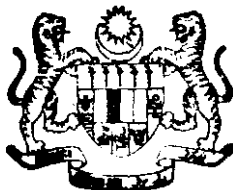

**Jld II
Bil. 20**

MALAYSIA

**Hari Selasa
13hb Julai, 1976**

PENYATA RASMI PARLIMEN

PARLIAMENTARY DEBATES

DEWAN RAKYAT
HOUSE OF REPRESENTATIVES

PARLIMEN KEEMPAT
Fourth Parliament

PENGGAL KEDUA
Second Session

KANDUNGANNYA

JAWAPAN-JAWAPAN MULUT BAGI PERTANYAAN-PERTANYAAN
[Ruangan 2101]

RANG UNDANG-UNDANG DIBAWA KE DALAM MESYUARAT
[Ruangan 2132]

RANG UNDANG-UNDANG:

Rang Undang-undang Perlembagaan (Pindaan) [Ruangan 2132]

USUL:

**Waktu Mesyuarat dan Urusan yang dibebaskan daripada Peraturan
Mesyuarat [Ruangan 2176]**

MALAYSIA

DEWAN RAKYAT YANG KEEMPAT

Penyata Rasmi Parlimen

PENGGAL YANG KEDUA

AHLI-AHLI DEWAN RAKYAT

Yang Berhormat Tuan Yang di-Pertua, TAN SRI DATUK HAJI NIK AHMED KAMIL, D.K., P.M.N., S.P.M.K., S.J.M.K.

Yang Amat Berhormat Perdana Menteri dan Menteri Pertahanan, DATUK HUSSEIN BIN ONN, D.K. (Johor) (Sri Gading).

- „ Timbalan Perdana Menteri dan Menteri Pelajaran, DR MAHATHIR BIN MOHAMAD (Kubang Pasu).
- „ Menteri Buruh dan Tenaga Rakyat, DATUK LEE SAN CHOON, S.P.M.J., K.M.N. (Segamat).
- „ Menteri Perhubungan, TAN SRI V. MANICKAVASAGAM, P.M.N., S.P.M.S. (Pelabuhan Kelang).
- „ Menteri Kemajuan Tanah dan Kemajuan Wilayah, DATUK Haji MOHD. ASRI BIN HAJI MUDA, S.P.M.K., S.P.D.K. (Nilam Puri).
- „ Menteri Perdagangan dan Perindustrian, DATUK HAJI HAMZAH BIN DATUK ABU SAMAH, S.M.K., S.I.M.P., S.P.D.K. (Temerloh).
- „ Menteri Sains, Teknologi dan Alam Sekitar, TAN SRI ONG KEE HUI, P.M.N., P.N.B.S., P.G.D.K. (Bandar Kuching).
- „ Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri, TAN SRI HAJI MUHAMMAD GHAZALI BIN SHAFIE, P.M.N., S.I.M.P., S.P.D.K. (Lipis).
- „ Menteri Kerjaraya dan Kemudahan-kemudahan Awam, DATUK HAJI ABDUL GHANI GILONG, S.P.D.K., J.P. (Kinabalu).
- „ Menteri Kesihatan, TAN SRI LEE SIOK YEW, P.M.N., P.J.K. (Ulu Langat).
- „ Menteri Undang-undang, TAN SRI DATUK HAJI ABDUL KADIR BIN YUSOF, P.M.N., S.P.D.K., S.P.M.J. (Tenggaroh).
- „ Menteri Kebajikan Am, PUAN HAJJAH AISHAH BINTI HAJI ABDUL GHANI, J.M.N. (Kuala Langat).
- „ Menteri Penerangan, DATUK AMAR HAJI ABDUL TAIB BIN MAHMUD, D.K., P.G.D.K. (Samarahan).
- „ Menteri Pertanian, DATUK ALI BIN HAJI AHMAD, S.P.M.J. (Pontian).
- „ Menteri Luar Negeri, Y.M. TENGKU DATUK AHMAD RITHAUDDEEN AL-HAJ BIN TENGKU ISMAIL, P.M.K. (Kota Bharu).
- „ Menteri Perusahaan Awam, DATUK HAJI MOHAMED BIN YAACOB, P.G.D.K., P.M.K., S.M.T. (Tanah Merah).
- „ Menteri Perumahan dan Kemajuan Perkampungan, TUAN MICHAEL CHEN WING SUM (Ulu Selangor).
- „ Menteri Perusahaan Utama, DATUK MUSA BIN HITAM, S.P.M.J. (Labis).
- „ Menteri Kewangan, Y.M. TENGKU TAN SRI RAZALEIGH HAMZAH, P.S.M., S.P.M.K. (Ulu Kelantan).

- Yang Berhormat Menteri Kebudayaan, Belia dan Sukan, DATUK ABDUL SAMAD BIN IDRIS, J.M.N., P.J.K. (Kuala Pilah).
- " Menteri Kerajaan Tempatan dan Wilayah Persekutuan, TUAN HAJI HASSAN ADLI BIN HAJI ARSHAD, J.S.M. (Bagan Datoh).
- " Menteri Tak Berpotfolio, TAN SRI CHONG HON NYAN, P.S.M., J.M.N. (Batu Berendam).
- " Timbalan Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri, DATUK SHARIFF AHMAD, D.I.M.P., J.M.N. (Jerantut).
- " Timbalan Menteri Perdagangan dan Perindustrian, DATUK MOHAMED BIN RAHMAT, S.P.M.J., K.M.N. (Pulau).
- " Timbalan Menteri Pertanian, DATUK HAJI MUSTAPHA BIN HAJI ABDUL JABAR, D.P.M.S., J.M.N., J.P. (Sabak Bernam).
- " Timbalan Menteri Penerangan, DATUK SRI HAJI KAMARUDDIN BIN HAJI MOHD. ISA, S.P.M.P., K.M.N., J.P. (Larut).
- " Timbalan Menteri Pelajaran, TUAN CHAN SIANG SUN, J.S.M., P.J.K. J.P. (Bentong).
- " Timbalan Menteri Sains, Teknologi dan Alam Sekitar, DATUK ABOULLAH BIN AHMAD, S.J.M.K., D.P.M.K. (Machang).
- " Timbalan Menteri Pertahanan, TUAN MOKHTAR BIN HAJI HASHIM (Tampin).
- " Timbalan Menteri Kesihatan, DATUK HAJI ABU BAKAR BIN UMAR, D.S.D.K. (Kota Setar).
- " Timbalan Menteri Kewangan, TUAN RICHARD HO UNO HUN (Lumut).
- " Timbalan Menteri Kemajuan Tanah dan Kemajuan Wilayah, DR SULAIMAN BIN HAJI DAUD, J.B.S. (Santubong).
- " Timbalan Menteri Perusahaan Utama, TUAN PAUL LEONG KHEE SBONG (Taiping).
- " Timbalan Menteri Perumahan dan Kemajuan Perkampungan, TUAN HAJI RAMLI BIN OMAR, K.M.N., P.M.P. (Bagan Serai).
- " Timbalan Menteri Buruh dan Tenaga Rakyat, TUAN ABDULLAH MAJID K.M.N. (Raub).
- " Timbalan Menteri Kerjaraya dan Kemudahan-kemudahan Awam, DR GOH CHENG TEIK (Nibong Tebal).
- " Timbalan Menteri Kebudayaan, Belia dan Sukan, DR NEO YEE PAN (Muar).
- " Timbalan Menteri Perhubungan, TUAN MOHD. ALI BIN M. SHARIF (Kuantan).
- " Timbalan Menteri Undang-undang, TUAN RAIS BIN YATIM (Jelebu).
- " Timbalan Menteri di Jabatan Perdana Menteri, TUAN S. SUBRAMANIAM, (Damansara).
- " Timbalan Menteri Pertadain, TUAN EDMUND LANGGU ANAK SAGA, P.B.S. (Saratok).
- " Setiausaha Parlimen Kementerian Perdagangan dan Perindustrian, TUAN MUSTAPHA *alias* HASSAN BIN ALI (Kuala Trengganu).
- " Setiausaha Parlimen Kementerian Perusahaan Utama, TUAN LEW SIP HON, K.M.N., (Shah Alam).
- " Setiausaha Parlimen Kementerian Kerajaan Tempatan dan Wilayah Persekutuan, DR LING LIONG SIK (Mata Kuching).

- Yang Berhormat Setiausaha Parlimen Kementerian Perumahan dan Kemajuan Perkampungan,
TUAN MOHD. ZAHARI BIN AWANG (Kuala Krai).
- " Setiausaha Parlimen Kementerian Buruh dan Tenaga Rakyat,
TUAN K. PATHMANABAN, K.M.N. (Telok Kemang).
- " Setiausaha Parlimen Kementerian Kebajikan Am,
TUAN PATRICK ANEK UREN (Bau-Lundu).
- " Setiausaha Parlimen Kementerian Luar Negeri,
TUAN ZAKARIA HAJI BIN ABDUL RAHMAN (Besut).
- " Setiausaha Parlimen Kementerian Perhubungan,
TUAN LUHAT WAN (Baram).
- " Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua, TAN SRI DATUK SYED NASIR BIN ISMAIL,
P.M.N., D.P.M.J., D.P.M.P., J.M.N., P.I.S. (Pagoh).
- " TUAN HAJI NIK ABDUL AZIZ BIN NIK MAT, K.M.N., J.P. (Pengkalan Chepa).
- " TAN SRI ABDUL AZIZ BIN YEOP, P.S.M. (Padang Rengas).
- " TUAN ABDUL GHAFAR BIN BABA (Alor Gajah).
- " TUAN ABDUL JALAL BIN HAJI ABU BAKAR, A.M.N. (Batu Pahat).
- " TUAN HAJI ABDUL MANAN BIN HAJI OTHMAN (Kemaman).
- " DATUK PATINGGI HAJI ABDUL RAHMAN BIN YA'KUB, D.P., P.N.B.S., S.I.M.P.
(Payang).
- " TUAN HAJI ABDUL RASHID BIN HAJI JAIS, A.D.K., A.S.D.K. (Ulu Padas).
- " TUAN HAJI ABDUL WAHAB BIN YUNUS (Dungun).
- " PENGHULU ABIT ANAK ANGKIN, P.P.N. (Kapit).
- " TUAN ABU BAKAR BIN ARSHAD (Hilir Perak).
- " TUAN HAJI AHMAD BIN HAJI ITHNIN (Jasin).
- " PENGIRAN AHMAD BIN PENGIRAN INDAR, A.S.D.K., A.D.K. (Kinabatangan).
- " TUAN HAJI AHMAD SHUKRI HAJI ABD. SHUKOR (Padang Terap).
- " TUAN AJAD BIN O. T. OYONG, A.D.K. (Labuk-Sugut).
- " TUAN ARIFFIN BIN HAJI DAUD (Permatang Pauh).
- " TUAN AU HOW CHEONG (Telok Anson).
- " TUAN AZAHARI BIN MOHAMED TAIB, J.S.M., A.M.N., S.M.K., J.P.
(Kulim-Bandar Baharu).
- " TUAN AZHARUL ABIDIN BIN HAJI ABDUL RAHIM (Batang Padang).
- " TUAN BUJA BIN GUMBILAI, A.S.D.K. (Tuaran).
- " DR CHEN MAN HIN (Seremban).
- " TUAN CHIAN HENG KAI (Batu Gajah).
- " TUAN CHIENG TIONG KAI *alias* CHIENG SIE LUNG (Sarikei).
- " TUAN CHIN HON NGIAN (Renggam).
- " PUAN CHOW POH KHENG (Selayang).
- " TUAN RICHARD DAMPENG ANAK LAKI (Serian).
- " TUAN EDWIN ANAK TANGKUN, A.B.S. (Batang Lupar).
- " TUAN EMBONG BIN YAHAYA, A.M.N. (Ledang).
- " TUAN STEPHEN ROBERT EVANS (Keningau).

Yang Berhormat TUAN FAN YEW TENG (Menglembu).

- " TUAN FARN SEONG THAN (Sungai Besi).
- " DATIN HAJAH FATIMAH BINTI HAJI ABDUL MAJID, J.M.N., P.I.S. (Semerah).
- " TUAN HAJI HADADAK BIN HAJI D. PASAUK (Simunjan).
- " TUAN HASHIM BIN GHAZALI (Matang).
- " DATUK NIK HASSAN BIN ABDUL RAHMAN, S.P.M.T., P.S.D., E.M.N. (Kuala Nerus).
- " TUAN SYED HASSAN BIN SYED MOHAMED, P.J.K. (Arau).
- " DR HEE TIEN LAI *alias* HEE TEN LAI, A.M.N., P.I.S. (Ayer Hitam).
- " TUAN HISAMUDDIN BIN HAJI YAHYA (Maran).
- " TAN SRI SYED JAAFAR ALBAR, P.M.N., D.P.M.J. (Panti).
- " TUAN JAAFAR BIN HAMZAH, P.I.S. (Johor Bahru).
- " TUAN HAJI JAMIL BIN ISHAK, P.J.K. (Tanjong Karang).
- " TUAN JAWAN EMPALING (Rajang).
- " TUAN JONATHAN NARWIN ANAK JINGGONG (Lubok Antu).
- " TUAN LATIP BIN HAJI DRIS (Mukah).
- " TUAN LEE BOON PENG, A.M.N., J.P., P.J.K. (Mantin).
- " TUAN LEE LAM THYE (Kuala Lumpur).
- " TUAN LEO MOGGIE ANAK IROKE (Kanowit).
- " TUAN LIBEN ANAK KATO *alias* WATRY LEBEN ANAK KATO (Betong).
- " TUAN LIM CHO HOCK (Ipoh).
- " DR LIM CHONG EU (Tanjong).
- " TUAN LIM KIAN HOON *alias* LIM AH YING (Padang Serai).
- " TUAN LIM KIT SIANG (Kota Melaka).
- " DATUK LIM PUI HO, P.G.D.K., J.P., B.K. (Sandakan).
- " DATUK PETER LO SU YIN, P.G.D.K. (Gaya).
- " TUAN LOK FOOK YEN (Kluang).
- " TUAN LUKMAN BIN ABDUL KADIR (Ulu Nerus).
- " TUAN HAJI MADINA BIN UNGGUT, P.P.N. (Baodau).
- " DATUK ALBERT MAH, D.M.P.N., K.M.N., P.J.K. (Bukit Bendera).
- " TUAN MAK HON KAM, A.M.P. (Tanjong Malim).
- " TUAN HAJI MOHAMED KHIR JOHARJ (Kuala Muda).
- " DATUK MOHAMMED NAJIB BIN TUN HAJI ABDUL RAZAK (Pekan).
- " TAN SRI HAJI MOHAMED SAID BIN KERUAK, P.M.N., S.P.D.K. (Kota Belud).
- " TUAN MOHAMED SOPIEE BIN SHEIKH IBRAHIM, J.M.N. (Kepala Batas).
- " TUAN MOHD. BAKRI BIN ABDUL RAIS (Parit).
- " TUAN MOHAMED IDRIS BIN HAJI IBRAHIM (Setapak).
- " TUAN MOHAMED SALLEH BIN DATUK PANGlima ABDULLAH, A.S.D.K., A.D.K. (Silam).
- " TUAN HAJI MOHAMED TAUFECK BIN O. K. K. HAJI ASNEH, B.S.K., B.K., P.P.M. (Hilir Padas).

Yang Berhormat TUAN HAJI MOHAMED ZAIN BIN ABDULLAH (Bachok).

- " DATUK ENSKU MUHSEIN BIN ABDUL KADIR, D.P.M.T., J.M.N., P.J.K. (Ulu TRENGGANU).
- " TUN DATU HAJI MUSTAPHA BIN DATU HARUN, S.M.N., S.P.D.K., S.I.M.P., P.N.B.S., S.P.M.J., S.P.M.P., S.P.C.M., K.C.R.L. (Marudu).
- " DATUK SYED NAHAR BIN TUN SYED SHEH SHAHABUDDIN, D.P.M.K., K.M.N. (Jerlun-Langkawi).
- " RAJA NASRON BIN RAJA ISHAK, K.M.N., P.J.K. (Kuala Selangor).
- " TUAN NGAN SIONG HING (Kinta).
- " TENGKU NOOR ASIAH BINTI TENGKU AHMAD, A.M.N., B.P. (Tumpat).
- " TUAN OH KENG SENG (Petaling).
- " TOH PUAN OON ZARIAH BINTI ABU BAKAR, A.M.N., A.M.P., P.J.K. (Kuala Kangsar).
- " TUAN OO GIN SUN, A.M.K. (Alor Star).
- " TUAN PANG SUI CHEE *alias* ALEX PANG, B.K., A.D.K. (TAWAU).
- " TUAN RACHA UMONG, P.B.S. (Limbang-Lawas).
- " TUAN RASIAH RAJASINGAM (Jelutong).
- " TUAN S. SAMY VELLU, A.M.N. (Sungai Siput).
- " TUAN SANUSI BIN JUNID (Jerai).
- " DATUK SENU BIN ABDUL RAHMAN (Kuala Kedah).
- " TUAN SHAARI BIN JUSOH, P.P.N. (Kangar).
- " DATUK HAJI SHAFIE BIN ABDULLAH, P.G.D.K., A.M.N., B.C.K., P.B.S., J.P. (Baling)
- " TUAN SHAMSUDDIN BIN DIN, P.P.N. (Grik).
- " TUAN SHAMSURI BIN MD. SALEH, A.M.N., J.P. (Balik Pulau).
- " TUAN SIBAT ANAK TAGONG *alias* SIBUT MIYUT ANAK TAGONG (Ulu Rajang).
- " TUAN THOMAS SALANG SIDEN (Julau).
- " TUAN HAJI SUHAIMI BIN DATUK HAJI KAMARUDDIN, A.M.N. (Sepang).
- " WAN SULAIMAN BIN HAJI IBRAHIM, S.M.K. (Pasar Puteh).
- " TUAN SULAIMAN BIN HAJI TAIB, A.M.P. (Parit Buntar).
- " TUAN SU LIANG YU (Bruas).
- " PENGIRAN TAHIR BIN PENGIRAN PATERA, A.K.D. (Kimanis).
- " DR TAN CHEE KHOON (Kepong).
- " TUAN TAN CHENG BEE, A.M.N., J.P. (Bukit Mertajam).
- " TUAN JAMES STEPHEN TIBOK, A.D.K. (Penampang).
- " TUAN TING LING KIEW (Bintulu).
- " TUAN WEE HO SOON (Bandar Sibu).
- " TUAN YANG SIEW SIANG, P.B.S. (Miri Subis).
- " DATUK STEPHEN YONG KUET TZE, P.N.B.S. (Padawan).
- " TUAN HAJI YUSOF RAWA *alias* HAJI YUSOF BIN HAJI ABDULLAH, J.P. (Ulu Muda).
- " TUNKU ZAID AL-HAJ BIN TENGKU AHMAD, D.P.M.K., J.M.K., S.M.K. (Pasar Mas).
- " WAN ZAINAB BINTI M. A. BAKAR, A.M.N., P.J.K. (Sungai Petani).
- " TUAN HAJI ZAKARIA BIN ISMAIL, P.B. (Rantau Pajang).

DEWAN RAKYAT

PEGAWAI-PEGAWAI KANAN

Setiausaha Dewan Rakyat: Datuk Azizul Rahman bin Abdul Aziz.

Timbalan Setiausaha: Haji A. Hasmuni bin Haji Hussein.

Penolong Kanan Setiausaha: Mohd. Salleh bin Abu Bakar.

Penterjemah Melayu Kanan/Pemangku Penolong Setiausaha: Ghazali bin Haji Abd. Hamid.

BAHAGIAN PENYATA RASMI PARLIMEN

Penyunting: Yahya Manap.

Penolong Penyunting: P.B. Menon.

Penolong Penyunting: Osman bin Sidik.

Pemberita-pemberita:

N. Ramaswamy.

Louis Yeoh Sim Ngoh.

Abdul Rahman bin Haji Abu Samah.

Suhor bin Husin.

Amran bin Ahmad.

Mohd. Saleh bin Mohd. Yusof.

Margaret Chye Kim Lian.

Puan Ng Chong Kin.

Puan Kong Yooi Thong.

Juliah binti Awam.

Supiah binti Dewak.

Ismail bin Hassan.

BENTARA MESYUARAT

Mejar (B) Musa bin Alang Ahmad.

MALAYSIA

DEWAN RAKYAT

Selasa, 13hb Julai, 1976

Mesyuarat dimulakan pada pukul 2.30 petang

DOA

(Tuan Yang di-Pertua *mempengerusikan Mesyuarat*)

JAWAPAN-JAWAPAN MULUT
BAGI PERTANYAAN-
PERTANYAAN

ROMPAKAN BANK

1. Datin Hajjah Fatimah binti Haji Abdul Majid minta Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri menyatakan memandangkan bahawa kejadian merompak semakin menjadi-jadi sejak kebelakangan ini terutamanya rompak bank, adakah kejadian tersebut salah satu daripada kegiatan, pihak kominis untuk mendapatkan wang, dan jika ya, apakah tindakan yang sedang diambil oleh Kerajaan untuk mencegah dari berlakunya lagi kejadian tersebut.

Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri (Tan Sri Haji Muhammad Ghazali bin Shafie): Tuan Yang di-Pertua, setakat ini tidak ada sebarang bukti yang menunjukkan bahawa kejadian merompak bank dilakukan oleh pihak anasir-anasir kominis untuk mendapatkan wang.

Datin Hajjah Fatimah binti Haji Abdul Majid: Soalan tambahan, Tuan Yang di-Pertua. Adakah pihak Kementerian bercadang hendak membuat satu cara pengawal-pengawal di bank ini, umpamanya, macam di Jabatan Kastam diadakan satu peti talivisyen yang boleh dapat dilihat melalui talivisyen ataupun letakkan pengawal itu di sebuah bilik yang bercermin supaya mereka dapat melihat apa-apa yang terjadi dan dapat mengawal apa yang berlaku, sebagaimana yang telah sudah perkara ini tidak dapat diatasi.

Tan Sri Haji Muhammad Ghazali bin Shafie: Tuan Yang di-Pertua, soalan ini sudah saya jawab dalam satu perjumpaan yang lalu iaitu kita telah membuat beberapa cara dan usaha untuk menjaga duit dalam bank ini dan termasuklah langkah-langkah yang disebutkan oleh Ahli Yang Berhormat itu.

JAWATAN DI BAHAGIAN LADANG
SYARIKAT SIME DARBY

2. Dr Tan Chee Khoo minta Menteri Buruh dan Tenaga Rakyat menyatakan samada beliau sedar bahawa terdapat enam peringkat jawatan di Bahagian Ladang, Sime Darby Sdn. Bhd. dengan peringkat I-IV di-khususkan untuk orang asing sementara peringkat V-VI untuk rakyat Malaysia dan jika ya, mengapa rakyat tempatan tidak boleh meningkat hingga ke peringkat satu.

Setiausaha Parlimen Kementerian Buruh dan Tenaga Rakyat (Tuan K. Pathmanaban): Tuan Yang di-Pertua, adalah benar bahawa pada masa ini terdapat enam gred jawatan-jawatan di dalam Bahagian Ladang Syarikat Sime Darby Sdn. Bhd. itu. Akan tetapi kenyataan bahawa grade I-IV hanya di-utuskan kepada pegawai-pegawai asing dan gred V-VI untuk pegawai-pegawai tempatan adalah tidak benar.

Yang sebenarnya, ladang-ladang di bawah Syarikat tersebut adalah dibahagi-bahagikan kepada enam kumpulan mengikut kriteria-kriteria seperti:

- (a) Kawasan Ladang itu (acreage).
- (b) Jenis-jenis tanaman, dan lain-lain.

Pengambilan pegawai-pegawai tempatan untuk mengisi jawatan-jawatan pengurusan di ladang-ladang syarikat ini dijalankan dengan dua cara:

- (i) sebagai "cadets" iaitu bagi calon-calon yang mempunyai sekurang-kurangnya kelulusan MCE; dan

(ii) Sebagai "Penolong Pengurus" iaitu bagi calon-calon yang mempunyai Diploma ataupun Ijazah Pertanian.

Seseorang "cadet" itu terpaksa berkhidmat dari tempoh 3 hingga 5 tahun sebelum layak dinaikkan pangkat sebagai Penolong Pengurus. Sementara seorang Penolong Pengurus pula terpaksa berkhidmat beberapa lama sebelum layak dinaikkan pangkat kepada pengurus ladang. Apabila seseorang itu dinaikkan pangkat menjadi seorang Pengurus Ladang, beliau akan mula di peringkat VI dan seterusnya dinaikkan pangkat ke peringkat-peringkat yang lebih tinggi.

Pada masa sekarang kedudukan pegawai-pegawai tempatan dan pegawai-pegawai asing yang mengisi jawatan ini mengikut gred-gred dalam syarikat ini adalah seperti berikut:

Gred Jawatan	Jumlah Jawatan	Pegawai Tempatan
I ...	2	...
II ...	4	...
III ...	9	...
IV ...	6	2
V ...	3	2
VI ...	5	5

Dari perangkaan di atas adalah tidak benar bahawa jawatan-jawatan dalam Gred I-IV hanya diuntukkan kepada pegawai-pegawai asing sahaja. Ada pegawai-pegawai tempatan telahpun meningkat ke peringkat Gred IV.

Sungguhpun benar bahawa kebanyakan pegawai-pegawai tempatan mengisi jawatan-jawatan di Gred V-VI ini adalah kerana mereka masih di dalam proses kenaikan pangkat ke Gred-gred yang di atas. Proses-proses kenaikan pangkat akan terus berjalan dari semasa ke semasa dan peluang-peluang adalah terbuka kepada pegawai-pegawai tempatan untuk memegang jawatan hingga ke gred I. Kementerian saya akan terus mengawal perkara ini.

Dr Tan Chee Khoo: Soalan tambahan, Tuan Yang di-Pertua. Tadi Setiausaha Parlimen yang berkenaan menyatakan di bawah gred I dan II tidak ada langsung pegawai-pegawai tempatan. Bolehkah beliau jelaskan bahawa apa sebab gred I dan II tidak ada langsung pegawai-pegawai tempatan dan bolehkah beliau juga menjelaskan bahawa adakah pegawai asing dibawa ke negeri kita untuk ladang-ladang tersebut.

Tuan K. Pathmanabam: Tuan Yang di-Pertua, saya telah menjelaskan tadi bahawa pegawai tempatan akan dinaikkan pangkat mengikut pengalaman mereka dalam syarikat ini. Dan nampaknya dari angka-angka yang saya berikan tadi pegawai-pegawai tempatan baru sampai ke gred IV dan mungkin dalam masa-masa yang akan datang mereka akan meningkat lagi ke gred yang lebih tinggi. Satu lagi perkara kita harus memerhatikan di dalam perkara ini ialah bahawa tertakluk kepada perjanjian yang ada di antara Kerajaan dan pihak Pengurus Ladang-ladang ini untuk Malaysianization jawatan-jawatan di dalam perusahaan ladang-ladang ini mengikut kehendak peraturan-peraturan itu dan kita tidak akan mengesek perjanjian itu melainkan ada sebab-sebab yang penting.

Tuan Lim Kiat Siong: Oleh kerana dalam gred I, gred II dan gred III tidak ada pegawai tempatan dan sungguhpun kita diberitahu pegawai tempatan akan naik pangkat. Kenapa selepas kemerdekaan 20 tahun tidak ada seorang pegawai tempatan yang boleh mengisi jawatan-jawatan gred I dan gred II atau gred III. Adakah Jawatankuasa Malaysianization yang ada di dalam Kerajaan berpuas hati dengan keadaan ini di mana selepas 20 tahun gred I, gred II dan gred III tidak ada pegawai tempatan. Adakah oleh kerana tidak ada warganegara Malaysia yang layak?

Tuan K. Pathmanabam: Tuan Yang di-Pertua, saya fikir Yang Berhormat itu tidak faham apa yang saya katakan tadi. Perkara ini tertakluk kepada dua keadaan.

Satu, adanya pegawai-pegawai tempatan yang layak.

Kedua, mengikut syarat-syarat perjanjian yang Kerajaan telah terikat dengan pihak pengusaha ladang-ladang ini.

Keadaan bahawa dalam gred-gred I, II dan III tiada siapa pun orang tempatan tidak menunjukkan bahawa di dalam syarikat ini atau di luar daripada syarikat ini tidak ada warganegara yang layak. Itu tertakluk kepada perjanjian di bawah mana orang asing telah dibenarkan dalam jawatan-jawatan ini mengikut syarat-syarat yang tertentu.

Dr Tan Chee Khoo: Tuan Yang di-Pertua, adakah Setiausaha Parlimen berkenaan di dalam jawapannya hendak menunjukkan kepada Dewan ini, iaitu gred

I hingga gred III cuma tertakluk kepada pegawai-pegawai asing sahaja dan pegawai-pegawai tempatan tidak ada harapan untuk mencapai ke gred-gred tersebut oleh sebab ada perjanjian di antara pengurus ladang dan Kerajaan.

Tuan K. Pathmanaban: Tuan Yang di-Pertua, saya telah jelaskan tadi bahawa pegawai tempatan ada layak dan ada peluang untuk dinaikkan ke gred I, II dan III mengikut keadaan yang saya sebutkan tadi.

Tuan Yang di-Pertua: Kota Melaka. The last one—yang akhir.

Tuan Lim Kit Siang: Terima kasih. Dari-pada jawapan Yang Berhormat Setiausaha Parlimen bahawa oleh kerana syarat-syarat tertentu yang tertakluk di dalam penjanjian tadi tidak dipatuhi oleh pegawai-pegawai tempatan, oleh sebab itu sekarang ini belum menaikkan gred-gred I hingga III. Bolehkah Yang Berhormat Setiausaha Parlimen memberitahu Dewan ini apa syarat-syarat yang mencegah pegawai-pegawai tempatan daripada dinaikkan pangkat ke gred-gred I, II dan III. Dan masa ini sudahpun 20 tahun selepas merdeka. Adakah syarat ini dibuat khas untuk mengelakkan pegawai-pegawai tempatan daripada mendapat syarat-syarat yang boleh menaikkan gred I, II dan III. Apa tindakan Kerajaan sedang ambil untuk menjamin dan memastikan bahawa tidak kira apa syarat-syarat pegawai tempatan yang layak dalam negara yang berpuluh-puluh tahun dalam bidang ini

Tuan Yang di-Pertua: Tidak payah buat ucapan Yang Berhormat. Soal sahaja.

Tuan Lim Kit Siang: Apakah tindakan Kerajaan akan ambil untuk menentukan bahawa pegawai-pegawai tempatan yang tertentu ramai ada kelayakan boleh dinaikkan pangkat dan ambil jawatan gred I, II dan III.

Tuan K. Pathmanaban: Tuan Yang di-Pertua, saya minta Yang Berhormat itu mengulangkan soalnya.

PERUSAHAAN MEMPEROSESKAN BAHAN-BAHAN MENTAH

3. Tuan Oo Gin Sun minta Menteri Perusahaan Utama menyatakan memandangkan kepada kenyataan yang dibuat oleh beliau kepada sekumpulan delegasi dari Negara

Jepun yang melawat Kuala Lumpur, memelawakan mereka supaya mengadakan perusahaan-perusahaan bagi memproseskan bahan-bahan mentah untuk diproseskannya di negara ini, dapatkah beliau menyatakan sekiranya ada tanda-tanda yang menunjukkan kilang-kilang itu akan dibina di sini.

Setiausaha Parlimen Kementerian Perusahaan Utama (Tuan Lew Sip Hon): Tuan Yang di-Pertua, kenyataan Yang Berhormat Menteri Perusahaan Utama pada 22hb April, 1976 itu adalah merupakan satu langkah tambahan Kerajaan di dalam usaha menggalakkan pemerosesan bahan-bahan mentah di dalam negeri ini, terutamanya dengan tujuan memproses bahan-bahan mentah seperti getah, minyak kelapa sawit dan kayu-kayan. Oleh kerana kenyataan tersebut hanya dibuat pada kira-kira dua bulan yang lepas adalah terlalu awal bagi kita menilai sejauh manakah sambutan yang telah diberi oleh pelabur-pelabur daripada negeri Jepun. Walau bagaimanapun, adalah diperhatikan, galakan yang telah diberi oleh Kerajaan pada masa-masa yang lampau telah mendapat sambutan yang agak menggalakkan.

Sehingga hari ini terdapat 101 buah kilang (termasuk 30 buah kilang asing yang mana 3 daripadanya ialah dari negeri Jepun) yang menggunakan bahan-bahan daripada getah di dalam pembuatan barang-barang getah yang sedang berjalan. Kilang-kilang ini yang membuat barang-barang seperti tayar, sarung tangan, kasut dan sebagainya adalah dianggarkan menggunakan kira-kira 30,000 tan getah pada setahun.

Bagi minyak kelapa sawit, sehingga sekarang kelulusan telah diberi kepada 45 buah syarikat untuk menubuhkan kilang-kilang penapis yang akan mengeluarkan minyak kelapa sawit yang separuh ditapis dan barang-barang makanan seperti minyak masak, minyak sapi dan marjerin. Dari jumlah ini, sebanyak 31 buah yang mempunyai penyer-taan dari luar negeri dan daripada itu 11 buah syarikat yang mana dua buah daripada Jepun adalah di dalam operasi. Jumlah minyak kelapa sawit yang telah diproses di dalam negeri telah meningkat daripada 17,285 tan dalam tahun 1971 kepada 275,000 tan dalam tahun 1975.

Bagi kayu-kayan jumlah yang telah diproses telah meningkat dari kira-kira 1.9 juta tan dalam tahun 1971 kepada kira-kira

2.7 juta tan dalam tahun 1975 bagi Semenanjung Malaysia. Kilang-kilang yang menggunakan kayu-kayan sebagai bahan yang mempunyai penyertaan daripada Jepun adalah berjumlah 10 buah.

Kementerian saya berasa yakin bahawa dengan adanya suasana pelaburan yang baik dan peluang-peluang perusahaan yang masih boleh diperolehi bagi menambahkan pemerosesan bahan-bahan mentah tempatan kita, maka "response" daripada kepentingan-kepentingan tempatan dan luar negeri akan menjadi lebih lagi di masa-masa hadapan.

BILIK SEMBAHYANG DI HOSPITAL-HOSPITAL

4. Tuan Shaari bin Jusoh minta Menteri Kesihatan menyatakan adakah Kementerian ini sedar bahawa tidak ada bilik sembahyang yang sesuai di wad kelas tiga di hospital-hospital di negara ini bagi kemudahan pesakit-pesakit yang beragama Islam untuk mengerjakan fardu sembahyang sekarang. Jika sedar, adakah Kerajaan bercadang untuk mengadakan sebuah bilik sembahyang khas di wad tersebut.

Timbalan Menteri Kesihatan (Datuk Haji Abu Bakar bin Umar): Tuan Yang di-Pertua, di beberapa buah hospital memang ada surau-surau atau bilik sembahyang khas yang disediakan untuk pesakit-pesakit. Tetapi untuk mengadakan bilik sembahyang khas dalam tiap-tiap wad kelas tiga sangatlah tidak menasabah kerana ruangan untuk katil-katil pesakit sahaja pun tidak mencukupi. Sebagaimana yang diketahui, kebanyakan pesakit tinggal di wad buat beberapa hari sahaja dan mereka bolehlah mengerjakan fardhu sembahyang di bilik khas yang disediakan ataupun di surau yang ada di hospital tersebut.

HUTAN DI SEMPADAN THAILAND

5. Tuan Embong bin Yahya minta Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri menyatakan adakah Kerajaan bercadang menjalankan rancangan menebang hutan di sepanjang sempadan Thai dengan selebar beberapa puluh ela bagi menyenangkan Pasukan Keselamatan kita memerhati gerak langkah Komunis yang menyeberang sempadan, walaupun memakan masa yang panjang dan belanja yang agak banyak.

Tan Sri Haji Muhammad Ghazali bin Shafie: Tuan Yang di-Pertua, banyak caranya termasuk membuat satu corridor untuk mengawal sempadan yang pada masa sekarang Kerajaan sentiasa memikirkan.

HOSPITAL BESAR KUALA LUMPUR— DOKTOR BERTUGAS

6. Tuan Mohd. Idris bin Haji Ibrahim minta Menteri Kesihatan menyatakan:

- (i) adakah beliau sedar bahawa 2 orang Doktor bertugas selepas waktu pejabat di bahagian kecemasan Hospital Besar Kuala Lumpur tiap-tiap petang. Jika sedar adakah rancangan hendak menambahkan Doktor yang bertugas selepas waktu pejabat di bahagian tersebut;
- (ii) adakah beliau sedar bahawa wad-wad Hospital Besar, Kuala Lumpur yang berhampiran dengan jalanraya sangat bising kerana lalulintas; tidak pernahkah Kementerian mencari ikhtiar bagi mengurangkan bunyi bising lalulintas supaya dapat mententeramkan pesakit-pesakit di wad-wad tersebut;
- (iii) adakah beliau sedar bahawa Hospital Besar Kuala Lumpur telah lengkap dengan alat-alat moden seperti, air-condition, radio, alat pemanas air, tetapi alat-alat ini selalu rosak dan mengambil masa berbulan-bulan untuk dibaik. Jika sedar apakah langkah yang akan diambil oleh Kementerian untuk membetulkan perkara ini; dan
- (iv) adakah beliau sedar bahawa kebanyakan baju-baju di Hospital Besar Kuala Lumpur yang diberikan kepada pesakit-pesakit selalunya koyak dan tidak dijahit. Apakah dasar Kementerian mengenai pembahagian baju kepada pesakit-pesakit di dalam Hospital Besar, Kuala Lumpur. Berapa tabungkan umur tiap-tiap baju dan pakaian ini dihadkan kepada hospital-hospital.

Datuk Haji Abu Bakar bin Umar: Tuan Yang di-Pertua,

- (i) Ada dua orang doktor bertugas di Yunit Kecemasan selepas masa pejabat. Kedua-dua orang doktor ini boleh mengendalikan semua kes-kes kecemasan yang datang selepas masa pejabat. Malangnya, kebanyakan dari pesakit-pesakit yang datang selepas

masa pejabat ke Yunit Kecemasan ini, adalah sebenarnya bukan dalam keadaan kecemasan iaitu mereka adalah yang mengidap penyakit yang tidak teruk dan pesakit-pesakit ini sepatutnya datang untuk dirawat dalam masa pejabat. Sebenarnya, di masa yang lampau, kami telah cuba menggalakkan orang awam supaya jangan menyalahgunakan kemudahan yang diberi di Yunit Kecemasan Hospital Besar, Kuala Lumpur yang sebenarnya ialah Khas untuk kecemasan sahaja. Kami dapati kebanyakan dari pesakit-pesakit yang mengidap penyakit yang tidak teruk (minor ailment) seperti itu datang selepas masa pejabat dengan sesuka hati mereka. Kami cuma boleh merayu kepada mereka. Jika orang awam bekerjasama, maka kedua-dua doktor yang bertugas di Yunit Kecemasan itu boleh melayani kes-kes kecemasan yang datang ke Hospital Besar, Kuala Lumpur selepas masa pejabat.

- (ii) Hospital Besar, Kuala Lumpur disempadani oleh tiga jalanraya yang sibuk iaitu Jalan Pahang, Jalan Pekeliling dan Jalan Raja Muda. Dengan hal yang demikian dan juga dengan kerja-kerja pembangunan dalam hospital, bunyi bising itu tidaklah dapat dielakkan. Hospital ini masih dalam pembangunan. Apabila pembangunan telah selesai kelak kami ada rancangan untuk memagar kawasan hospital ini keseluruhannya dan juga menanam pokok-pokok sekeliling hospital supaya pokok-pokok ini akan menjadi pengadang bunyi dan akan mengurangkan bunyi bising.
- (iii) Adalah benar kami pernah mengalami kerosakan alat pendingin udara dan radio dari masa ke semasa. Ini adalah masalah yang kami hadapi dalam beberapa ketika yang lampau. Walau bagaimanapun, perkara ini telah dibincangkan seluas-luasnya dengan pihak J.K.R. dan mereka sedang memberi perhatian yang rapi bagi menyelesaikan masalah yang tersebut.
- (iv) Hospital Besar, Kuala Lumpur menggunakan lebih kurang 10,000 helai kain sehari. Kain-kain ini dibasuh dengan menggunakan jentera berat dan dengan itu ada kain-kain yang koyak. Tidaklah difikirkan ekonomikal untuk menggantikan semua kain-kain yang koyak

ini. Oleh itu, untuk mengurangkan perbelanjaan, kain-kain koyak ini dijahit dan digunakan semula.

Tuan Mohd. Idris bin Haji Ibrahim: Soalan tambahan. Tadi Yang Berhormat Timbalan Menteri Kesihatan menerangkan mengenai untuk hendak mengurangkan perbelanjaan baju-baju di hospital itu dijahit dan dipakai balik oleh pesakit-pesakit. Dalam perkara hendak mengurangkan perbelanjaan ini, adakah Yang Berhormat Timbalan Menteri ini sedar bahawa banyak kain baju, sarung bantal, alas tempat tidur dalam hospital ini banyak yang telah hilang tiap-tiap hari. Jadi, kalau Yang Berhormat Timbalan Menteri sedar apakah tindakan yang patut dibuat oleh Kementerian bagi menguasai supaya harta-benda untuk orang ramai di dalam hospital ini tidak hilang dan ini akan mengurangkan perbelanjaan.

Datuk Haji Abu Bakar bin Umar: Tuan Yang di-Pertua, untuk mengelakkan daripada kecurian itulah sebabnya Kementerian Kesihatan cuba untuk memagar Hospital Besar itu dan apabila sudah di pagar pintu pagar untuk masuk dapat dikawal dengan rapi, maka dengan cara itu saya rasa kecurian tidak berlaku lagi dengan banyaknya.

Dr Tan Chee Khoo: Soalan tambahan. Tadi Yang Berhormat Timbalan Menteri menyatakan, oleh sebab Hospital Besar Kuala Lumpur terletak di simpang tiga jalan yang terlampau sibuk, maka ada kemungkinan bising. Adakah beliau sedar Hospital Besar Kuala Lumpur telah menjadi terlampau besar, dan kalau Kerajaan atau Kementerian Kesihatan hendak mengelakkan beberapa masalah yang timbul seperti noise pollution, maka Kerajaan jangan tambah besarkan hospital besar itu tetapi, jika hendak membina bangunan lain perlulah dibina di lain tempat supaya kita boleh mengelakkan beberapa masalah yang tertentu.

Datuk Haji Abu Bakar bin Umar: Tuan di-Pertua, saya rasa itu soalan lain sedikit.

Tuan Yang di-Pertua: Itu betul.

TENTERA WATANIAH

7. Tuan Azharul Abidin bin Haji Abdul Rahim minta Menteri Pertahanan menyatakan samada benar:

- (a) tentera wataniah cuma diberi sepasang uniform sahaja untuk beberapa tahun;

- (b) senjata yang digunakan oleh mereka seperti senapang patah serta senapang-senapang yang telah digunakan semasa perang Dunia Kedua dahulu;
- (c) elauunnya tidak berubah sejak beberapa lama dahulu iaitu 35 sen sejam;
- (d) mereka diberhentikan apabila meningkatkan umur 40 tahun dan tidak mengikut Ordinan Tentera Wataniah 58 hingga 45 tahun; dan
- (e) samada Kerajaan hendak menambah lagi bilangan tentera wataniah memandang kedudukan negara hari ini.

Timbalan Menteri Pertahanan (Tuan Mokhtar bin Haji Hashim): Tuan Yang di-Pertua, bagi menjawab kelima-lima soalan yang disatukan oleh Ahli Yang Berhormat itu—

- (a) semua sukarelawan-sukarelawan Askar Wataniah semasa memasuki pasukan itu adalah dibekalkan dengan 2 pasang pakaian seragam. Apabila koyak atau tidak boleh dipakai lagi pakaian-pakaian seragam itu bolehlah diganti dengan pakaian seragam yang baru.
- (b) Memang benar penggunaan senjata-senjata moden oleh anggota-anggota sukarela pasukan Askar Wataniah adalah terhad dan mereka masih lagi menggunakan senapang patah untuk latihan tetapi ini tidak bermakna mereka tidak dilatih untuk menggunakan senjata moden. Walau bagaimanapun, langkah-langkah untuk membanyakkan lagi penggunaan senjata-senjata moden oleh pasukan-pasukan Askar Wataniah adalah sedang dijalankan.
- (c) Adalah benar elauun yang dibayar kepada sukarelawan-sukarelawan telah lama tidak berubah. Sukacita saya nyatakan bahawa kadar elauun yang dibayar kepada sukarelawan-sukarelawan sedang diulangkaji oleh Kerajaan pada masa sekarang.
- (d) Adalah tidak benar sukarelawan-sukarelawan Askar Wataniah diberhentikan apabila mencapai umur 40 tahun. Mereka diberhentikan pada umur 45 tahun, tetapi seseorang sukarelawan boleh diberhentikan sebelum meningkat ke had umur itu atas sebab sebab yang terdapat dalam Peraturan Syarat-syarat Perkhidmatan (AW) 1958.

- (e) Kerajaan mempunyai rancangan untuk membesarkan lagi Askar Wataniah.

INSURAN BAGI RUMAH-RUMAH KAYU

8. Tuan Shamsuri bin Md. Saleh minta Menteri Perumahan dan Kemajuan Perkampungan menyatakan samada beliau sedar bahawa syarikat-syarikat insuran tidak mahu menginsurankan rumah-rumah yang diperbuat dari kayu dan jika ya, apakah langkah-langkah yang diambil oleh Kerajaan untuk menyelaraskan dasar syarikat-syarikat insuran dengan hasrat Kerajaan menggalakkan pembinaan rumah-rumah kayu.

Setiasaha Parlimen Kementerian Perumahan dan Kemajuan Perkampungan (Tuan Mohd. Zahari bin Awang): Tuan Yang di-Pertua, Kementerian saya tidak sedar bahawa syarikat-syarikat insuran tidak mahu menginsurankan rumah-rumah yang diperbuat dari kayu. Walau bagaimanapun, kami dapat tahu daripada rekod-rekod yang disimpan oleh Persatuan Insuran Malaysia, Ahli-ahli Persatuan tersebut yang terlibat dalam perniagaan insuran kebakaran ada memperuntukan lindungan insuran dan telah pula membayar tuntutan-tuntutan atas rumah-rumah kayu yang dibina oleh firma-firma binaan bertanggungjawab, bersesuaian dengan piawaian yang diluluskan oleh pihak-pihak berkuasa berkenaan. Walau bagaimanapun, sekiranya Ahli Yang Berhormat ada kes-kes yang specific dan lengkap mengenai kes-kes ini di mana syarikat insuran enggan menawarkan lindungan insuran ke atas rumah-rumah berkenaan bolehlah kes-kes itu disiasat oleh Ketua Pengarah Insuran, Perbendaharaan.

Apa yang mungkin telah berlaku dalam hal menginsurankan rumah-rumah kayu ialah pada umumnya kadar bayaran premium untuk lindungan insuran kebakaran ke atas rumah-rumah kayu adalah lebih tinggi dari rumah-rumah batu. Langkah-langkah yang diambil oleh Kerajaan bagi mengatasi perkara tersebut itu termasuklah:

- (a) memperkenankan Akta Jalan, Parit dan Bangunan, 1974 dan Undang-undang Kecil Bangunan yang memberi garis panduan tentang penggunaan kayu;

- (b) menggubal Tatacara Amalan Malaysia (Malaysian Code of Practice) dan juga Penentuan Piawai bagi menggantikan Tatacara Amalan British dan British Standard Specification (B.S.S.) yang dijadikan rujukan oleh pihak-pihak yang berkenaan, seperti akitek-akitek dan majlis tempatan;
- (c) mendapatkan perkhidmatan seorang pakar Rancangan Kolombo untuk mengkaji semula Tarif Kebakaran yang ujud sekarang; dan
- (d) rundingan-rundingan diadakan oleh Ketua Pengarah Insuran Perbendaharaan dengan perusahaan insuran bagi tujuan melaksanakan kadar-kadar premium perlindungan insuran kebakaran yang telah dikaji semula ke atas rumah-rumah kayu.

SEKIM KEMALANGAN INSURAN

9. Tuan Farn Seong Than (*di bawah S.O. 24 (2)*) minta Menteri Undang-undang menyatakan kemajuan yang telah dicapai setakat ini oleh Kerajaan di dalam usaha menubuhkan sekim kemalangan insuran "no fault" sebagaimana yang dirancang oleh Jawatankuasa Gantirugi kemalangan-kemalangan jalanraya.

Menteri Undang-undang (Tan Sri Datuk Haji Abdul Kadir bin Yusof): Tuan Yang di-Pertua, Jawatankuasa Gantirugi kemalangan-kemalangan jalanraya telah ditubuhkan pada penghujung tahun 1975 dengan dipengerusikan oleh mendiang Tan Sri Datuk Athi Nahappan. Lima Jawatankuasa-jawatankuasa Kecil telahpun ditubuhkan untuk mengendalikan beberapa perkara dan mereka telah diberi tempoh hingga penghujung tahun 1977 untuk mengkaji dengan lebih mendalam perkara-perkara yang telah di-rujuk.

Semenjak kematian Tan Sri Datuk Athi Nahappan, Timbalan Menteri Undang-undang yang baru, Tuan Rais Yatim telah mengambilalih jawatan Pengerusi dan tanggungjawab dan sedang menguruskan lapuran. Perkara ini saya dapati tersangat susah dan rumit dan memerlukan masa untuk menyelesaikannya. Lapuran yang muktamad akan ditimbang oleh Kerajaan dan jika dipersetujui atau diluluskan satu Rang Undang-undang akan digubal dan akan dibentangkan dalam Parlimen.

ARTIS-ARTIS TEMPATAN DALAM RTM

10. Tengku Zaid bin Tengku Ahmad meminta Menteri Penerangan menyatakan samada benar pihak RTM melewati beberapa bulan bayaran kepada artis-artis tempatan yang mengambil bahagian dalam rancangan-rancangannya, jika ya, mengapa.

Menteri Penerangan (Datuk Amar Haji Abdul Taib bin Mahmud): Tuan Yang di-Pertua, Jabatan Penyiaran membayar kira-kira sejumlah \$240,000.00 sebulan kepada artis-artis tempatan. Dalam masa tersebut sekali-sekala terdapatlah bayaran yang agak lewat dibuat atas sebab-sebab berikut:

- (a) Jabatan Penyiaran bukanlah satu Jabatan yang mengakaun sendiri (self-accounting). Oleh itu, proses pembayaran dan proses rekupmen wang adalah memakan masa juga kerana ia melibatkan pihak-pihak lain seperti Bank Negara Malaysia dan Jabatan Akauntan Negara,
- (b) Imprest akaun (wang panjaran) untuk membayar artis-artis tidak mencukupi terutama dengan bertambahnya bilangan rancangan-rancangan tempatan yang diterbitkan sekarang ini yang memerlukan penyertaan lebih ramai lagi para artis-artis tempatan.
- (c) Pembayaran kepada artis-artis kebanyakannya adalah dibuat secara cek. Ini juga boleh melambatkan proses rekupmen. Selagi cek-cek tersebut tidak ditunaikan oleh artis-artis, maka selagi itulah wang tidak dapat dipusingkan dan menyebabkan pembayaran kepada artis-artis yang kemudian tergendala. Dari rekod dan penyelidikan didapati bahawa lebih dari separuh peruntukan yang ada itu adalah ditangan artis-artis sendiri setiap bulan. Ini bererti mendapatkan rekupmen dari pembayaran tersebut adalah memakan masa hingga dua atau tiga bulan kemudiannya. Sungguhpun pada keseluruhannya masaalah kelambatan ini tidak begitu serious, usaha-usaha sedang diambil oleh Kementerian saya dengan Jabatan Akauntan Negara supaya dapat mengatasinya.

PENEROKA-PENEROKA FELDA

11. Tuan Farn Seong Than (di bawah S.O. 24 (2)) minta Menteri Kemajuan Tanah dan Kemajuan Wilayah menyatakan samada beliau sedar bahawa:

- (a) satu daripada syarat-syarat FELDA berkait dengan pengambilan peneroka-peneroka ialah seorang bakal peneroka yang mempunyai keluarga yang besar akan diberi keutamaan di dalam pemberian tempat di sesuatu rancangan; jika sedar, bukannya syarat ini bertentangan dengan dasar perancangan keluarga yang diamalkan oleh Kerajaan dan nyatakan samada syarat tersebut akan dipinda supaya sesuai dengan matlamat Kerajaan; dan
- (b) terdapat beberapa orang di dalam keluarga yang sama yang telah diberi tempat di rancangan FELDA sedangkan ramai keluarga-keluarga yang lain tidak mempunyai seinci tanah pun; jika ya, nyatakan tindakan yang akan diambil untuk memperbaiki kepinangan ini.

Timbalan Menteri Kemajuan Tanah dan Kemajuan Wilayah (Dr Sulaiman bin Haji Daud): Tuan Yang di-Pertua,

- (a) Faktor-faktor yang ditimbang oleh FELDA apabila memilih peneroka-peneroka di antara lain-lain ialah:
 - (i) Ketiadaan tanah atau jika ada tiada melebihi 2 ekar tanah pertanian.
 - (ii) Kesihatan.
 - (iii) Latar belakang pertanian atau luar bandar.
 - (iv) Pelajaran.
 - (v) Umur.
 - (vi) Kemahiran.
 - (vii) Bilangan anak.

Kedua-dua peneroka dan isterinya adalah ditemuduga bersama dan markah penuh yang diperolehi ialah 40 markah. Daripada 40 markah itu, markah yang diberi kepada anak-anak ialah seperti berikut:

Tiada anak ...	...	...	0
1 orang anak ...	...	...	1
2 orang anak ...	...	...	2
3 orang anak atau lebih ...	...	...	3

Nyatahlah apa yang dibuat oleh FELDA itu tiada bertentangan dengan dasar perancang keluarga. Apa yang telah dibuat oleh FELDA ialah mewujudkan bahawa tanggungan mereka yang mempunyai 3 orang anak dan lebih adalah lebih berat daripada mereka yang kurang bilangan anak dan oleh itu mereka diberi sedikit keutamaan.

- (b) Seseorang pemohon bagi memasuki rancangan FELDA adalah diberi pertimbangan yang sama mengikut peraturan-peraturan yang disebutkan di atas tadi.

PERHUBUNGAN KERAJAAN PUSAT DENGAN KERAJAAN NEGERI SABAH/SARAWAK

12. Tuan Mohd. Salleh bin Datuk Panglima Abdullah bertanya kepada Perdana Menteri:

- (a) adakah Kerajaan Pusat sedar dengan tuduhan mengatakan bahawa perhubungan antara Kerajaan Pusat dengan Kerajaan Negeri, terutama Kerajaan Negeri Sarawak dan Sabah, tidak begitu erat kerana ada kalanya surat-surat antara Kerajaan pun lambat sangat mendapat perhatian, dan samada beliau akan memperbaiki perhubungan ini pada masa hadapan supaya Rancangan Malaysia Ketiga dan Dasar Ekonomi Baru dapat dijalankan dengan lebih giat lagi;
- (b) samada di masa hadapan ini apabila Menteri-menteri Kerajaan Pusat akan mengadakan lebih banyak lawatan ke rancangan-rancangan di bahagian Negeri, terutama di Negeri Sabah dan Sarawak, supaya dapat mengeratkan lagi perhubungan antara Kerajaan Negeri dengan Pusat dan rakyat di Sabah dan Sarawak tidak merasa terasing dari Semenanjung Malaysia; dan
- (c) adakah beliau sedar bahawa apabila Menteri-menteri / Timbalan-timbalan Menteri Kerajaan Pusat membuat lawatan ke Negeri Sabah dan Sarawak biasanya membawa satu rombongan besar pegawai nya, tetapi apabila mereka melawat di negeri-negeri di Semenanjung tidak begitu banyak

pegawai yang mengiringnya, mengapa kejadian seperti ini dibiarkan berlaku.

Perdana Menteri (Datuk Hussein Onn):

- (a) Pada menjawab bahagian pertama soalan itu, saya tidak sedar tentang adanya tuduhan seperti yang disebutkan itu. Dan saya fikir tidak benar untuk menganggap bahawa perhubungan di antara Kerajaan Pusat dengan Kerajaan Negeri, terutamanya Kerajaan Negeri Sarawak dan Sabah tidak begitu erat atas alasan ada kalanya surat-surat antara Kerajaan pun lambat sangat mendapat perhatian. Perhubungan antara Kerajaan Pusat dengan Kerajaan Negeri, tidaklah boleh diukur semata-mata daripada perhubungan surat-menyurat sahaja. Apa yang lebih penting, ialah pengertian dan persefahaman antara pemimpin dan pegawai yang telah terjalin selama ini.

Dalam hal ini, saya tidak menafikan adanya masalah timbul dari masa ke semasa. Tetapi segala masalah antara Kerajaan itu adalah sentiasa diawasi, dibincangkan dan dicari jalan mengatasinya. Misalnya, Kerajaan Pusat ada mengadakan Mesyuarat Jawatankuasa Perhubungan tiga bulan sekali, antara Kerajaan Pusat dan Kerajaan-kerajaan Negeri, peringkat Pegawai dipengerusikan oleh Ketua Setiausaha Negara. Di samping itu, diadakan pula Mesyuarat Menteri-menteri Besar/Ketua-ketua Menteri, tiga bulan sekali yang saya sendiri jadi pengerusinya. Saya suka menyatakan bahawa Kerajaan Pusat adalah sentiasa menjaga perhubungan yang sedia ada. Bagi masa hadapan, semasa melaksanakan Rancangan Malaysia Ketiga dan Dasar Ekonomi Baru, Kerjasama yang lebih erat akan terus dijalankan antara Kerajaan Pusat dan Negeri.

Mengenai bahagian kedua, lawatan Menteri-menteri Kerajaan Pusat ke negeri-negeri khasnya Sabah dan Sarawak itu memang ada tetapi mungkin tidak selalu. Untuk masa depan, saya akan meminta Menteri-menteri dan Timbalan-timbalan Menteri supaya menambahkan lawatan dengan tujuan mengeratkan lagi perhubungan serta juga bagi mendapatkan

pengetahuan dan pengertian yang lebih mendalam tentang masalah dan keadaan hidup rakyat di negeri-negeri tersebut.

JEMAAH HAJI MALAYSIA

13. Tuan Abdul Jalal bin Haji Abu Bakar minta Perdana Menteri menyatakan :

- (a) jumlah bilangan jemaah Haji Malaysia yang telah mendaftarkan diri pada tarikh pendaftaran itu ditutup pada tahun ini dan jumlah bilangan jemaah Haji pada tahun lalu;
- (b) adakah beliau sedar bahawa jumlah bilangan jemaah-jemaah haji yang sebegitu merosot adalah disebabkan oleh kesulitan-kesulitan yang dihadapi oleh jemaah-jemaah haji pada tahun lalu terutamanya akibat peraturan-peraturan baru yang dikenakan oleh Kerajaan Arab Saudi dan lain-lain kesulitan lagi. Jika sedar, apakah tindakan-tindakan yang telah diambil oleh Kerajaan bagi mengatasi masalah ini;
- (c) setakat manakah kejayaan-kejayaan telah dicapai hasil dari rundingan yang dijalankan di antara Kerajaan Malaysia dengan Kerajaan Arab Saudi mengenai perkara ini; dan
- (d) jika rundingan itu gagal, adakah Kerajaan bercadang untuk membawakan perkara ini dalam Persidangan Seke-terial Negara-negara Islam.

Timbalan Menteri di Jabatan Perdana Menteri (Tuan Haji Othman bin Abdullah):

Tuan Yang di-Pertua, soalan yang hampir sama telahpun dijawab pada 5hb Julai, 1976 ketika menjawab soalan daripada Ahli Yang Berhormat dari Ledang. Oleh hal yang demikian, saya cuma ingin menambab sedikit sahaja pada bahagian kedua untuk soalan (a) sahaja. Seperti Ahli Yang Berhormat sedia maklum, jumlah bakal-bakal haji yang mendaftar pada tarikh pendaftaran ditutup pada tahun ini ialah seramai 4,000 orang dan jumlah bilangan jumlah haji pada tahun 1975 adalah seramai 15,735 orang.

HOSPITAL BESAR PULAU PINANG— KEMATIAN MARIAH BINTI MAT REJAB

14. Tuan Lim Kit Siang minta Menteri Kesihatan menyatakan samada beliau sedar:

- (a) seorang pemuda berumur 11 tahun, Mariah binti Mat Rejab beralamat di Kampung Syed Omar Batu Pahat, Kangar, Perlis, telah dimasukkan ke Wad 11, Blok C, yunit thorasic, Hospital Besar Pulau Pinang pada 19hb Mei, 1976 jam 11 pagi, dibedah dan selepas pembedahan telah mengidap komplikasi dan telah meninggal dunia pada 2hb Jun, 1976 jam 4.45 petang; sebab kematian seperti yang tertulis di sijil kematian ialah severe hypernatremia with electrolyte imbalance;
- (b) sebelum pembedahan dijalankan, Mariah diberi concentrated sodium citrate solution 50% i.v. drip oleh seorang jururawat pelatih di bilik pembedahan tetapi sepatutnya pemuda tersebut mesti diberi normal saline 0.9% i.v. drip sahaja;
- (c) doktor-doktor yang merawat Mariah di wad enggan menandatangani sijil kematian kerana mereka berpendapat kematian pemuda itu adalah disebabkan oleh kecuaiian yang berlaku di bilik pembedahan dan akhirnya seorang doktor di bilik pembedahan yang bertanggungjawab untuk jururawat pelatih seperti disebutkan di (b) telah menandatangani sijil kematian;
- (d) rekod-rekod mengenai pesakit kini tidak didapati di wad berkenaan ataupun di pejabat rekod; dan
- (e) nyatakan tindakan yang telah diambil oleh Kementeriannya untuk menentukan supaya kecuaiian seumpama ini tidak berulang; nyatakan samada beliau akan mengarah supaya diadakan satu penyiasatan di dalam perkara yang tertentu itu dan juga mengambil tindakan sewajarnya terhadap orang-orang yang terlibat dalam perkara ini.

Datuk Haji Abu Bakar bin Umar: Tuan Yang di-Pertua,

- (a) Ya, saya sedar bahawa Cik Mariah binti Mat Rejab, berumur 11 tahun, dari Kampung Syed Omar Batu Pahat, Kangar, Perlis telah dimasukkan ke

Hospital Besar Pulau Pinang pada 19hb Mei, 1976. Ia mengidap penyakit "Patent Ductus Arteriosus" (sejenis penyakit jantung dari lahir). Ia telah dibedah pada 27hb Mei, 1976 dan meninggal dunia pada 2hb Jun, 1976. Sebab kematian adalah "Hypernatremia and Electrolyte Imbalance".

- (b) Air garam (intravenous saline) telah ditransfuskan oleh Pendaftar Bius dan bukan oleh Penolong Jururawat Terlatih. Pendaftar Bius itu telah meminta Penolong Jururawat Terlatih tersebut menyediakan air garam biasa untuk ditransfuskan kepada pesakit. Penyiasatan yang telah dijalankan pada mulanya menunjukkan bahawa mungkin Penolong Jururawat Terlatih telah silap membaca label di atas botol yang mengandungi air garam. Penyiasatan sepenuhnya akan dijalankan.
- (c) Pada mulanya ada sedikit pertelingkahan tentang siapakah yang patut menandatangani Sijil Mati tetapi akhirnya Pendaftar Bius telah menandatangani Sijil Kematian itu.
- (d) Catitan-catitan Rawatan Pesakit dan semua rekod-rekod perubatan mengenai kes ini ada dalam simpanan Penguasa Perubatan, Hospital Besar, Pulau Pinang.
- (e) Di Hospital Besar, Pulau Pinang, sebanyak 8,692 pembedahan besar di dalam tahun 1974 dan 7,601 dalam tahun 1975 telah dilakukan dan kesemuanya pembedahan ini adalah berjaya. Kesilapan-kesilapan manusia kadangkala pasti berlaku walaupun kita berjaga-jaga dan berhati-hati. Adalah menjadi kenyataan bahawa mana-mana pembedahan besar pun pasti akan melibatkan risiko sebanyak 3% (3% risk). Saya rasa dukacita tidak dapat menjamin semua pembedahan-pembedahan yang dilakukan itu sentiasa berjaya tetapi saya ingin menegaskan bahawa sekiranya ada kemungkinan kesilapan dibuat oleh sesiapa jua di antara kakitangan saya, Kerajaan akan menimbangkan pembayaran ganti rugi kepada keluarga yang malang itu.

Semua kakitangan telah diberi amaran yang tegas supaya lebih berjaga-jaga dan menyemak semua label ubat-ubat dan botol-botol sebelum digunakan. Pakar Bedah Kanan dan Ketua Jururawat yang menjaga Dewan Bedah telah

diminta menjalankan pemeriksaan dalam Dewan dari masa ke semasa dan dengan cara mengejut untuk mengelakkan berlakunya perkara-perkara seumpama ini di masa-masa yang akan datang.

Saya telahpun mengarahkan penyiasatan penuh dijalankan ke atas kes ini dan akan mengambil tindakan sewajarnya sebaik sahaja laporan penuh dikeselusi.

Tuan Lim Kit Siang: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Yang Berhormat Timbalan Menteri nampaknya telah menjadi pembela kepada Yang Berhormat Menteri Kesihatan yang tidak ada di sini

Tuan Yang di-Pertua: Yang Berhormat itu Timbalan Menteri, beliau ada kuasa bercakap.

Tuan Lim Kit Siang: Saya tahu beliau ada kuasa, tetapi kita nampak Yang Berhormat Menteri Kesihatan tidak ada di sini. Adakah Yang Berhormat Timbalan Menteri sedar bahawa siasatan yang disebut oleh beliau baru dijalankan selepas soalan ini dikemukakan oleh kerana sebelum itu ada satu percubaan untuk menyembunyi atau suppress perkara ini dan apakah tindakan yang telah diambil supaya semua kes-kes lain di mana telah berlaku kecuaiian mesti disiasat dengan terbuka dan bukan selepas seseorang Ahli membongkar tentang perkara ini.

Datuk Haji Abu Bakar bin Umar: Tuan Yang di-Pertua, saya rasa Menteri dan saya juga bukan Malaikat boleh mengetahui keseluruhannya. Apabila timbul sesuatu perkara yang dibawa oleh Ahli Yang Berhormat, maka di waktu itulah baru disiasat perkara itu.

Tuan Lim Kit Siang: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Adakah Kementerian Kesihatan mempunyai satu peraturan di mana apabila berlaku apa-apa kematian akibat daripada kecuaiian-kecuaiian, pihak rumah sakit sendiri menjalankan satu siasatan dan bukan tengok samada ada orang tahu atau tidak tahu, disembunyikan. Oleh kerana perkara itu adalah satu perkara public interest yang bukan sahaja melibatkan kepentingan orang ramai bahkan kepada rumah sakit, mesti ada satu peraturan (procedure) di mana kita sendiri mesti membuat siasatan.

Datuk Haji Abu Bakar bin Umar: Tuan Yang di-Pertua, saya rasa saya telah menjawab dengan panjang lebar soalan-soalan yang telah dikemukakan oleh Yang Berhormat dari Kota Melaka, maka saya rasa saya tidak ingin lagi menambahkan jawapan di sini.

BANTUAN KEPADA NELAYAN

15. Tuan Haji Ahmad bin Haji Ithnin minta Menteri Pertanian menyatakan samada beliau sedar bahawa bantuan alat-alat tangkapan ikan kepada nelayan-nelayan di Melaka tidak mencukupi; jika sedar, apakah langkah-langkah yang dapat diambil oleh Kementerian beliau untuk memperbaiki keadaan ini.

Timbalan Menteri Pertanian (Datuk Haji Mustapaha bin Haji Abdul Jabar): Tuan Yang di-Pertua, saya sedar bahawa bantuan kepada nelayan di Melaka adalah kecil. Ini ialah disebabkan peruntukan kewangan tahun yang lalu adalah kecil juga. Langkah yang akan diambil ialah menambahkan peruntukan bantuan di dalam Rancangan Malaysia Ketiga dan, insya Allah, mudah-mudahan dengan izin Allah peruntukan yang akan datang akan ditambah lagi bagi memperbaiki keadaan ini.

RANCANGAN JAMINAN KREDIT

16. Raja Nasron bin Raja Ishak minta Menteri Kewangan menyatakan samada Rancangan Jaminan Kredit akan disemak semula sekali lagi untuk menjamin supaya semua bentuk projek kecil dalam bidang perniagaan, perindustrian dan pertanian boleh dibiayai di bawah rancangan ini, dan untuk menentukan supaya peniaga-peniaga kecil dapat diberi peluang-peluang meminjam di bawah rancangan tersebut.

Menteri Kewangan (Tengku Tan Sri Razaleigh Hamzah): Tuan Yang di-Pertua, semua bentuk projek kecil di dalam bidang perniagaan, perindustrian dan pertanian boleh dibiayai di bawah Rancangan Jaminan Kredit. Ini adalah satu perubahan kerana bidang perniagaan yang layak untuk mendapat kemudahan ini telah diperluaskan. Di samping itu, semua peniaga kecil adalah diberi peluang untuk memohon bagi mendapatkan kemudahan ini dengan syarat-syarat berikut:

- (i) Tidak ada cagaran dikenakan bagi pinjaman kurang dari \$30,000. Pinjaman lebih dari \$30,000 dikenakan cagaran

dan jumlah pinjaman berdasarkan kepada 70% daripada nilai cagaran yang berkenaan;

- (ii) Pada bulan Mei 1975, satu lagi perubahan telah dibuat, iaitu bumiputra boleh mendapat pinjaman maksima sebanyak \$200,000 bagi satu-satu pinjaman;
- (iii) Kadar faedah ialah sebanyak 8.5% iaitu sama dengan kadar utama (prime rate). Kadar ini telah dikurangkan dari 9% mulai 1hb September, 1975, selaras dengan kadar utama (prime rate) yang ada sekarang;
- (iv) Bayaran balik pinjaman adalah bergantung kepada kemampuan peminjam dan syarat-syarat yang dikenakan apabila pinjaman itu diluluskan.

Kemudahan-kemudahan ini adalah dianggap sangat berpatutan dan sudah pun longgar jika dibandingkan dengan pinjaman-pinjaman yang boleh diperolehi di luar dari Rancangan ini. Oleh kerana sudah ada tiga perubahan setakat ini, maka saya tidak bercadang hendak menyemak semula Rancangan Jaminan Kredit buat masa ini.

KESELAMATAN PEGAWAI-PEGAWAI IMIGERESEN

17. Tuan Haji Mohd. Zain bin Abdullah minta Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri menyatakan adakah Kerajaan sedar bahawa pegawai-pegawai imigresen yang bertugas di kawasan-kawasan sempadan sentiasa terdedah kepada ancaman-ancaman musuh; jika sedar, apakah langkah yang telah dan akan diambil untuk menentukan keselamatan mereka.

Tan Sri Haji Muhammad Ghazali bin Shafie: Tuan Yang di-Pertua, soalan ini adalah sama seperti soalan yang dibuat oleh Yang Berhormat dari Parit dan telah dijawab pada 5hb Julai, 1976.

LAMPU-LAMPU JALAN

18. Tuan Farn Seong Than minta Menteri Kerjaraya dan Kemudahan-kemudahan Awam menyatakan samada beliau sedar iaitu sepanjang Jalan Cheras, bermula dari Batu 4 hingga 7 dalam kawasan lebuhraya Kuala Lumpur-Seremban, termasuk dua bulatan yang besar, tidak ada lampu-lampu jalan,

memandangkan sepanjang Jalan Cheras terdapat banyak taman perumahan seperti Taman Midah, Taman Tayton View di sebelah kanan Jalan Cheras dan Taman Cheras dan Kampung Cheras di sebelah kiri. Jika ya, nyatakan samada rancangan segera memasang lampu-lampu jalan tersebut akan dibuat di bawah Rancangan Malaysia Ketiga.

Menteri Kerjaraya dan Kemudahan-kemudahan Awam (Datuk Haji Abdul Ghani Gilong): Tuan Yang di-Pertua, setakat ini Kementerian saya belum ada rancangan untuk memasang lampu-lampu jalan di antara Batu 4 hingga Batu 7 Jalan Cheras, Kuala Lumpur. Walau bagaimanapun, pertimbangan akan diberikan di masa yang akan datang untuk memasang lampu-lampu di sepanjang jalan tersebut memandangkan pembangunan di kawasan ini yang begitu pesat.

HOSPITAL BARU DI KULIM

19. Tuan Chian Heng Kai (di bawah S.O. 24 (2)) minta Menteri Kesihatan menyatakan:

- (a) samada terdapat apa-apa rancangan untuk membina sebuah hospital baru di Kulim bagi menggantikan hospital yang wujud sekarang, jika ya, bilakah hospital baru itu akan dibina dan berapakah perbelanjaannya; dan
- (b) samada benar Menteri yang berkenaan telah pada 10hb Jun, 1976 di satu rapat umum di Padang Serai mengatakan hospital tersebut tidak akan dibina jika calon Barisan tidak memenangi pilihanraya kecil Lunas.

Datuk Haji Abu Bakar bin Umar: Tuan Yang di-Pertua,

- (a) Kementerian Kesihatan telah merancang untuk membina sebuah hospital yang lebih besar lagi di bandar Kulim; iaitu di tapak yang baru seluas 30 ekar. Tanah telahpun diperolehi.
- (b) Memang benar, Menteri Kesihatan telah bercakap demikian kerana beliau berkehendakkan semua penduduk-penduduk di situ memberi sokongan yang sepenuh-penuhnya kepada Parti yang memerintah dan yang mampu dan berupaya membina projek tersebut.

UBAT-UBAT DI HOSPITAL

20. Datuk Peter Lim Pui Ho minta Menteri Kesihatan menyatakan samada:

- (a) beliau sedar bahawa selalunya terdapat kekurangan bekalan perubatan di hospital-hospital di Sabah; dan
- (b) Langkah-langkah telah diambil untuk memperbaiki bekalan ubat-ubat dari Kuala Lumpur ke Sabah.

Datuk Haji Abu Bakar bin Umar: Tuan Yang di-Pertua,

- (a) Tidak benar bahawa di hospital-hospital di Sabah selalu terdapat kekurangan bekalan perubatan. Akan tetapi, kadangkala mungkin ada di antara hospital-hospital itu yang kekurangan ubat-ubat tertentu. Kekurangan ini adalah disebabkan masalah-masalah logistic yakni masalah-masalah pembekalan, perkapalan dan sebagainya.
- (b) Pengedaran melalui perkapalan biasa bagi perbekalan-perbekalan perubatan adalah dihantar melalui kapal-kapal M.I.S.C. manakala perbekalan-perbekalan segera adalah dihantar melalui udara. Untuk menyegera dan memudahkan perkapalan bagi perbekalan-perbekalan perubatan ke Sabah, kontina-kontina kecil telah digunakan baru-baru ini. Ini mengurangkan masa yang dikehendaki untuk membungkus dan juga mengurangkan berlakunya pecahan semasa dalam pengedarannya.

Dalam Rancangan Malaysia Ketiga, satu Stor Kawasan akan dibina di Kota Kinabalu. Tanah telahpun ditentukan dan perancangannya sedang dibuat. Ini akan membolehkan ubat-ubat disimpan di Kota Kinabalu untuk pembahagian yang lebih cepat kepada hospital-hospital di Sabah.

BEKALAN AIR UNTUK BATU PAHAT

21. Dr Hee Tien Lai minta Menteri Sains, Teknologi dan Alam Sekitar menyatakan adakah beliau sedar bahawa punca bekalan air untuk Batu Pahat (Sungai Simpang Kiri) telah dikotori oleh kilang-kilang kelapa sawit dan lain-lain kilang yang menyebabkan air sungai itu tidak boleh dibersihkan dan dengan ini tidak sesuai untuk digunakan oleh manusia dan ini telah menyebabkan kekurangan air kepada rakyat dan menimbulkan

berbagai-bagai kesusahan. Jika sedar, apakah langkah-langkah yang akan diambil untuk memastikan perkara seumpama ini tidak akan berlaku pada masa hadapan apabila punca air yang baru (Sungai Bekok) dibuka menjelang akhir tahun ini.

Menteri Sains, Teknologi dan Alam Sekitar (Tan Sri Ong Kee Hui): Tuan Yang di-Pertua, soalan yang dikemukakan oleh Ahli Yang Berhormat iaitu suatu kes yang jelas menunjukkan masalah alam sekitar yang telah sekian terus meningkat akibat daripada kekurangan perhatian terhadap alam sekitar di dalam peroses penggunaan tanah dan pembangunan.

Saya percaya Ahli Yang Berhormat akan bersetuju dengan saya bahawa masalah ini tidak dapat diatasi dengan langkah-langkah yang tergesa-gesa tetapi memerlukan suatu program kawalan yang teratur. Memandangkan hal ini, Kementerian saya pada masa ini sedang menumpukan perhatian untuk membentuk standard-standard kawalan untuk pembuangan pelepasan-pelepasan kekotoran daripada perusahaan "agro-based" yang akan dilaksanakan di seluruh negara.

Di dalam usaha penyelesaian masalah-masalah akibat daripada industri-industri "agro-based", perusahaan kelapa sawit dan getah terutama telah ditetapkan sebagai punca pencemaran air yang amat serius. Syarat-syarat kawalan pencemaran yang mengandungi standard pembuangan pelepasan pencemaran sedang dirancang untuk sektor tersebut. Standard-standard untuk kelapa sawit sudah hampir siap dan akan diwartakan tidak lama lagi, dan adalah menjadi harapan saya agar dengan pelaksanaan standard-standard ini masalah pencemaran kelapa sawit akan dapat diatasi secara beransur-ansur. Pada masa ini juga, Bahagian Alam Sekitar sedang menyiapkan standard-standard untuk pembuangan pelepasan getah bagi memenuhi keperluan program kawalan tersebut.

Berhubung dengan ini Kementerian saya juga sedang mengkaji keperluan kualiti untuk kegunaan air yang berfaedah dari sudut pencemaran, sebagai langkah yang penting untuk menyelesaikan masalah alam sekitar berkaitan dengan pengurusan sumber-sumber air. Walau bagaimanapun saya ingin menekankan bahawa hasil-hasil daripada program ini tidak akan dicapai di dalam

masa yang singkat kerana ianya melibatkan kajian teknikal yang mendalam mengenai masaalah tersebut secara keseluruhannya.

Berkaitan dengan Lembah Sungai Batu Pahat, saya ingin memberitahu Ahli Yang Berhormat, bahawa kawasan ini telah dipertimbangkan sebagai kawasan keutamaan yang akan dikaji oleh Bahagian Alam Sekitar di Kementerian saya dengan kerjasama Kerajaan Negeri awal tahun hadapan. Dalam masa pengajian ini dijalankan langkah-langkah akan dirangka untuk perlindungan kawasan penadahan bekalan air untuk Sungai Bekok dan Sungai Simpang Kiri.

PUSAT-PUSAT PENGAJIAN TINGGI

22. **Dr Chen Man Hin** minta Menteri Pelajaran menyatakan bilangan orang-orang yang memohon memasuki pusat-pusat pengajian tinggi untuk mendapatkan pendidikan tinggi pada tahun ini, bilangan mereka yang berjaya dengan memberi angka menurut pecahan kaum.

Timbalan Menteri Pelajaran (Tuan Chan Siang Sun): Tuan Yang di-Pertua, bilangan calon-calon yang memohon kepada Unit Pusat Universiti-universiti (UPU) untuk kemasukan ke kursus-kursus ijazah di Universiti Malaya, Universiti Kebangsaan Malaysia, Universiti Sains Malaysia dan Universiti Pertanian Malaysia ialah 11,443 (di dalam angka ini 10,895 yang layak dipertimbangkan dan 548 tidak layak dipertimbangkan). Calon-calon yang berjaya terpilih ialah seperti berikut:

Bumiputra	...	...	2,094 (54.48%)
China	...	...	1,487 (38.68%)
India	...	...	231 (6.01%)
Lain-lain	...	...	32 (0.83%)
Jumlah	...		3,844 (100%)

PEMBINAAN SEKOLAH-SEKOLAH

23. **Tuan Chiam Heng Kai** (*di bawah S.O. 24 (2)*) bertanya kepada Menteri Pelajaran adakah Kerajaan bercadang membina lebih banyak sekolah untuk memberi tempat kepada murid-murid yang makin bertambah supaya tidak perlu mengadakan darjah-darjah malam pada masa akan datang.

Tuan Chan Siang Sun: Tuan Yang di-Pertua, adalah sentiasa menjadi dasar Kerajaan, iaitu Kerajaan Barisan Nasional merancang dan melaksanakan pembinaan sekolah-sekolah dan bilik-bilik darjah baru bagi menampung penambahan murid-murid dari masa ke semasa. Ahli Yang Berhormat tidak perlu bimbang kerana sekolah-sekolah yang ada sekarang dan juga sekolah-sekolah yang akan dibina nanti menyediakan tempat-tempat yang cukup bagi murid-murid dan tidak perlu sama sekali untuk mengadakan darjah-darjah pada waktu malam hari.

PUSAT PENYELIDIKAN ATOM TUN DR ISMAIL

24. **Dr Hee Tien Lai** minta Menteri Sains, Teknologi dan Alam Sekitar menyatakan:

- apakah tujuan-tujuan menubuhkan Pusat Penyelidikan Atom Tun Dr Ismail yang berharga 10 juta ringgit itu; dan
- berapa banyakkah para-saintis luar negeri dan juga dari dalam negeri yang akan diambil untuk bertugas di Pusat itu.

Menteri Sains, Teknologi dan Alam Sekitar (Tan Sri Ong Kee Hui): Tuan Yang di-Pertua, untuk menjawab soalan:

- Pusat Penyelidikan Atom Tun Dr Ismail atau PUSPATI ditubuhkan sebagai sebuah Pusat Penyelidikan Atom Kebangsaan di negara ini yang bertujuan:
 - mengadakan latihan berupa kursus-kursus jangka pendek dalam bidang Sains dan Teknologi, Nuklear kepada ahli-ahli Sains, Jurutera-jurutera dan Juruteknik-juruteknik dari Ajensi-ajensi Penyelidikan, Pusat-pusat Pengajian Tinggi dan Perusahaan-perusahaan dan juga kepada pegawai-pegawai kesihatan dan perubatan.
 - membuat penyelidikan-penyelidikan tentang penggunaan teknik-teknik nuklear di bidang perubatan, pertanian, kejuruteraan dan perusahaan.
 - mengeluarkan berbagai jenis radio-isotope terutama short-lived radio-isotope yang tidak dapat diimpot dari luar negeri untuk keperluan

hospital-hospital, agensi-agensi penyelidikan, pusat-pusat pengajian tinggi dan juga perusahaan-perusahaan swasta.

- (b) Menjelang tahun 1980 apabila Pusat ini berjalan dengan sepenuhnya (fully operational) seramai kira-kira 50 orang saintis dan jurutera dari dalam negeri akan diambil bertugas di Pusat ini. Saintis-saintis dari luar negeri tidak akan diambil bertugas di Pusat ini kecuali untuk jangka waktu yang singkat sebagai Perunding atau Penasihat kepada Pusat ini.

Dr Hee Tien Lai: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Bolehkah Yang Berhormat Menteri yang berkenaan beritahu Dewan ini berapa perbelanjaan yang diperlukan pada setahun untuk mencapai matlamat Pusat ini.

Tan Sri Ong Kee Hui: Untuk menjawab Ahli Yang Berhormat, peruntukan ini dapat dalam peruntukan yang akan dikemukakan kepada Dewan tiap-tiap tahun.

(SOALAN NO. 25 DITARIK BALIK)

Tuan Yang di-Pertua: Yang Berhormat Tengku Noor Asiah binti Tengku Ahmad.

Tengku Noor Asiah binti Tengku Ahmad: Tuan Yang di-Pertua, saya menarik balik soalan ini.

(Soalan No. 25 ditarik balik)

MAKANAN PESAKIT-PESAKIT DI HOSPITAL

26. Tuan Sanusi bin Junid (*di bawah S.O. 24 (2)*) minta Menteri Kesihatan menyatakan adakah Kementerian ini sedar bahawa selera makan kebanyakan para pesakit di wad kelas tiga di hospital-hospital tidak begitu baik, dan jika ya, adakah Kementerian ini bercadang untuk memperbaiki mutu makanan yang dibekalkan kepada mereka setanding dengan yang diberi di wad kelas satu dan dua untuk menambahkan selera mereka.

Datuk Haji Abu Bakar bin Umar: Tuan Yang di-Pertua, ya, memanglah benar bahawa selera makan pesakit-pesakit di mana-mana kelas wad sekalipun sentiasa tidak begitu baik dan ini adalah kerana mereka itu sedang mengidap penyakit. Namun begitu, Kementerian saya sedang berusaha untuk memperbaiki makanan pesakit-pesakit kelas tiga

sebagaimana yang dilakukan baru-baru ini. Sukatan makanan bagi tiap-tiap seorang pesakit di kelas tiga telah pun ditambah seperti berikut:

Daging dari 2 tahlil kepada 4 tahlil seorang sekali makan.

Ikan dari 2 tahlil kepada 4 tahlil seorang sekali makan.

Ayam dari 3 tahlil kepada 6 tahlil seorang sekali makan.

Dr Hee Tien Lai: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Adakah Menteri yang berkenaan sedar dalam banyak hospital di dalam negara kita, khasnya hospital yang kecil yang mana makanan ada diberi kepada pesakit-pesakit yang tidak sesuai, seumpama di Kelas III ada kes diabetes, pesakit ini tidak boleh diberi carbohydrate yang banyak, tetapi nampaknya kes di dalam Kelas III dapat nasi yang penuh, tetapi di Wad Kelas I yang mana kita dapat banyak heart attack cases (Coronary Cases) nampaknya makanan yang telah diberi kepada pesakit di Kelas I diberi daging yang banyak sekali. Saya ingat ini adalah merbahaya, khasnya kepada pesakit di Kelas I.

Datuk Haji Abu Bakar bin Umar: Tuan Yang di-Pertua, kita akan siasat dan kita akan membetulkan perkara ini. (*Ketawa*).

Tuan Yang di-Pertua: Masa sudah cukup.

(Masa untuk Pertanyaan bagi Jawab Mulut telah cukup dan Jawapan bagi Pertanyaan No. 27 hingga 30 adalah diberi di bawah ini.)

TUNJUK PERASAAN DI BETONG

27. Tuan Haji Zakaria bin Haji Ismail minta Menteri Hal Ehwal Luar Negeri, menyatakan pendirian Negeri Thai berkenaan tunjuk-tunjuk perasaan di Betong terhadap Pasukan Keselamatan Polis Hutan Malaysia baru-baru ini.

Menteri Luar Negeri (Tengku Datuk Ahmad Rithauddeen Al-haj): Kedua-dua Kerajaan Malaysia dan Thailand bersetuju bahawa kita tidak seharusnya membenarkan tunjuk perasaan di Betong merosakkan hubungan baik di antara kedua-negara dan perjuangan bersama kita terhadap pengganaspengganas komunis. Malaysia dan Thailand

keduanya menganggap pengganas-pengganas komunis sebagai satu ancaman yang sama mereka hadapi sekarang dan akan terus berkerjasama di dalam usaha memberantas ancaman itu.

AKTA KHIDMAT UNDANGAN

28. Tuan Ngan Siong Hing minta Menteri Undang-undang menimbangkan samada beliau akan mengkaji untuk meminda Akta Khidmat Undangan, untuk memindakkan beliau sebagai ketua terus Majlis Peguam Malaysia Barat.

Menteri Undang-undang (Tan Sri Datuk Haji Abdul Kadir bin Yusoff): Nampaknya Ahli Yang Berhormat, mengikut soalan beliau, tidak membantah terhadap sistem dalamana Peguam Negara adalah Ketua terus Majlis Peguam Malaysia Barat, tetapi adalah membantah Menteri yang berkenaan atas sifat dirinya sebagai ketua terus. Oleh itu tidaklah, yang demikian memerlukan pindaan kepada Undang-undang. Ahli-ahli Jawatankuasa Majlis Peguam yang telah menggubal Rang Undang-undang berasa lebih wajar bagi Peguam Negara menjadi Ketua Terus Majlis Peguam untuk membolehkan Peguam Negara mempengerusikan Mesyuarat Agung Tahunan Majlis Peguam.

PEGAWAI IMIGERESEN DI SEMPADAN

29. Wan Sulaiman bin Haji Wan Ibrahim minta Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri menyatakan adakah Kerajaan bercadang akan mempersenjatai pegawai Imigresen yang bertugas di sempadan. Jika ya, bilakah rancangan akan dimulakan.

Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri (Tan Sri Haji Muhammad Ghazali bin Shafe): Soalan ini adalah sama seperti soalan Yang Berhormat dari Parit dan telah dijawab pada 5hb Julai, 1976 lalu.

PASUKAN POLIS HUTAN DI BETONG

30. Tuan Lukman bin Abdul Kadir minta Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri menyatakan sebab-sebab Pasukan Polis Hutan kita yang ditempatkan di Betong, Thailand diminta keluar dari negara itu dengan serta

merta dan adakah tindakan ini memberi kesan terhadap hubungan baik di antara kedua negara.

Tan Sri Haji Muhammad Ghazali bin Shafe: Pasukan Polis Hutan kita berada di Betong dengan persetujuan pihak Thailand dan di bawah perintah pihak berkuasa Thai untuk membantu kekuatan pasukan keselamatan Thai. Pasukan Polis Hutan juga memberi bantuan logistik, termasuk makanan dan ration dalam melancarkan gerakan menentang musuh bersama. Apabila Kerajaan Thai mengumumkan bahawa Pasukan Polis Hutan kita hendaklah ditarik keluar dan memberi tahu bahawa Kerajaannya telah terikat dengan keputusan yang diambilnya mengikut tuntutan yang dibuat oleh penduduk Betong, Kerajaan kita telah menghormati kehendak Kerajaan Thai. Tindakan ini tidak menjejaskan hubungan baik di antara kedua negara. Malahan kita saling berkerjasama untuk menjamin supaya keadaan ini tidak diambil kesempatan oleh agen-agen komunis yang berusaha hendak meretakkan hubungan tersebut.

RANG UNDANG-UNDANG DIBAWA KE DALAM MESYUARAT

RANG UNDANG-UNDANG YAYASAN TUN RAZAK

Rang Undang-undang bernama Suatu Akta untuk menubuhkan Yayasan Tun Razak dan membuat peruntukan bagi pengurusan Yayasan tersebut dan bagi perkara-perkara lain yang bersampingan dengannya; dibawa ke dalam Mesyuarat oleh Menteri Kewangan; dibaca kali yang pertama; akan dibacakan kali yang kedua pada Mesyuarat kali ini.

RANG UNDANG-UNDANG

RANG UNDANG-UNDANG PERLEM- BAGAAN (PINDAAN)

Bacaan Kali Yang Kedua dan Ketiga

Aturan Urusan Mesyuarat dibacakan bagi menyambung semula Perbahasan yang ditangguhkan atas masaalah, "Bahawa Rang Undang-undang ini dibacakan kali yang kedua sekarang." (12hb Julai, 1976).

Tuan Yang di-Pertua: Ahli-ahli Yang Berhormat, hari ini kita sambung perbahasan atau perdebatan berkenaan dengan bacaan kali kedua Rang Undang-undang Perlembagaan (Pindaan). Dijemput Ahli Yang Berhormat yang hendak bercakap.

Ahli Yang Berhormat dari Payang.

Tuan Haji Suhaimi bin Datuk Haji Kamaruddin (Sepang): Tuan Yang di-Pertua, on a point of order. Saya suka menarik perhatian Tuan Yang di-Pertua kepada Peraturan Mesyuarat 31 (2)

Tuan Yang di-Pertua: Peraturan bilangan berapa?

Tuan Haji Suhaimi bin Datuk Haji Kamaruddin: 31 Pecahan (2) dibaca dengan Peraturan 36 Pecahan (11)

Tuan Yang di-Pertua: 31 Pecahan (2).

Tuan Haji Suhaimi bin Datuk Haji Kamaruddin: Tuan Yang di-Pertua, saya merujuk kepada Artikel 125 Perlembagaan dan saya berpendapat bahawa Artikel 125 adalah melanggar peraturan itu oleh kerana Artikel 125 adalah *sub judice* iaitu Artikel 125 ini adalah berkaitan dengan satu kes. Ada kaitannya yang mana seorang Hakim Mahkamah Persekutuan (Federal Court) iaitu Justice Raja Tan Sri Azlan Shah telah mendengar satu kes sebagai Hakim Mahkamah Tinggi dalam membicarakan Datuk Harun dan oleh kerana Artikel 125 ini ada kaitan dengan kes itu, maka saya berpendapat Artikel 125 ini adalah *sub judice* dan haruslah tidak dibincangkan.

Tuan Yang di-Pertua: Yang Berhormat merujuk kepada Standing Order 31 (2)?

Tuan Haji Suhaimi bin Datuk Haji Kamaruddin: 31 Pecahan (2) dibaca dengan S.O. 36 Pecahan (11).

Tuan Yang di-Pertua: Bagaimana bunyinya?

Tuan Haji Suhaimi bin Datuk Haji Kamaruddin: 36 (2) menyatakan bahawa . . .

Tuan Yang di-Pertua: Standing Order 31 Pecahan (2) betulkah itu?

Tuan Haji Suhaimi bin Datuk Haji Kamaruddin: Ya.

Tuan Yang di-Pertua: Bagaimana bunyinya? S.O. 31 (2) berbunyi: "In Committee a seconder shall not be required."

Tuan Haji Suhaimi bin Datuk Haji Kamaruddin: Boleh saya bacakan, Tuan Yang di-Pertua?

Tuan Yang di-Pertua: Boleh. Cuba baca Standing Order itu.

Tuan Haji Suhaimi bin Datuk Haji Kamaruddin: Tuan Yang di-Pertua, 36 (2) menyatakan bahawa:

"36 (2) Tidak boleh disebutkan apa-apa perkara yang sedang dalam timbangan mahkamah sekira-sekira pada timbangan Pengerusi harus merosakkan kepentingan-kepentingan pihak yang berbicara itu."

Kemudian 36 (11) menyatakan bahawa:

"36 (11) Jika pada timbangan Tuan Yang di-Pertua bahawa apa-apa usul atau pindaan atau perbahathan yang akan dijalankan lagi di atas usul atau pindaan itu tujuannya melanggar Peraturan ini, maka Tuan Yang di-Pertua berkuasa boleh menolak usul atau pindaan itu ikut mana yang dikehendaki"

Tuan Yang di-Pertua: Tadi saya tengok Standing Order 31 (2) disebutkan:

"31 (2) Dalam Persidangan Jawatankuasa, tidak dikehendaki penyokong."

Betulkah Standing Order itu Yang Berhormat?

Tuan Haji Suhaimi bin Datuk Haji Kamaruddin: Maafkan saya, 36 (2) dan 36 (11).

Tuan Yang di-Pertua: 36 (2)—

"36 (2) Tidak boleh disebutkan apa-apa perkara yang sedang dalam timbangan mahkamah sekira-sekira pada timbangan Pengerusi harus merosakkan kepentingan-kepentingan pihak yang berbicara itu."

Betullah Standing Order itu, jikalau sesiapa sebutkan, Tuan Yang di-Pertua boleh larang, itu makna Standing Order itu. Jikalau sesiapa Ahli Yang Berhormat sebut, Tuan Yang di-Pertua boleh larang—jangan disebut, kerana perkara ini sedang dalam pertimbangan mahkamah—bolehlah, itu selesai

maknanya. Selain daripada itu, apa dia yang disebutkan oleh Yang Berhormat mengenai Undang-undang Tubuh tadi?

Tuan Haji Suhaimi bin Datuk Haji Kamaruddin: Article 125A adalah *sub judice* iaitu yang memberi kuasa Mahkamah Persekutuan, memberi kuasa-kuasa kepada Hakim Mahkamah Tinggi dan Article 125A adalah *sub judice*.

Tuan Yang di-Pertua: Jikalau sekiranya mana-mana Ahli Yang Berhormat tidak sebut satu-satu kes dengan tepatnya: kes itu apa, bilangannya berapa dan siapa dipihaknya, itu tidak menjadi tegahan kepada Article 125A.

Tuan Haji Suhaimi bin Datuk Haji Kamaruddin: Saya serahkan kepada Tuan Yang di-Pertua.

Tuan Yang di-Pertua: Terima kasih. Ahli Yang Berhormat dari Payang.

3.45 ptg.

Datuk Patinggi Haji Abdul-Rahman bin Ya'kub (Payang): Tuan Yang di-Pertua, saya menyokong Rang Undang-undang Perlembagaan (Pindaan) 1976, dan saya hanya untuk memberi sedikit pandangan di atas satu dua clauses Rang Undang-undang ini.

Tuan Yang di-Pertua, Clause 3 dalam Rang Undang-undang ini, jika diluluskan oleh Dewan ini nanti, akan melantik Duli Yang Maha Mulia Seri Paduka Baginda Yang di-Pertuan Agong sebagai Ketua Ugama di Negeri-negeri Melaka, Pulau Pinang, Sabah dan Sarawak. Saya mencadangkan supaya Kerajaan Pusat memberi pertimbangan mengadakan satu lagi peruntukkan di dalam fasal yang sama di bawah perkara yang sama iaitu Fasal 3 dan Perkara 3 dalam Perlembagaan Persekutuan, supaya membolehkan Duli Yang Maha Mulia Seri Paduka Baginda Yang di-Pertuan Agong untuk melantik seorang yang boleh menjalankan tugas setiap hari mengenai perkara yang routine daripada negeri-negeri yang berkenaan itu. Kalau saya tidak silap pentakrifan mengikut peruntukan yang dicadangkan sekarang, ini tidak dibolehkan. Maka ini bererti tiap-tiap masaalah yang berkaitan yang menghendaki persetujuan Duli Yang Maha Mulia Seri Paduka Baginda

Yang di-Pertuan Agong hendaklah dikemukakan kepada Baginda. Ini mungkin akan melambatkan pengurusan routine di tiap-tiap State.

Tuan Yang di-Pertua, saya sungguh bersukacita dibawa clause 6 dalam Rang Undang-undang ini dikemukakan oleh Kerajaan Pusat dan saya memberi ucapan tahniah yang setinggi-tingginya.

Tuan Yang di-Pertua, satu peristiwa telah berlaku di Negeri Sarawak beberapa tahun yang dahulu yang sempat saya cegahkan iaitu beberapa orang anak-anak yang beragama lain telah dipaksa mengikut sembahyang, mengikut adat-adat sesuatu agama yang tertentu di sebuah sekolah, dan ramai ibu bapa telah datang berjumpa dengan saya memberitahu tentang perkara ini. Ibu bapa itu merayu kepada Ketua sekolah itu dan mereka telah diberitahu bahawa ini adalah sekolah hanya untuk satu golongan ataupun satu madzhab (agama Kristian) dan tiap-tiap penuntut yang belajar di sekolah itu mestilah mengikut discipline dan aturan-aturan di sekolah tersebut dengan tidak memandangkan kepada Perlembagaan kita. Jadi dengan adanya peruntukkan ini dan peruntukkan-peruntukkan lain dalam Perlembagaan Persekutuan maka saya harap perkara yang seperti ini tidak berlaku lagi di dalam negara kita, iaitu tiap-tiap murid yang mempunyai agama haruslah diberi kebebasan untuk mengikut upacara yang dibenarkan oleh agama itu sendiri dan tidak dipaksa mengikut mana-mana upacara agama lain dan yang bertentangan dengan agama yang dianutinya sendiri.

Tuan Yang di-Pertua, saya rasa kita telah merdeka selama 19 tabun, saya sedar bahawa Jabatan Peguam Negara begitu sibok dengan tugas-tugas, pegawai-pegawainya tidak cukup, sehingga Attorney-General sendiri pun tidak bertambah beratnya dari masa dia menjalankan tugas bahkan nampak semakin kurus dari sehari ke sehari kerana kerja begitu banyak. Dalam Rang Undang-undang ini istilah-istilah berlainan digunakan. Saya faham tentang sebab-sebabnya. Misalnya dalam Clause 28 masih lagi kita gunakan istilah Mahkamah Tinggi di Borneo sedang dalam Clause yang lain, misalnya Clause 43 kita mencadangkan begini:

"43. Perlembagaan adalah dengan ini dipinda dengan menggantikan perkataan-perkataan "Negeri Borneo" di mana-mana

jua ianya terdapat dalam Perlembagaan dengan perkataan-perkataan "Negeri-negeri Sabah dan Sarawak."

Tujuannya Tuan Yang di-Pertua, ialah semata-mata supaya janganlah timbul suatu perasaan di mana rakyat Malaysia di Semenanjung ini mempunyai perasaan yang tersendiri daripada rakyat Malaysia yang duduk di Sabah dan Sarawak. Itulah sebabnya Sabah dan Sarawak telah bersetuju kepada pindaan yang sekarang masuk di dalam Clause 2 di dalam Rang Undang-undang ini. Saya harap Jabatan Peguam Negara akan terus berusaha untuk menyamakan istilah-istilah yang digunakan di dalam undang-undang kita supaya di satu tingkat nanti tidaklah dalam satu Clause kita menggunakan Borneo yang termasuk sebagai istilah umum, provinsi di Indonesia, tetapi bagi istilah ini kita sedar hanya termasuk Sabah dan Sarawak sahaja.

Selain daripada itu, Tuan Yang di-Pertua, ingin saya nyatakan bahawa sungguhpun boleh kita sokong dan saya terima mengenai penggunaan Kepala Utama Negara atau Kepala Negeri, tetapi ingin saya nyatakan bahawa di Negeri Sarawak perkataan "Kepala" kita gunakan kepada seorang yang teratas sekali kurang manis, agak kasar bunyinya. Jadi kita lebih suka menggunakan perkataan "Ketua Negeri" ataupun "Ketua Utama Negara". Bagaimanapun, ini diserahkan kepada pihak pakar untuk menggunakan mana satu perkataan yang lebih sesuai difikirkan oleh mereka.

Akhirnya, saya ingin menyetuh kepada Clause 48 dalam Rang Undang-undang ini. Saya merasa dukacita sedikit kerana tidak sempat pindaan dibuat kepada Clause ini. Sebenarnya, Tuan Yang di-Pertua, saya adalah salah seorang yang telah menyarankan ataupun mencadangkan supaya di seluruh negeri Malaysia ini diadakan satu Public Disaster Department yang akan menguruskan perkara-perkara seperti yang terkandung dalam Clause 48 seperti Fire Brigade, traffic accident dan kemalangan-kemalangan dalam sungai dan di laut. Sebenarnya lebih daripada dua tahun dahulu dalam satu mesyuarat dengan Allahyarham Tun Haji Abdul Razak, saya telah bersetuju dan Kerajaan Pusat juga telah bersetuju supaya Perkhidmatan Bomba dan Pasukan Bomba di Sarawak juga di ambil oleh Kerajaan Pusat. Persetujuan ini telah sekali lagi diulangkan dalam mesyuarat

di Miri dalam bulan September, 1975. Maka saya merasa agak terperanjat sedikit bila saya melihat Clause 48 ini mengecualikan Sarawak. Sabah saya tak tahu samada setuju atau tidak kerana saya tidak mewakili Sabah, dengan cadangan tersebut. Malangnya ketika Rang Undang-undang ini mungkin dibincangkan dalam Mesyuarat Majlis Raja-raja yang lalu tadi, saya sendiri telah tidak dapat hadir kerana kematian Almarhumah Datuk Ajibah Abol. Jadi, saya baru nampak Rang Undang-undang ini semalam. Saya haraplah semoga Kerajaan Pusat akan memberi pertimbangan supaya menyamakan keadaan ini dengan seberapa cepat mungkin. Dari sehari ke sehari semakin banyak bangunan berbelas atau berpuluh tingkat dibangunkan di negara Sabah dan Sarawak. Oleh yang demikian, Penguasa Tempatan (Local Authorities) tidak berkemampuan untuk mengeluarkan perbelanjaan yang besar bagi menjaga perkhidmatan pasukan bomba dan juga dari sehari ke sehari perkhidmatan ini merupakan satu perkhidmatan yang penting dan perlu diselenggarakan oleh pakar-pakar berkenaan. Jadi, jika seperti yang ada di masa dahulu dan sekarang tiap-tiap kawasan Local Authority ataupun Local Council itu menjaga perkhidmatan bombanya sendiri, maka ini tidak akan memberi pertolongan besar kepada kawasan-kawasan yang berkenaan. Jadi perlulah perkara ini di ambil alih oleh Kerajaan Pusat. Memang biasanya Kerajaan Negeri enggan menyerahkan kuasa itu kepada Kerajaan Pusat, tetapi ini satu perkara yang telah dipersetujui lebih daripada dua tahun dahulu. Ada negeri-negeri di Semenanjung ini meminta Kerajaan Pusat supaya membayar compensation kerana mengambil-alih perkhidmatan itu. Bagi negeri Sarawak kita tidak minta satu sen pun compensation, tetapi malangnya oleh kerana dalam Jabatan berkenaan ada sedikit communication gap, Sarawak telah dikeluarkan dari Rang Undang-undang ini. Saya merayulah kepada Yang Amat Berhormat Perdana Menteri supaya memberi pertimbangan untuk memindahkan peruntukan ini pada masa akan datang supaya dapatlah kita merasa nikmat daripada perkhidmatan ini seperti juga yang akan dirasakan oleh negeri-negeri lain di Malaysia ini.

Selain dari itu, ada sedikit lagi, saya baru terbaca ucapan Ahli Yang Berhormat dari Sepang. Saya berterima kasih kepada Ahli Yang Berhormat itu bila beliau mengatakan Sabah dan Sarawak bagus—Alhamdulillah.

Tetapi Ahli Yang Berhormat itu meneruskan ucapannya begini: "Ada satu kenyataan bahawa orang-orang di sini takut juga, susah hati, bimbang juga hendak berkhidmat di sana". Saya rasa setakat yang saya ketahui di negeri Sarawak orang bukan takut hendak ke sana, orang suka hendak ke sana. Kita sentiasa membuka pintu menerima dengan baiknya pertolongan yang boleh diberi oleh saudara-saudara kita daripada Semenanjung ini. Hatta, Ahli Yang Berhormat sendiri kalau beliau hendak kahwin di Ulu Belaga pun, saya boleh carikan orang Kayan beri kepada dia.

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Sediakan rumah panjang dahulu!

Datuk Patinggi Haji Abdul-Rahman bin Ya'kub: Vacancy banyak, Tuan Yang di-Pertua.

Saya juga sukacita sungguhpun perkara ini telah diselesaikan oleh Tuan Yang di-Pertua tadi, saya berasa agak hairan bahawa Yang Berhormat itu menyentuh Article 125A sebagai *sub judge*. Nampak saya perkara itu tidak ada kena-mengena dengan masalah kes yang dibicarakan sekarang ini. Ini hanyalah untuk membolehkan satu technicality yang berlaku sekarang. Adakah seorang hakim di Semenanjung ini tak boleh, misalnya, memangku atau menjalankan kuasa hakim di negeri Sarawak dan Sabah? Saya sendiri ingin melihat, Tuan Yang di-Pertua, supaya semua perkhidmatan mahkamah disatukan di negeri Malaysia ini dan tidaklah ada nanti ini Mahkamah Semenanjung, ini Mahkamah Borneo. Tak sedap bunyinya kita masih berbagi-bagi macam itu. Kalau mula-mula itu dimasukkan kerana keadaan, sekarang perlulah kita mula memikirkan supaya mahkamah itu hanya Mahkamah Malaysia, bukan Mahkamah Sarawak, Mahkamah Sabah, Mahkamah Kelantan, Mahkamah Trengganu, kalau ada.

Jadi, sekianlah sahaja, saya ucapkan terima kasih atas peluang yang diberi untuk mem i pandangan tentang Rang Undang-undang ini.

3.57 ptg.

Tan Sri Abdul Aziz bin Yeop (Padang Rengas): Tuan Yang di-Pertua, saya bangun menyokong Rang Undang-undang Perlembagaan (Pindaan) ini, tetapi sebelum saya

teruskan ucapan, saya harap dengan izin, Tuan Yang di-Pertua, dapat saya menggunakan sedikit-sedikit bahasa Inggeris.

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Boleh!

Tan Sri Abdul Aziz bin Yeop: Tuan Yang di-Pertua, menurut apa yang disebut oleh Yang Amat Berhormat Perdana Menteri semasa mengemukakan Rang Undang-undang ini semalam dalam Majlis yang mulia ini segala butir-butir dan implikasi pindaan yang disyorkan telahpun dikaji dan diteliti secara halus dan mendalam selama lebih kurang dua tahun. Tuan Yang di-Pertua, ini adalah satu akuan yang telah diberi dengan berterus-terang daripada sumber yang memang tahu dan faham bahawa perlembagaan dan isi kandungan perlembagaan sesebuah negara adalah sacred dan adalah menjadi tunjang untuk menjamin keselamatan, ketenteraman dan kebahagiaan negara ini. Oleh itu, Tuan Yang di-Pertua, saya harap akuan yang telah diberi itu hendaklah diterima dengan baik dan tidak semata-mata dipermain-mainkan dan diejek-ejekan dengan memberi gambaran yang bertujuan lebih-lebih lag untuk melibatkan keyakinan dan kepercayaan rakyat terhadap pucuk pimpinan yang sekarang memegang teraju pemerintahan dalam negara yang kita kasihi.

Apabila kita dengar ucapan yang telah dibuat oleh beberapa orang Ahli-ahli Yang Berhormat daripada pihak Pembangkang semalam kita sangatlah dukacita kerana semuanya mengatakan tidak betul, semuanya salah dan pindaan-pindaan yang disyorkan ini adalah dibuat dengan niat dan tujuan yang dalam bahasa Inggeris "which would not withstand scrutiny in the light of day".

Tuan Yang di-Pertua, adakah Yang Amat Berhormat Perdana Menteri, Yang Berhormat Menteri-menteri dan kami semua wakil-wakil rakyat dalam Barisan Nasional ini yang telah dipilih oleh rakyat dan diletakkan dalam Dewan yang mulia ini oleh sebilangan terbesar rakyat dalam negeri ini bertujuan hendak melingkup dan menjahanamkan negara ini? Ini adalah perkara yang mustahil kerana harapan dan cita-cita rakyat adalah perkara yang sacred kepada kami dan selagi kuasa memerintah negara dalam tangan Barisan Nasional, saya berani mengatakan keselamatan dan kepentingan rakyat dan negara tidak akan diabaikan dan tidak dijadikan hanya dam-catur untuk permainan politik dan untuk memancing undi dan sokongan ramai sahaja.

Oleh itu, Tuan Yang di-Pertua, seperti kata Yang Amat Berhormat Perdana Menteri semalam, **Perlembagaan Malaysia** adalah satu Perlembagaan yang comprehensive dan mengandungi details tidak seperti Perlembagaan Amerika yang cuma mengandungi asas-asas secara ringkas sahaja. Oleh itu, kepentingan negara dan keadaan masa yang berubah memerlukan pindaan-pindaan dibuat dari semasa ke semasa. Tetapi rakyat dan negara berhak menuntut jaminan dari pihak yang berkuasa bahawa pindaan-pindaan yang dibuat tidaklah dibuat dengan sewenang-wenangnya sahaja dan mestilah berasaskan kepada kepentingan utama rakyat dan negara. Lebih-lebih lagi apabila pindaan-pindaan yang disyorkan melibatkan hak-hak asasi seperti kebebasan diri, kebebasan bercakap dan kebebasan bersekutu di antara satu dengan lain.

Tuan Yang di-Pertua, kami juga faham bahawa kebebasan-kebebasan yang tersebut mestilah ada sekatan-sekatan demi kepentingan negara untuk menjaga supaya freedom tidak menjadi anarchy dan freedom tidak pula digunakan untuk memecah-belahkan masyarakat dan untuk mengelirukan dan untuk membangkitkan huru-hara dalam negeri. Tuan Yang di-Pertua, oleh itu dengan segala hormatnya saya mengambil peluang menyatakan dalam Dewan yang mulia ini bahawa pindaan yang disyorkan kepada Fasal 5, Perkara 5 di dalam Perlembagaan Malaysia adalah menjadi tandatanya di kalangan orang ramai. Hak kebebasan diri adalah menjadi hak yang pasti dijamin. Yang Amat Berhormat Perdana Menteri sebagai seorang peguam faham maksud dan tujuan saya ini. Dalam keadaan yang biasa, Tuan Yang di-Pertua, saya percaya soal yang dihadapi oleh kita sekarang tidak akan timbul dan jikalau pun timbul mungkin ditentang hebat di dalam Dewan.

Menurut berita dalam sebuah akhbar tempatan pada hari ini Yang Amat Berhormat Perdana Menteri telah lagi menegaskan bahawa ancaman penganas kominis terhadap keselamatan negara adalah nyata; bukannya propaganda Kerajaan untuk melencongkan perhatian orang ramai dari lain-lain persoalan. Yang Amat Berhormat Perdana Menteri juga telah berkata bahawa ancaman itu adalah serious dan penduduk di kawasan-kawasan terlibat khususnya di luar bandar sedar akan hal itu. Bukti-bukti mengesahkan benarnya kata Yang Amat

Berhormat Perdana Menteri ini adalah dilihat dan dialami oleh kita. Yang Amat Berhormat Perdana Menteri dan Kementerian-kementerian yang berkenaan tentulah lebih mengetahui bagaimana seriousness ancaman-ancaman yang saya sebut tadi. Oleh itu, mereka perlukan kuasa-kuasa yang lebih untuk mempertahankan segala hak-hak yang termetri di dalam Perlembagaan termasuk hak-hak asasi yang saya sebutkan tadi.

Tuan Yang di-Pertua, dalam pada itu kita berdoa supaya keadaan yang tergenting ini yang memerlukan kuasa-kuasa yang lebih ini tidak berpanjangan. Kita menyokong langkah-langkah yang diambil oleh Kerajaan supaya keadaan ini tidak berpanjangan. Kita juga lengkapkan Kerajaan dengan kuasa-kuasa untuk menjamin supaya keadaan yang tergenting ini tidak juga berpanjangan. Keadaan yang disebutkan, Tuan Yang di-Pertua, adalah diharapkan hanya keadaan yang sementara dan dengan kuasa-kuasa lebih yang diberi, kita harap Kerajaan dapat menjamin bahawa keselamatan dan ketenteraman dalam negara mungkin dengan segeranya dapat dipulihkan menjadi seperti sedia kala. Oleh itu, kuasa-kuasa lebih untuk menentang ancaman musuh negara ini, saya harap bolehlah dianggap sebagai sementara sahaja. Kuasa-kuasa lebih ini mungkin tidak perlu dibiar termetri dalam Perlembagaan kita apabila keadaan menjadi pulih seperti sedia kala tanpa diberi pertimbangan lagi berasaskan keselamatan, ketenteraman dan kepentingan negara dan bangsa.

Tuan Yang di-Pertua, oleh itu, saya harap pemberian kuasa lebih yang saya sebutkan tadi semestinya dianggap sebagai pinjaman sementara dengan tujuan untuk mengatasi krisis keselamatan negara yang kita hadapi. Tetapi sungguhpun begitu sepatutnya setiap golongan menyokong pemberian kuasa lebih yang diperlukan ini untuk menyelamatkan negara kita, jikalau tidak disokong mungkin segala hak-hak dalam Perlembagaan Malaysia yang dibelakan itu luput dan hilang, jikalau tidak pun luput dan hilang secara bertulis, mungkin semuanya menjadi corak dan bentuk untuk propaganda sahaja, walhal apa yang sebenarnya dialami dalam negara ialah kezaliman, keabadian dan pemerintahan secara kuku besi sahaja.

Tuan Yang di-Pertua, saya menyokong.

40.8 ptg.

Dr Chen Man Hin (Seremban): Tuan Yang di-Pertua, saya sukacita mengambil bahagian dalam Rang Undang-undang ini dan di sini saya minta izin bercakap dalam bahasa Inggeris.

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Diizinkan.

Dr Chen Man Hin: Tuan Yang di-Pertua, terdapat lebih daripada 48 Fasal-fasal pindaan di dalam Rang Undang-undang ini. Rang Undang-undang ini telahpun dibentangkan kepada Ahli-ahli Parlimen tidak sampai dua minggu dahulu, dan pada hari ini Ahli-ahli dikehendaki membahaskan Rang Undang-undang ini dengan tempoh pemberitahuan yang sangat singkat. Perkara meminda Perlembagaan Persekutuan tidaklah satu perkara yang kecil. Masa yang cukup adalah dikehendaki oleh Ahli-ahli Parlimen supaya dapat mengkaji implikasi pindaan-pindaan ini kerana ianya mungkin mempunyai akibat yang luas terhadap negara dan rakyat. Jika ini benar bagi sesuatu pindaan maka ianya juga benar bagi 48 Fasal pindaan-pindaan ini.

Pindaan-pindaan yang dicadangkan ini menyentuh beberapa perkara. Beberapa daripadanya menyentuh hak-hak asasi seperti kebebasan beragama dan hak-hak kewarganegaraan. Issue-issue penting seumpama ini tidak harus dibahas dan diluluskan dengan begitu cepat, tetapi sebaliknya ditimbang dengan teliti dan mendalam dan ini bermakna Ahli-ahli Parlimen patut diberi masa yang lebih untuk mengkaji Rang Undang-undang ini dan bersedia untuk perbincangan.

Kerajaan Barisan dengan majoriti yang maksima dalam Dewan ini tahu pindaan-pindaan ini akan di steam-roll biarpun mendapat tentangan daripada parti DAP dan Pembangkang. Ini sangat menyedihkan hati dan kami ingin merakamkan bantahan kami terhadap caranya Rang Undang-undang ini dikemukakan di Dewan yang mulia ini. Kerajaan Barisan perlu diingatkan bahawa penyalahgunaan kuasa adalah merbahaya dan Kerajaan Barisan mestilah mengelakkan dirinya dari kecenderungan dimabuk oleh kuasa dan sebaliknya memelihara kuasa di tangan mereka dengan adil supaya apa sahaja yang adil, adalah kuat dan apa sahaja yang kuat, adalah adil.

(Dengan izin) Tuan Yang di-Pertua, on the amendments to Articles 24 and 25 of the Constitution on citizenship, here I must stress that I am not objecting or questioning the provisions entrenched in the Constitution on citizenship but only asking the Government itself not to change such provisions.

As it stands, the Constitution recognises that there is a special relationship with other members of the Commonwealth which has a secretariat in London. Because of this tradition of friendship and understanding, Malaysia and its citizens have benefitted with rights by Commonwealth countries like Singapore, United Kingdom, Australia, New Zealand, India, Canada and others. These rights, like job opportunities and admissions to their educational institutions are not normally accorded to non-Commonwealth countries.

The special relationship with other Commonwealth countries will be weakened by the proposed amendments, and instead of fostering closer ties with them, the result would be that in the future Malaysia may drift further apart from her Commonwealth friends. This is a consequence which we can ill afford. We need all the friends in the world, and especially trusted partners in the Commonwealth. Undoubtedly there are advantages by maintaining closer ties, such as trade and economic preferences, more investments, cultural exchange and technology transfer as provided by scholarships under the Colombo Plan. These are not to be sniffed at.

Commonwealth countries nearer to us like Singapore and Australia have given job opportunities to our citizens. Singapore in particular has tens of thousands of Malaysians working in factories and in the construction industry. Many are in the police force while some are in the administrative service. Unable to find jobs in this country or to develop their potential, these people, all citizens have ventured to other countries to earn a livelihood or to find productive occupations. All these years they have never posed a threat to security. I know of many who have retired from the Singapore police force and are now peaceable and loyal citizens enjoying their pension in their kampungs.

Besides, there is a sizeable unemployment problem here at home. Between 8-12% of the working population here are unemployed.

Do you want these people to get restless by threats of deprivation of citizenship should they work in Commonwealth countries where jobs are available? Is the Government prepared to open their doors to all youths of whatever the race to the police and armed forces? If so, then all is well. But if all avenues are denied them, then the thousands of unemployed will become an explosive problem.

Tuan Yang di-Pertua, we in the DAP are not pleading for those who emigrate and take up citizenship in other countries. Goodbye and good luck to them. But for those Malaysians who are unable to obtain employment here and can be gainfully employed in other countries, then I say that we should help them. There is no need to doubt their loyalty and besides they are earning foreign exchange for the country.

The DAP calls for the withdrawal of the amendments to Clauses 24 and 25 of the Federal Constitution.

On the amendment to Article 12, Tuan Yang di-Pertua, the right of mission schools to establish and maintain schools where general education besides religious instruction is provided is placed in jeopardy by the proposed amendment, as I read it.

Clause (2) of Article 12 reads:

"Every religious group has the right to establish and maintain institutions for the education of children and provide therein instruction in its own religion, and there shall be no discrimination on the ground only of religion in any law relating to such institutions or in the administration of any law"

The amendment proposes to remove the words "and provide therein instruction" so that the amendment reads,

"Every religious group has the right to establish and maintain institutions for the education of children in its own religion and there shall be no discrimination" etc.

Removal of these four words "and provide therein instruction" will have implications unfair to the mission schools as well as the advancement of education in the country.

As it stands, religious groups are allowed to establish and maintain schools giving a general education as well as in their own religion, but with the amendment mission schools may be allowed to establish schools for the sole purpose of teaching children in its own religion, but not other subjects.

This is unwise. Mission schools for many decades and in some cases over a century have contributed greatly to the educational progress in the country. Thousands of professionals and eminent personalities have received their education from these schools. The knowledge gained in these schools together with the moral stiffening was invaluable to the success of many a person. They have created a tradition of good and sound education largely because of the education of their teachers.

The country needs more schools, more teachers, more lawyers, more engineers, doctors, business managers and others. The mission schools can help in this vital and mammoth task. They should be encouraged to establish more schools to produce not only people with knowledge and skills but also people with moral fibre and character to help build a just society.

The proposed amendment to Clause 2 of Article 12 of the Federal Constitution should be withdrawn or rejected.

Tuan Yang di-Pertua, on the amendment of Article 5, the fundamental rights are fundamental rights and should not be violated.

The latest and the third proposed amendment Article 5 in the past three weeks on Fundamental Liberties relates to Clause (4) requiring an arrested person to be produced before a Magistrate within 24 hours by the following proviso:

"Provided that this Clause shall not apply to the arrest or detention of any person under the existing law which makes no provision for the production of such person before a magistrate, and all the provisions of this Clause shall be deemed to have been an integral part of this Article as from Merdeka Day".

Tuan Yang di-Pertua, amendments have been proposed and withdrawn with such rapidity as to betray the uncertainty on the Government side. Fundamental liberties are sacred and inviolate and any attempt to

amend or modify these would make the Constitution look silly and frivolous, and what is even more serious, it will cause irremediable trauma to the national psyche—fear, insecurity and loss of dignity to the Malaysian citizens. There is just no way in which the fundamental liberties can be amended to take away these liberties.

Under the pretext of national security and emergency, restrictive and repressive laws were passed infringing on basic liberties of the individual. The proposed amendments are in fact asking the House to constitutionalise laws which are unconstitutional.

Tuan Yang di-Pertua, if crime is on the increase and the insurgent problem is becoming more serious, the answer lies not in rushing under the shelter of the Constitution by making amendments. Re-examine your crime fighting methods. If other countries can fight organised crime like the Mafia without tampering with basic liberties, so can this country fight crime if crime fighting methods are modernised and become more scientific. If I may say so, it looks to me that while crime is increasing in audacity and in sophistication, rivalling the Mafia in the United States, the methods employed here in this country to counter them resemble those used in the nineteenth century, in other words using bows and arrows to fight guns.

Tuan Yang di-Pertua, the battle to win the hearts and minds of the people is 10% military but 90% political. The answer lies in correct political, social and cultural policies in keeping with the aspirations of the people. On the other hand detention without trial is counter-productive because of the abuses and misuses and also because of the speculation and uncertainty generated among the people. In fact the latest example is that of that of the arrest of Samad Ismail which has evoked rumours to the effect that it was timed primarily for the UMNO meeting held a couple of weeks ago. We have heard stories from the Singapore Connection. The people would like to know more about the Samad Ismail story by the Malaysian Connection, and the Government should either present a more complete picture, prepare a White Paper, or bring Samad Ismail to open trial.

Tuan Yang di-Pertua, finally the DAP calls for the withdrawal of the amendment to Clause (4) of Article 5 because it amounts to a violation of basic human rights.

4.20 ptg.

Tan Sri Syed Ja'afar Albar (Padi): Tuan Yang di-Pertua, saya mengambil bahagian membincangkan Rang Undang-undang Perlembagaan (Pindaan) ini, saya berfikir eloklah saya tumpukan kepada beberapa perkara yang saya berharap akan mendapat perhatian yang serious dari pihak Kerajaan. Saya bersetuju bahawa Perlembagaan itu adalah suatu benda atau suatu perkara yang hidup dan current. Bererti Perlembagaan bukanlah suatu benda yang kaku, buku tidak boleh bergerak dan tidak boleh dipinda. Saya sangat bersetuju dengan pendapat ini kerana perlembagaan itu dibuat ialah untuk melayani keadaan, masyarakat manusia dalam sesebuah negeri. Jadi, perlembagaan itu mestilah dibentuk begitu rupa dari satu masa ke satu masa untuk bersesuaian dengan keadaan yang timbul pada sesuatu ketika. Tetapi dalam pada saya menyetujui pendapat ini, saya mempunyai reservation. Sekiranya Perlembagaan ini perlu dipinda, eloklah pindaan itu benar-benar untuk mengubati sesuatu keadaan masyarakat yang memerlukan pembaikan dan pembetulan.

Tuan Yang di-Pertua, saya dukacita kerana kami ahli-ahli Dewan Rakyat yang telah dihantar oleh rakyat duduk di sini bagi bersama-sama dengan Kerajaan untuk memelihara dan menjaga kepentingan rakyat dan negara hanya diberi dua hari untuk menimbangkan satu pindaan yang begini serious dan pindaan Perlembagaan ini hanya baharu diterima beberapa hari dahulu padahal orang-orang yang dikatakan pakar dalam Attorney-General's Chambers telah mengambil masa dua tahun lamanya sebelum menelurkan pindaan yang telah ditegur oleh ahli undang-undang yang ada dalam Dewan ini pada hari semalam dan sebahagiannya pada hari ini. Jadi, saya berharap kiranya boleh supaya kami juga diberi peluang bukan selama dua tahun, sungguhpun kita bukan ahli undang-undang yang mahir, supaya kita dapat pindaan ini disusun dengan lebih kemas dan benar-benar tidak menimbulkan keraguan di hati sesiapa dan dalam kepala sesiapa pun. Kita tidak tahu sesuatu pindaan itu dibuat dalam Perlembagaan oleh kerana kecuai, umpamanya, Attorney-General's Chambers untuk membetulkan kecuai, maka sesuatu pindaan perlu didatangkan ke atas Perlembagaan. Dengan tidak bermaksud hendak menyentuh kesucian dan kelayakan Attorney-General's Chambers kita telah mempunyai pengalaman dalam negeri ini iaitu dalam banyak kes yang Kerajaan bawa

boleh dikatakan kesemuanya kalah. Saya tidak hendak menuduh sesiapa tetapi ini menunjukkan carelessness di dalam Attorney-General's Chambers.

Saya fikir ini satu perkara yang amat berat. Kalau kesalahan atau kesilapan itu dalam Undang-undang biasa tidak juga menjadi apa-apa, boleh dibetulkan. Tetapi kalau kesilapan dan kesalahan dilakukan di dalam undang-undang negara iaitu Perlembagaan negara inilah yang kita berasa sangat-sangat musykil. Oleh sebab itu, saya di sini setelah mendengar pandangan-pandangan daripada Ahli-ahli yang mengerti dan faham, yang authority membincangkan perkara yang berkaitan dengan undang-undang, berharap sangat-sangat dan merayu kepada Kerajaan supaya kami diberi peluang lebih memikirkan segala implikasi yang ada atau yang akan timbul daripada pindaan-pindaan yang sedang dibincangkan ini.

Saya merayu ini kerana saya sendiri telah memerhatikan setelah dua tahun memikirkan pindaan Perlembagaan ini amendment masih coming lagi. What is it? Kalau mengandungi anak maka dalam masa 9 bulan sudah sempurna, tetapi Attorney-General's Chambers mengandungi pindaan Perlembagaan yang begini dalam masa dua tahun dan masih memerlukan pindaan. Ini satu keadaan yang amat memalukan. Oleh sebab itu, Tuan Yang di-Pertua, saya merayu sekali lagi kepada Kerajaan supaya memberi kepada kita peluang dengan cara melantik Jawatankuasa Dewan menyemak segala yang patut di dalam pindaan Perlembagaan ini dan dalam sebulan dua Dewan ini boleh dipanggil balik untuk meluluskannya. Cara yang dibuat itulah yang saya tegur, Tuan Yang di-Pertua, kerana ahli-ahli yang authority dalam perkara undang-undang masing-masing telah membentangkan pendapatnya, maka eloklah kalau Kerajaan dapat bersetuju mengadakan sebuah Jawatankuasa daripada Dewan ini untuk menimbang Perlembagaan ini. Kalau kita setelah dua puluh tahun merdeka kita dapat hidup dengan Perlembagaan yang ada and nothing serious happened barangkali untuk menunggu dua bulan bagi kita menimbangkannya tidak akan menjadi keburatan kepada pihak Kerajaan.

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Ahli Yang Berhormat bercakap tentang Jawatankuasa Dewan atau Select Committee, semalam pun Ahli Yang Berhormat dari Kepong . . .

Tuan Mak Hon Kam (Tanjong Malim): (Bangun).

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Sabar dahulu! Usul hendak membawa Rang Undang-undang ini kepada Select Committee boleh dibawa sebelum dikemukakan untuk diundi. Semalam Ahli Yang Berhormat dari Kepong ada juga bercakap tetapi sebagai usul. Ahli Yang Berhormat dari Panti hanya merayu sahaja bukan sebagai satu usul. Sekarang sila teruskan.

4.28 ptg.

Tuan Mak Hon Kam: Tuan Yang di-Pertua, di samping menggunakan Bahasa Malaysia, saya mohon izin mencampurkan bahasa Inggeris.

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Saya izinkan.

Tuan Mak Hon Kam: Tuan Yang di-Pertua, saya izin membuat sedikit ulasan terhadap pindaan Fasal (4) Perkara 5 dalam Perlembagaan. Pada masa ini perhatian semua orang adalah tertumpu kepada Rancangan Malaysia Ketiga. Rancangan Malaysia Ketiga hanya boleh dijalankan dengan jayanya jika negara ini aman dan damai. Oleh yang demikian, saya sokong dengan sepenuhnya usaha Kerajaan untuk memperbaiki keadaan keselamatan dalam negeri yang sedang menghadapi anasir-anasir anti-nasional.

Tuan Yang di-Pertua, the question is, is it that we cannot afford not to have this Article amended or is it that the present law is not good enough to deal with the present situation? Jika sekiranya keadaan telah melarat dengan begitu buruknya hingga kita terpaksa meminda Perlembagaan, maka saya akan sokong pindaan-pindaan tersebut demi untuk kepentingan negara, pembangunan dan masa depan kita. Tetapi sebelum ini Kerajaan hendaklah memberi alasan-alasan yang sewajarnya kepada rakyat jelata dan memberi penerangan yang penuh kepada rakyat jelata bahawa pindaan ini adalah semata-mata untuk menentang subversif dan anti-nasional. Jika tidak, akan mengakibatkan ketakutan rakyat terhadap Kerajaan kerana Kerajaan meminda dengan sewenang-wenang sahaja terutama pindaan ini terlibat dengan hak-hak diri kemanusiaan yang semula jadi.

(Dengan izin) Tuan Yang di-Pertua, Constitution is a basic law that runs a nation. It is of utmost importance to upkeep the spirit of

the Constitution. We have always accused the undesirable elements or anti-national elements saying that they are trying to destroy our free way of life or have no respect to the spirit of the "Rule by Law". So unless it is of utmost importance and unless it is of urgent need, otherwise we must not try to disturb the spirit of this Constitution which is the soul of the nation. Tuan Yang di-Pertua, otherwise the people will lose faith and have no confidence in the spirit of "Rule by Law". Thank you very much.

4.32 ptg.

Tuan Abdul Manan bin Othman (Kemaman): Tuan Yang di-Pertua, saya juga mohon izin mencelah sedikit-sebanyak bahasa Inggeris di dalam ucapan saya.

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Diizinkan.

Tuan Abdul Manan bin Othman: Saya bersetuju dan menerima apa yang dikatakan oleh Yang Amat Berhormat Perdana Menteri semasa membentangkan Rang Undang-undang ini. Sebagai sebuah negara yang membangun Perlembagaan adalah satu working document yang selalu dan patut diubah untuk menyesuaikan zaman dari masa ke masa. Sebagai satu Undang-undang supreme, Perlembagaan adalah menjadi satu asas kepada keutuhan dan kedaulatan negara. Apabila pindaan-pindaan dicadangkan tidak syak lagi ada sungutan-sungutan dan kegelisahan di kalangan rakyat, terutama sekali pada masa sekarang di mana banyak perkara-perkara yang berbangkit.

Di sini saya suka menarik perhatian, Tuan Yang di-Pertua, kepada Fasal 5 berhubung dengan fundamental liberties. Ramai Ahli-ahli Yang Berhormat telahpun menyuarakan berhubung dengan fundamental liberties ini di mana semasa Perlembagaan ini digubal perkara ini memang diberi satu keistimewaan di dalam Perlembagaan oleh kerana adanya keraguan-keraguan seperti yang tercatat di dalam Lapuran Suruhanjaya Reid. Memang fundamental liberties ini telahpun ada di dalam Common Law tetapi seperti yang saya sebut tadi keistimewaan telah diberi oleh kerana adanya keraguan-keraguan daripada kalangan rakyat sekalian. Jadi pada hemat saya fundamental liberties inilah satu-satunya perkara, satu benteng besar bagi kita terutama sekali di masa sekarang untuk menentang apa-apa juga ancaman anti-nasional.

Kita menerima bahawa pada masa ini negara sedang diancam oleh anti-nasional. Extraordinary situation requires extraordinary measures dan barangkali dengan cara yang lebih sophisticated lagi daripada masa-masa yang lepas tetapi pindaan-pindaan yang dicadangkan itu membuang sekali fundamental liberties berhubung dengan detention dan ini pada pendapat saya boleh menakutkan rakyat dan kita berharap pihak Kerajaan akan menjalankan kuasa-kuasa ini dengan lebih berhati-hati supaya rakyat yang tidak berdosa tidak teraniaya.

Berhubung dengan insurgency yang ada sekarang ini, izinkan saya membaca petikan daripada satu buku yang ditulis oleh Sir Robert Thompson "Defeating Communist Insurgency" berhubung dengan perkara ini:

"Action in accordance with the law was a vital factor during the HUK insurgency in the Philippines where Magsaysay made a reality of the Constitution and in Malaya where the Civil Courts functioned normally through the Emergency. Statute law can be modified by Emergency law and laws of procedure and evidence can be simplified. There is nothing to prevent a government enacting very tough laws to cope with the situation, but the golden rule should be that each new law must be effective and must be fairly applied."

Berhubung dengan detention, buku itu juga menyatakan:

"Detention is, perhaps, one of the most controversial powers which a government may exercise. If the power to arrest and detain is clearly laid down within certain limits and the individual is given the full opportunity to appear, to be represented by counsel before a Tribunal presided over by a judge which advises the Government whether or not the case against the detainee is adequate, then there are sufficient safeguards to prevent the power being used for purely arbitrary arrest."

Jadi kesimpulannya, Tuan Yang di-Pertua, saya berharap pihak yang berkuasa akan berhati-hati menjalankan kuasa-kuasa yang besar yang diberi di dalam pindaan ini.

Satu lagi perkara yang saya ingin membawa kepada Dewan yang mulia ini, Tuan Yang di-Pertua, ialah berhubung dengan pindaan di dalam Fasal 27 yang mana Yang di-Pertuan Agong atas nasihat Ketua Hakim

Negara boleh melantik Suruhanjaya Kehakiman bagi tiap-tiap tempoh atau apa-apa maksud. Sebenarnya peruntukan ini memang telah ada di dalam Perlembagaan tetapi terhad kepada kawasan-kawasan Sabah dan Sarawak sahaja. Tiap-tiap Hakim memang ada keistimewaan tempatnya di dalam Perlembagaan dan dengan keistimewaan itu maka dapatlah Hakim-hakim itu menjalankan tanggungjawabnya dengan bebas, dengan tidak ada arahan daripada mana-mana pihak. Di sini saya suka juga membaca daripada "An Introduction to the Constitution of Malaysia" oleh Tun Mohd. Suffian berhubung dengan kehakiman:

"To ensure that the courts can without fear or favour discharge their grave responsibility of pronouncing judgment on the validity of Executive or Legislative acts and on the meaning of any Provision of the Federal and State Constitutions, the Federal Constitution excludes Judges of the High and Federal Courts from the operation of the general rule set out in Article 132 (2A) that a member of the public service holds office during the pleasure of the Yang di-Pertuan Agong. They do not hold office at pleasure, and may be dismissed by the Yang di-Pertuan Agong only on the ground of misbehaviour or inability, from infirmity of body or mind or any other cause, properly to discharge the functions of the office—and then only on the recommendation of a Tribunal consisting of at least five judges and ex-judges."

Jadi dengan adanya definite tenure of office dapatlah dia menjalankan kuasa-kuasanya serta menjaga kedudukannya jealously. Dengan itu mereka tidak akan terpengaruh dengan kehendak-kehendak pihak Executive di dalam melaksanakan tanggungjawabnya.

Di dalam Huraian berhubung dengan Fasal 27 tidak termaktub apakah sebenarnya tujuan pindaan ini dikemukakan. Tetapi saya menyambut baik kiranya perlantikan ini akan dibuat untuk menguruskan dan mempercepatkan lagi pelaksanaan kes-kes yang banyak kebelakangan sekarang ini. Tetapi oleh kerana perlantikan ini adalah bagi apa-apa tempoh atau apa-apa maksud sahaja ini tidak akan memberi confidence kepada rakyat. Pihak Pesuruhjaya Hakim itu sendiri pun tentu tidak dapat menjalankan tugas-tugas dan tanggungjawabnya seperti Hakim biasa, sungguhpun ada kuasa, kuasa ia tahu bahawa tenure of officenya terhad.

Di dalam perkara ini saya suka juga memohon izin, Tuan Yang di-Pertua, membaca satu ucapan berhubung dengan tugas-tugas Hakim yang dibuat oleh Sir Winston Churchill di dalam Parlimen British dalam tahun 1954:

"They have to interpret the law according to their learning and conscience. They are distinguishable from the great officers of State and other servants of executive, high or low, and from the leaders of commerce and industry. The judge has not only to do justice between man and man, he also—and this is one of his most important functions considered incomprehensible in some large parts of the world—has to do justice between the citizens and the State."

Jadi, yang menjadi tanda tanya, Tuan Yang di-Pertua, bolehkah seorang Pesuruhjaya Kehakiman itu memenuhi tanggungjawab seperti yang dihasratkan itu?

4.43 ptg.

Tuan Mohd. Khir Johari (Kuala Muda):

Tuan Yang di-Pertua, terlebih dahulu saya suka menyokong dengan kuatnya segala kritik-kritik yang telah dicakapkan terdahulu daripada saya berkenaan dengan caranya Rang Undang-undang ini dibawa ke dalam Dewan ini untuk dibahaskan.

Memang tidak boleh dinafikan walaupun Yang Amat Berhormat Perdana Menteri sendiri telah mengatakan dalam ucapan pembukaannya bahawa pihak Kerajaan telah mengambil masa selama dua tahun untuk menggubal pindaan-pindaan kepada Perlembagaan ini, maka cara yang telah dikemukakan Rang Undang-undang itu amatlah dikesalkan.

Kita mengucapkan berbanyak terima kasih kepada pihak Bar Council yang telah membuat teguran yang begitu bernas berkenaan dengan salah satu pindaan yang telah dicadangkan itu dan barangkali kalau tidak ada Bar Council itu tentulah tidak Kerajaan mengambil tindakan dengan tergesa-gesa untuk membuat pindaan kepada cadangan asal yang telah dibuatkan itu.

Saya suka juga menyentuh lagi satu perkara berkenaan dengan Huraian ataupun Explanatory Statement yang ada di belakang Rang Undang-undang ini. Oleh sebab kebanyakan Ahli-ahli Yang Berhormat di dalam Dewan ini ialah bukan terdiri daripada

pakar-pakar undang-undang, saya rasa untuk masa yang akan datang sangatlah elok bagi pihak yang bertanggungjawab menghuraikan dengan lebih lanjut, dengan lebih panjang lebar lagi berkenaan tujuan-tujuan yang hendak mengadakan pindaan-pindaan kepada Perlembagaan dan begitu juga Rang Undang-undang yang lain yang hendak dikemukakan ke dalam Dewan ini.

Saya amat tertarik hati kepada komen-komen yang telah dibuat oleh Ahli Yang Berhormat dari Sepang kepada cadangan untuk memasukkan Clause 125A yang baru berkenaan dengan Kuasa-kuasa Hakim-hakim. Jika pihak Kerajaan benar-benar ikhlas dalam perkara ini, saya tidak nampak ada apa-apa sebab yang menasabah kenapa pindaan tersebut dicadangkan menjadi sebahagian integral Perlembagaan ini mulai daripada Hari Malaysia. Untuk mententeramkan fikiran orang ramai dan untuk mengekalkan kepercayaan mereka terhadap Kerajaan saya bersetuju dengan cadangan Ahli Yang Berhormat dari Sepang, iaitu juga pindaan itu dipersetujukan. Undang-undang ini tidak akan mempunyai retrospective effect. Kata orang Inggeris: justice must not only be done but must be seen to be done.

Saya juga menyokong penuh berkenaan dengan cadangan hendak memindahkan kuasa berkenaan dengan bomba daripada Kerajaan Negeri kepada Kerajaan Pusat dan saya berharap ini akan membawa perubahan-perubahan yang baik dalam perkhidmatan bomba dalam negara kita ini yang kalau dibandingkan sangat terkebelakang dalam soal perkhidmatan bomba.

Tetapi saya berasa musykil kerana dalam pindaan-pindaan yang dicadangkan itu tidak ada satu pindaan yang dicadangkan oleh Kerajaan bersangkut dengan BSN. Saya berharap dalam pindaan yang akan datang Kerajaan akan mencadangkan supaya BSN itu diberi satu status yang independent supaya dapat ia menjalankan tugas-tugasnya dengan bebas. Kita angkat topi kepada BSN yang telah menjalankan tugas-tugas mereka itu dengan cemerlang, tetapi saya rasa barangkali kadang-kadang tangan mereka itu terikat dengan sebab mereka itu tidak boleh mengambil tindakan dengan sebab tidak ada political directive daripada pihak atas. Jadi, kalau kita mahu kepercayaan rakyat balik kepada Kerajaan kita mestilah Kerajaan sendiri mengambil initiative mengadakan pindaan berkenaan dengan status BSN ini.

Dengan sebab itu, saya menyokong penuh syor yang dibuatkan oleh Ahli Yang Berhormat dari Kepong supaya diadakan satu Select Committee bagi Dewan ini, mengandungi wakil-wakil daripada semua parti supaya dapat kita menimbangkan bukan sahaja pindaan-pindaan yang dicadangkan hari ini, bahkan juga barangkali ada pendapat-pendapat yang lain, baik daripada pihak Kerajaan, daripada pihak bangku Kerajaan mahupun daripada pihak Pembangkang yang kita harap akan membawa faedah-faedah yang besar kepada Perlembagaan kita. Saya rasa Kerajaan tidak harus curiga, berkenaan dengan lulus atau tidak lulus pindaan ini, kerana mereka itu mempunyai majority yang cukup untuk meluluskan usul ini, tetapi soal yang penting bukan lulusnya pindaan ini, bahkan goodwill ataupun perasaan muhibah antara kita sama kita, lebih-lebih lagi dalam keadaan yang seperti ini di mana kita menghadapi musuh yang begitu kuat, kita harus menunjukkan perpaduan antara kita sama kita. Dan saya rasa pihak Pembangkang pun akan menyokong apa-apa juga pindaan yang dibuatkan oleh Kerajaan untuk membawa kebaikan kepada negara kita. Dalam soal ini saya rasa kasih sayang dan taat setia mereka itu tentu tidak kurang daripada Ahli-ahli daripada pihak Kerajaan dan sebagainya.

4.49 ptg.

Datuk Albert Mah (Bukit Bendera): Tuan Yang di-Pertua, saya bangun untuk menyokong Rang Undang-undang Perlembagaan (Pindaan) yang sekarang dibentangkan di Dewan ini. Oleh kerana pindaan ini adalah berkaitan dengan hak-hak dasar asasi rakyat jelata kita, maka saya suka untuk membuat sedikit ulasan yang mustahak.

Secara ringkasnya pindaan ini adakah untuk mengubah Article 5 Perlembagaan Persekutuan di mana orang-orang yang ditangkap tidaklah payah dibawa ke hadapan magistrate di dalam masa 24 jam dan boleh ditahan dalam kurungan tanpa kebenaran magistrate. Sebab-sebab yang boleh diberi untuk pengesyoran pindaan ini adalah pihak-pihak berkuasa yang berkenaan mempunyai kesulitan untuk membawa orang-orang yang ditangkap ke hadapan magistrate pada masanya dan ada setengah magistrate enggan untuk memberi masa yang lebih lanjut bagi penyiasatan polis dan anasir-anasir subversive

sekarang telah menjadi lebih bercorak sophisticated dengan demikian mengecewakan penyiasatan polis.

Mungkin ada Ahli-ahli di Dewan ini yang tidak begitu menyedari akan cara-cara bagaimana seorang yang ditangkap boleh ditahan dengan perintah magistrate. Secara ringkas sebarang pekerja yang berkuasa yang menyiasat sesuatu kesalahan jenayah mesti menunjukkan buku peringatan penyiasatan yang ringkas sepertimana yang dikehendaki di bawah Kod Acara Jenayah (Criminal Procedure Code) dengan memberi butir-butir kesalahan yang dituduh di hadapan seorang magistrate. Sesudah menyemak maklumat itu dan berpuashati mengenainya maka baharulah magistrate itu memberi pihak berkuasa yang berkenaan perintah untuk menahan. Perkara ini, Tuan Yang di-Pertua, tidak memakan masa yang banyak lebih kurang 15 minit.

Sepanjang ingatan saya yang lama telah berkhidmat dengan Kerajaan, magistrate-magistrate kita adalah adil, bertimbang rasa lagi bertanggungjawab. Sudah tentu kita mempunyai penolakan-penolakan untuk tahanan, dan ini adalah disebabkan kerana butir-butir faktor dalam buku peringatan penyiasatan itu tidak kuat. Anasir-anasir subversive mungkin telah menjadi semakin bercorak sophisticated. Satu soal timbul difikiran saya mengapa kita tinggal kebela-kangan? Kita sentiasa diingatkan di Dewan ini, iaitu keadaan keselamatan ada terkawal. Masalah utama yang menyusahkan setengah-setengah jentera Kerajaan kita, bukannya kita tidak ada undang-undang yang cukup untuk mengadilkan sesuatu situasi lama atau baru. Kita telah meluluskan terlampau banyak undang-undang pada tahun-tahun yang lalu hinggan ianya telah mengelirukan kita. Salah satu iklan gimmick di Petaling Jaya terlintas difikiran saya: "Kamu sebut sahaja, kami pasti ada". Apa yang sangat kita kehendaki bukanlah undang-undang yang terlampau banyak tetapi ialah untuk mencari jalan bagi membaiki kecekapan jentera Kerajaan dan orang-orang yang terlibat secara langsung di dalam implimentasi undang-undang sekarang yang mengendalikannya anasir-anasir subversive, anti-nasional dan juga semua anasir-anasir jenayah yang lain yang merosakkan masyarakat kita. Keselamatan negeri kita adalah tanggungjawab bagi setiap dan semua rakyat jelata. Jadi, kita mesti melibatkan mereka dengan segera dalam peperangan rakyat ini.

Sesuatu undang-undang yang luar biasa atau sesuatu undang-undang mutlak mungkin tidak semestinya berhasil apabila dilaksanakan dan bahkan mungkin pula mendatangkan kemalangan sebaliknya. Saya minta izin bercakap dalam bahasa Inggeris.

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Dizinkan.

Datuk Albert Mah: *(Dengan izin)* Tuan Yang di-Pertua, *unrestrictive powers in the hands of the Police do not necessarily make them effective or efficient. It may blunt their intelligence, their initiative, their imagination and also their investigative mind.*

Police Officers are, by and large, zealous and dedicated people. They have been drilled and trained over the years to inculcate into them such qualities. Some may become more zealous and there are some who are irresponsible in spite of the training received. Therefore, it is important that an independent person like a magistrate, who is learned and unbiased, will be able to act as a safeguard against abuses.

Laws cannot be made for each and every human situation. We must not enact laws that would shake the confidence of the people in our Police.

Let me remind this House and the people of Malaysia that we must be prepared for the long-drawn fight against militant communism subversion and other threats against our country. We may have to learn to live with this menace. Many would have to make the extreme sacrifice so that others may continue to live a free and democratic life.

To meet the threat, we must find new ways and means to marshal the full support of our people, who must be made to feel that they have a stake in this country. Unless this is done, the people may lose the will to fight—out of frustration.

Communist ideology has made heavy inroads into many democratic countries in Asia but whether it will eventually triumph depends upon how democratic principles are actually practised in each country. Tuan Yang di-Pertua, we can be defeated by our own default.

4.57 ptg.

Menteri Undang-undang (Tan Sri Datuk Haji Abdul Kadir bin Yusoff): Tuan Yang di-Pertua, saya mengambil bahagian setakat ini supaya ada satu dua perkara yang saya fikir kalau saya dapat terangkan tidak berpanjangan diulang atas dua perkara yang saya fikir patut saya mengambil bahagian sebelum Yang Amat Berhormat Perdana Menteri sendiri menjawab atas perkara-perkara yang telah dibangkitkan dalam Dewan ini.

Yang pertamanya, saya hendak menyentub berkenan dengan pindaan Clause 4, berkenaan dengan Article 5 dalam Perlembagaan kita yang mana pindaan telah dibuat. Di sini dengan ikhlasnya saya mengakui dan menerangkan dalam Dewan ini mengenai beberapa clause bukanlah tujuan pindaan oleh Kerajaan itu hendak meminda Article 5 (3) yang sebenarnya Article 5 (4) sahaja, tetapi apakala telah dicetak perkara ini, saya pun terpandang dan juga perkara ini telah dibangkitkan oleh a Member of Bar Council dimasukkan ke dalam suratkhbar dan pindaan itu telahpun dirundingkan dan dibuatkan sehari atau dua hari sebelum perkara ini dibangkitkan dalam akhbar oleh Bar Council. Yang sebenarnya kita tidak ada niat Article 3 itu hendak dipinda. Article ini sangat mustahak yang berbunyi:

“(3) Where a person is arrested he shall be informed as soon as may be of the grounds of his arrest and shall be allowed to consult and be defended by a legal practitioner of his choice.”

Itu sememangnya Kerajaan tidak hendak menyentuh hak-hak seorang itu yang mana seorang peguam boleh membelanya. Dengan sebab itulah kita telah membuat pindaan dan juga bersama-sama dengan Ahli dan Pengerusi Bar Council telah masuk dalam akhbar atas perkara itu.

Perkara 4 tujuan pindaan ini yang sebenarnya yang kita membuat pindaan kemudian, saya menerangkan di sini supaya semua cukup faham. Dalam undang-undang kita sebelum merdeka, ada satu undang-undang dikenali Restricted Residence Ordinance (FMS) yang dipakai oleh semua negeri dan sangat-sangat berguna pada masa itu bagi kita mencegah jenayah-jenayah, ketua-ketua jenayah yang mana kebanyakan orang awam tidak berani tampil ke hadapan memberi keterangan dan dengan sebab itulah undang-undang itu diadakan. Ditangkap mereka itu

selepas disiasat oleh Polis dan dihadkan kedudukannya satu-satu tempat. Undang-undang itu berjalan selepas perang Dunia Kedua dan lepas merdeka pun berjalan juga Restricted Residence Ordinance itu.

Dan dalam Undang-undang itu tidak ada peruntukan yang menyatakan mesti dibawa dihadapan magistrate dalam tempoh 24 jam. Undang-undang lain semua ada peruntukan. Di dalam Kod Acara Jenayah atau Criminal Procedure Code, apa-apa tangkapan mesti dibawa di hadapan magistrate dalam tempoh 24 jam. Tetapi di bawah Restricted Residence Ordinance tiada peruntukan itu dan telah dijalankan hingga sekarang ini tangkapan itu dihadkan, mereka itu ada di antaranya dihantar ke Pulau Jerejak dan lain-lain dan menunjukkan negeri kita bertambah aman, boleh menjalankan itu, tetapi tidak ada dibawa di hadapan magistrate. Kalau kita pandang sehalus-halusnya seolah-olah perkara ini telah bercanggah dengan Perlembagaan yang ada.

Perkara ini telah di challenge sekali di Mahkamah, bukan di Mahkamah Persekutuan, di Mahkamah Tinggi sahaja, tetapi Mahkamah Tinggi telah menolak perbicaraan itu mengatakan boleh dijalankan tetapi pada pandangan saya dan lain-lain juga ada kebimbangannya yang perkara ini boleh jadi menyalahi Perlembagaan. Padahal kita telah menjalankan kerja ini daripada semenjak Perang Jepun sampai sekarang di bawah Restricted Residence Ordinance, dengan sebab itulah disebut khas di sini: *Provided that this Clause shall not apply to the arrest or detention of any person under the existing law which makes no provision for the production of such person before the magistrate.* Ini bermakna tujuan Rang Undang-undang ini ialah satu sahaja Undang-undang yang ada. Undang-undang yang ada sekarang yang berjalan yang tidak ada peruntukan di bawa kepada magistrate ialah Restricted Residence Ordinance, itulah tujuannya. Undang-undang yang ada sekarang itulah satu Undang-undang. Kalau pada masa akan datang akan dibuat Undang-undang dengan tidak diberi peruntukan dibawa di hadapan magistrate di dalam tempoh 24 jam maka tidak sah. Ini terang dan nyata untuk legalising perkara yang telah berlaku hingga hari ini iaitu Restricted Residence Ordinance yang mana berapa banyak masa ini telah dihadkan kedudukan di mana merata-rata tempat di Tanah Melayu. Itulah sebabnya saya menerangkan

di sini janganlah ada ragu-ragu tentang interpretation on the proviso yang ada ini: "existing law" itu maknanya satu sahaja yang ada Restricted Residence Ordinance, tidak boleh pada masa akan datang kalau kita membuat Undang-undang baharu atau pinda Undang-undang yang ada ini supaya tidak dibawa di hadapan magistrate maka ini akan menyalahi Perlembagaan. Sekarang saya fikir dengan penerangan ini tidaklah timbul apa-apa lagi salah sangka berkenaan dengan mengapa dipinda Artikel 4 daripada Fasal 5 untuk membetulkan perjalanan yang telah berjalan hingga sekarang ini dan Undang-undang itu masih berjalan.

Perkara yang kedua yang saya hendak bawa ialah berkenaan dengan pindaan Artikel 125. Dan izinkan saya, Tuan Yang di-Pertua, kadang-kadang saya gunakan juga bahasa Inggeris.

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Ya.

Tan Sri Datuk Haji Abdul Kadir bin Yusof: Artikel 125 ini ialah Clause 28. Clause ini, Tuan Yang di-Pertua, hendak kita semak balik Perlembagaan yang telah dicap dalam Artikel 125 (10) saya bacakan di sini:

"A judge of the High Court who is appointed to be a judge of the Federal Court shall cease to be a judge of the said High Court." Ini bermakna bila seorang Hakim daripada Mahkamah Tinggi dilantik menjadi Hakim Mahkamah Persekutuan, dia tidak ada kuasa lagi menjalankan perbicaraan Hakim Mahkamah Tinggi (High Court). Maka dengan sebab banyak perkara, kadang-kadang kes-kes di Mahkamah Tinggi bertimbun-timbun tidak dapat dihabiskan dan kadang-kadang kes-kes ada di Mahkamah Persekutuan atau Mahkamah Ulangbicara, maka adalah difikirkan dengan kehendak Lord President masa itu boleh digunakan Hakim-hakim daripada Mahkamah Persekutuan itu membicarakan kes-kes di Mahkamah Tinggi. Tetapi Perlembagaan telah melarang mengatakan bila seseorang Hakim Mahkamah Tinggi naik pangkat kepada Hakim Mahkamah Persekutuan (Federal Court) dia tidak ada kuasa lagi maka kehendaknya ialah pada masa itu kita bawa di Parlimen, semua dalam Parlimen bersetuju dan pada pendapat saya juga boleh apabila kita delete, amend—buangkan Artikel (10) yang ada itu, maka bermaknalah seseorang Hakim yang ada di Mahkamah Tinggi itu

dinaikkan ke Mahkamah Persekutuan tidaklah dia terhenti atau hilang kuasanya untuk membicarakan kes-kes Mahkamah Tinggi. Itulah tujuannya masa itu dan dengan sebab itulah kuasa itu ada.

Saya suka menerangkan di sini, saya minta lapuran daripada Mahkamah Tinggi, daripada Ketua Pendaftar, semenjak dipinda daripada 19hb September, 1971 Akta A 31/71 beberapa ramai Hakim-hakim Mahkamah Persekutuan telah membicarakan kes-kes Mahkamah Tinggi; ada empat Hakim-hakim yang telah menjalankan perbicaraan. Misalnya, Justice Gill telah menjalankan enam perbicaraan tahun 1972 dan lima kes tahun 1973 dan sebelas civil cases, itu semuanya civil cases. Justice Ali Hassan masa di Mahkamah Persekutuan ada menjalankan juga. Justice Tan Sri H. S. Ong tahun 1971 dua criminal cases di Alor Star 1972, tiga kes Mahkamah Tinggi di Kuala Lumpur, 19 kes di Pulau Pinang, dua kes di Alor Star, tahun 1973 dua criminal cases di Pulau Pinang, tahun 1974 dua criminal cases di Pulau Pinang. Raja Azlan Shah telah dilantik Hakim Mahkamah Persekutuan tahun 1973 dalam tahun 1974 sahaja dia telah mendengar 9 kes jenayah di Mahkamah Tinggi di Ipoh dan lain-lain kes. Beberapa banyak kes-kes yang telah dijalankan kerana Perlembagaan telah terang dan nyata apakala ditarik, dikeluarkan Article (10) itu memberi kuasa bermakna berhak Hakim daripada Mahkamah Persekutuan boleh membicarakan kes-kes di bawah. Tetapi apakala kita hendak pinda selepas pada itu, saya fikir sudah sampai masanya kita buat Perlembagaan baharu, dan empat lima kali dipinda, dan kebanyakan Perlembagaan yang ada pada Ahli-ahli Yang Berhormat pun tidak ada up-to-date, rasa saya pindaan yang kita hendak capkan satu Perlembagaan baharu yang mana semua pindaan-pindaan itu dimasukkan semua supaya tidaklah ada bertampal-tampal banyak. Apakala dibuat pindaan baharu, mana-mana pindaan yang ada, saya baca Artikel (10) ini tidak ada lagi, maka dengan sebab itu tidak ragu-ragu pada seorang itu mengenai Hakim Mahkamah Persekutuan ini boleh membicarakan kes-kes di Mahkamah Tinggi padahal benda ini sudah tiada lagi oleh sebab Perlembagaan baharu. Maka dengan sebab itulah kita buat declaratory menyatakan yang kita buat pindaan ini ialah untuk menunaikan hasrat dan tujuan Parlimen yang dibuat dalam tahun 1971 yang

semuanya masih ada lagi masa itu bersetuju dan masa telah berjalan dengan baiknya dengan tiada apa-apa, tetapi hendaklah kita declarekan pindaan itu supaya menjadi sebahagian daripada Rang Undang-undang. Bukanlah bermakna perkara ini dibuat dengan terburu-buru dengan sebab satu-satu tujuan yang ada sekarang ini dan perkara ini pula saya ada bawa di sini "Cabinet Paper" yang telah diluluskan Artikel 125 yang ada di hadapan saya sekarang ini bertarikh 26hb November, 1975. Masa itu Allahyarham Tun Abdul Razak, Perdana Menteri dahulu. Artikel 125 meminda perkara-perkara ini. Bukan dibuat baharu-baharu ini, Tuan Yang di-Pertua. Saya menerangkan dengan ikhlas di sini apa yang ada di hadapan saya ialah "Cabinet Paper" yang saya ambil menunjukkan pindaan-pindaan ini ialah bertujuan dengan ikhlas dan menerangkan apa yang telah berlaku selama ini bukan dengan ada tujuan yang lain.

Saya juga ingin menyentuh mengenai pandangan yang diberi oleh sahabat lama saya Ahli Yang Berhormat dari Panti. Tentulah pegawai-pegawai saya yang ada di belakang sana kecil hati kerana mereka dikatakan membuat kerja dengan kelalaian dan kecuaiian di Attorney-General's Chambers. Saya hendak terangkan di sini iaitu saya telah menegang jawatan ini, rasa saya, saya adalah anak Malaysia yang pertama sekali mengambil teraju daripada orang Inggeris, dan saya menjadi Peguam Negara sehingga sekarang ini sudah selama 14 tahun, sehingga saya ini dikatakan seorang Menteri Undang-undang yang sudah lama sekali dalam Commonwealth. Sudah lapuk katanya, ada Menteri Undang-undang negara lain yang sudah mati tetapi Kadir go on for ever. Rasa saya apabila sampai masanya, saya akan meninggalkan tugas ini kerana sudah lama sangat. Tetapi dalam masa 14 tahun saya telah menjalankan satu tugas yang amat berat iaitu tugas yang dibenci oleh orang. Pendek kata, kerja Peguam Negara dan Menteri Undang-undang ini siapa pun tidak suka, khasnya orang politik yang baru-baru naik, tetapi demi kepentingan negara, rakyat dan segala-galanya saya jalankan, walaupun orang bercian saya dan juga pegawai-pegawai di Jabatan saya itu. Walau bagaimanapun, sebagai manusia mesti ada silap sedikit-sebanyak. Saya mengaku semua orang ada kesilapan, dan juga kita tahu dalam masa 15 tahun berapa ratus undang-undang yang

telah dicurahkan ke dalam Parlimen ini yang dibuat oleh 4-5 kerat sahaja di Jabatan saya itu, sehingga ada yang bekerja sampai pukul 12.00 malam bagi mengeluarkan seberapa banyak undang-undang yang dikehendaki oleh negara.

Misalnya, dalam masa tembak-menembak pada 13hb Mei, 1969 dahulu, ketika peluru siang-siung, pegawai saya di dalam Jabatan saya itu masing-masing menyorok di dalam bilik selama 5-6 hari, dan pada masa itu saya dan pegawai saya bertungkus-lumus dalam chamber itu membuat undang-undang kerana Kerajaan tidak ada pada masa itu. Sekiranya ada kesilapan yang terdapat di sana-sini memanglah saya akui ada, tetapi kalau dikatakan perkara ini terjadi kerana kecuaiian atau disengajakan, atau dibuat dengan terburu-buru, ini adalah tidak benar sama sekali. Pindaan ini mengambil masa sekurang-kurangnya selama 2 tahun bukan hendak menggubal itu 2 tahun, hendak mengubal itu sekejap sahaja boleh. Tetapi masa merundingkan hendak meminda Perlembagaan ini banyak Kementerian yang terlibat di dalamnya, bukan Kementerian Undang-undang sahaja. Perkara bomba kita mesti tanya semua Negeri-negeri dan hendak bertanya pula kepada Kementerian yang berkenaan. Perkara kerakyataan, Kementerian lain pula yang berkenaan, kemudian ada pula Jawatankuasa Kecil yang membahaskan. Tiap-tiap Kementerian yang bersabit dalam perkara ini hendaklah membahaskan dari satu masa ke satu masa. Itu adalah mengambil masa yang panjang. Untuk meminda dan menggubal, kalau benda sudah siap tidak payah lagi. Ini mengambil masa yang panjang, menunjukkan betapa telitinya tiap-tiap satu Kementerian yang hendak mengemukakan apa-apa pindaan di dalam Perlembagaan kerana Jabatan Perdana Menteri dan saya juga telah menghantarkan Surat Pkehiling kepada semua Kementerian, sekiranya apa-apa perubahan yang hendak dibuat dalam Perlembagaan hendaklah masing-masing membuat rumusan dan dihantarkan kepada Kementerian saya. Perkara ini mengambil masa dan tiap-tiap Kementerian akan mengemukakan bermacam-macam rumusan, ada yang boleh diterima dan ada yang tidak boleh terima. Selepas itu ada pula Jawatankuasa Official yang menimbangkan dari semasa ke semasa. Kemudian dibawa pula beberapa kali kepada Kabinet supaya diperbaiki dan diperbetulkan, dan apabila sampai ke Parlimen masih lagi

ada kesilapan seperti pindaan-pindaan yang akan dikemukakan dalam peringkat Jawatan-kuasa. Jika sekiranya mengatakan Kementerian Lalai, cuai, itu terpulanglah kepada rakyat jelata dan Ahli-ahli Yang Berhormat di sini dan pegawai-pegawai saya yang telah tahu yang saya telah berkhidmat selama 15 tahun dalam Kementerian ini.

Pada masa ini pegawai-pegawai kita ramai yang telah meletakkan jawatan, dalam tahun lepas sahaja seramai 20 orang telah meninggalkan tugas ini sehingga tiap-tiap seorang pegawai undang-undang terpaksa menjalankan tugas yang biasanya dijalankan oleh 3-4 orang pegawai. Pada tahun ini barulah dapat ditambah seramai 25 orang itupun yang baru lulus daripada jabatan undang-undang. Kalau baru lulus sebulan, hendak buat apa—belum ada pengalaman. Kita tahu pendapatan seorang peguam di luar itu 3-4 kali ganda daripada apa yang didapati dalam Jabatan Kerajaan dan mereka ini sanggup taat setia, dan ada pula yang mengatakan kepada saya: tidak mengapalah Tan Sri saya masih berkhidmat dengan negara, walaupun ada banyak offer di luar dengan pendapatan 3-4 kali ganda. Saya mengatakan syabas dan inilah yang saya minta kepada Ahli-ahli Yang Berhormat supaya menimbangkan perkara-perkara ini dan kalau hendak bercakap saya tidak marah kerana sebagai Ahli Yang Berhormat berhak menegur, tetapi biarlah saya pikul tanggungjawab itu walaupun ada kesilapan yang dibuat oleh pegawai saya.

Saya mengetahui teguran-teguran daripada Ahli Yang Berhormat itu datang daripada hati yang ikhlas dan kita bagi pihak Kerajaan yang membawa Perlembagaan ini pun ialah dengan niat yang ikhlas demi kepentingan negara dan bukan dengan ada sebab atau ada tujuan-tujuan apa-apa.

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Penjelasan ini, saya rasa banyak menafaatnya.

5.15 ptg.

Datuk Stephen Yong Kuet Tze (Padawan): Tuan Yang di-Pertua, saya minta izin untuk berucap dalam bahasa Inggeris:

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Diizinkan.

Datuk Stephen Yong Kuet Tze: (Dengan izin) Tuan Yang di-Pertua, whenever I went overseas meeting people, I always came away

with a sense of pride that our country is among the few which upholds the Rule of Law and guarantees the liberties of the subjects. It is, therefore, with some concern that I find today among the proposed amendments to the Constitution that there is one which appears to whittle the fundamental democratic rights of the subjects. I refer to Clause 4 of the Bill. With the proposed amendment to Clause 4 in the Committee Stage, all persons detained under any law which does not specifically provide for the production of that person before a magistrate within twenty-four hours would not be required to be so produced. How many laws are there which require the arrested persons to be so produced? With respect to the Honourable Attorney-General, I feel that most laws or Acts and Ordinances would not have the provision for an arrested person to be produced before a magistrate within twenty-four hours save under the Criminal Procedure Code . . .

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Sabar, sabar!

Perdana Menteri: Tuan Yang di-Pertua, saya kurang dengar ucapan Yang Berhormat itu.

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Saya minta Ahli Yang Berhormat dari Padawan bercakap kuat sedikit supaya dengar.

Datuk Stephen Yong Kuet Tze: Ya. Tuan Yang di-Pertua, that would mean that any suspect arrested or detained under any law other than the Criminal Procedure Code will lose the right of being produced before a magistrate within twenty-four hours. Therefore, may I ask why cannot we limit the cases only to those arrested or detained under the Internal Security Act or the Restricted Residence Ordinance or other laws relating only to the security of the Federation instead of making areas so wide?

Tuan Yang di-Pertua, another unwholesome aspect or feature to the Clause is the implication that the production of an arrestee or a detainee before a magistrate would be undesirable. So, the procedure must be eliminated. Would the appearance before a magistrate upset the cause of justice? Has it been found to be impracticable for such a procedure to be followed? If so, we would like to be informed and be satisfied; otherwise, there will always be a feeling that the Executive does not trust the Judiciary.

(Tuan Yang di-Pertua *mempengeruskan Mesyuarat*)

Tuan Yang di-Pertua, Clause 8 seeks to place other foreign countries on the same footing as the countries of the Commonwealth to which we belong. At a time when there is a need for strengthening our Commonwealth ties and promoting mutual assistance, this amendment to the Constitution may loosen further our close association with the Commonwealth countries. Anyway, I do hope that the effect of this amendment would not be such as to render some of our students in the Commonwealth countries becoming stateless persons.

With these observations stated by me on these two Clauses, I support the Bill.

5.21 ptg.

Dr Lim Chong Eu (Tanjong): Tuan Yang di-Pertua, sebelum saya mengambil bahagian dalam perbahasan atas Rang Undang-undang ini, saya minta izin bercakap bahasa Inggeris di mana saya tidak boleh bercakap dalam Bahasa Malaysia.

Tuan Yang di-Pertua: Diizinkan.

Dr Lim Chong Eu: Tuan Yang di-Pertua, saya bernasib baik sekali sebab di dalam Dewan ini ada lagi beberapa orang Ahli Yang Berhormat termasuk yang ada di dalam Dewan Negara yang kita sama-sama membincangkan Perlembagaan Asas Persekutuan Tanah Melayu dan sekarang kita hendak membuat pindaan besar Perlembagaan Persekutuan Malaysia.

(*Dengan izin*) It is a good thing that we have this continuity. Admittedly, there are just a few left who can go all the way back. Tetapi bila kita mengambil keputusan yang negara kita mestilah elok mengikut satu Perlembagaan bertulis atau a written Constitution yang kita terima dan menjadi satu tanggungjawab yang berat yang mana semua warganegara Malaysia mesti faham di dalam Perlembagaan negara kita bahawa seorang warganegara, seorang rakyat atau tiap-tiap rakyat di dalam Malaysia hendaklah mempunyai sedikit liberty atau kebebasan persendirian dalam negara kita.

The basis of a written Constitution is that each individual constituting a nation must voluntarily give up some of his liberties to co-operately establish the freedom and the

liberties of the nation. Tetapi berikutan dengan satu Perlembagaan yang bertulis selalu kalau kita bawa pindaan dan adalah banyak orang yang tidak puashati menuntut just the dots and the "Ts" mengatakan pindaan ini tidaklah begitu sesuai dan pindaan ini tidaklah elok. I think we can be carried away with details and forget the fact that this amendment, as proposed in fact, makes the country a better country; that this proposal of amendment to the Constitution brings the country together, brings the States and the Federal Government closer together; it creates more uniformity within the country as a whole and brings what was once referred to as Sabah and Sarawak, the Eastern States of Malaysia and the Peninsular States of Malaysia into a whole. Sebab itu saya menyokong Rang Undang-undang meminda Perlembagaan ini.

In particular, I would like to refer to Clauses 7 and 23. Di bawah Fasal 23 dalam Rang Undang-undang ini, we seek to amend atau membuat pindaan atas Perkara III di dalam Perlembagaan lama. This will enable the Federal Government to work much more closely with the State Governments and vice versa for the State Governments to work closer together with the Federal Government, particularly with regard to the securing of funds for financing projects in the States. I hope that the Federal Government, once this Constitutional Amendment Bill is passed, will set up a Committee or a body which will enable the Federal Government to work closely with the State Governments which seek to apply for the provisions of this particular amendment to be made applicable to their States. Here, I would like to take the opportunity to thank the Federal Government for having given the State Government of Penang every opportunity to make use of development funds through this particular provisions of the Constitution. I am sure that the amendment will make it easier for all the other States in the Federation in future to do so.

Tetapi mengikut Fasal 7, saya harapkan Yang Amat Berhormat Perdana Menteri boleh beri keterangan yang jelas bagaimana Kerajaan akan mengambil tindakan tegas bila seseorang warganegara Malaysia dilucutkan kewarganegaraannya. I hope that the Honourable Prime Minister, as he has stated in his opening speech, will take the opportunity to clarify this problem of deprivation of

citizenship. I am quite certain that the provision of this Clause or amendment is quite in accord with the general principles of the changes which have taken place in the Commonwealth. However, there is a sense of loss that the citizenship possessed by Malaysians can be deprived of them. This does give rise to a certain sense of uneasiness. I am very certain that the Government has got no intention whatsoever to make this Clause whereby the deprivation of citizenship will lead to either statelessness or the deprivation of citizenship will make it impossible for those so deprived unless they have done any serious injury to the nation to allow them to discontinue having residence in our country. I think an explanation whether or not deprivation of citizenship will be tantamount to making a person stateless and the Clause here so provides that only persons enjoying the fundamental rights of other countries, apa-apa hak yang diberi hanya kepada warganegara-warganegara negeri itu sahaja. If there is any person who so enjoys any of the rights that are pertaining to the country which so accords it to him would be liable to deprivation of citizenship. There may be several rights, but certainly it would require a very careful interpretation of this Clause, so that it cannot in future just be interpreted if it so happens that somebody goes to another country and he is accorded one of the rights as a special honour then he immediately loses his citizenship by too strict an interpretation of this Clause. I think what is intended is to make sure that the Malaysians are completely single-minded towards serving the interests of the Malaysian nation. There are still unfortunately in the country people who are ambivalent who want to enjoy the rights of being Malaysians and at the same time enjoy some of the comforts and benefits of other countries. I think that is what we are all against. But do not let it be that some trivial application of this particular Clause in the strict black and white sense lead to deprivation and certainly I agree with the Honourable Member for Padawan that we hope that any deprivation would not lead to a situation of statelessness. I would like a clarification from Government whether or not the question of residual State citizenship—State within the Federation—would still be involved when deprivation is taken. I am certain that this particular Clause would only apply to very, very few people in our country.

Sebab itu saya berasa Pasal 5 hingga 8 di dalam Rang Undang-undang ini tidaklah payah dibuat kacau yang banyak di dalam negara kita.

But nevertheless, it does require to be stated in this House for record purposes that this particular Clause is meant only to be taken against those who are in their heart of hearts and in their mind of minds not really owing undivided loyalty to the nation. I am sure that by passing these amendments and by approving these amendments, all the Members in this House will be making it sure that every Malaysian who enjoys the rights and privileges of being called a Malaysian, as the Honourable Member for Padawan said, no matter where he goes, really truly represents his undivided loyalty and never should the loyalty of Malaysians be challenged again.

Saya berasa, Tuan Yang di-Pertua, pindaan-pindaan di dalam Perlembagaan Persekutuan telah lama dibincangkan dengan teliti, dan saya berasa Yang Berhormat dari Kuala Muda tadi ada mencadangkan yang baik sekali supaya Rang Undang-undang ini diserahkan kepada satu Jawatankuasa Dewan ini.

I do not think this is very necessary because in all the changes that have taken place to the Constitution ever since the country was formed and ever since the country became independent, it has been this House which decided upon the changes to the Constitution and I can only suspect that the Honourable Member for Kuala Muda, with whom I have had very close relations right at the very first proposals for the Constitution of our country, only feels what I have stated earlier, the unease whenever any changes are made to the Constitution because in a written Constitution, any changes, I think, can only make things a little bit worse or look a little bit worse but never really make it look very much better.

Tetapi apa yang mesti kita pertimbangkan ialah adakah Rang Undang-undang ini sekarang sungguh-sungguh hendak membawa negara kita lebih rapat dan lebih kuat di masa hadapan atau adakah Rang Undang-undang ini hendak jahanamkan negara kita. Saya berasa Rang Undang-undang Perlembagaan (Pindaan) yang ada ini adalah sungguh-sungguh will make the nation much more united, much more uniform and stronger and for that reason, I support it.

5.35 ptg.

Tuan Mohd. Idris bin Haji Ibrahim (Setapak): Tuan Yang di-Pertua, saya bangun untuk sama-sama membahaskan pindaan Akta Perlembagaan Persekutuan. Pertama sekali, saya turut menyokong pindaan-pindaan yang tersebut di dalam Akta ini memandangkan kalau kita kaji sejarah negara kita asas untuk mencapai kemerdekaan dahulu ialah berdasarkan kepada perpaduan yang ada di dalam negara kita yang berbilang bangsa dan berbilang agama.

Saya telah perhatikan dan saya telah membaca Huraian-huraian yang tersebut di dalam Perlembagaan pindaan ini, saya dapati tujuannya ialah semata-mata untuk menitikberatkan kepentingan orang ramai dan untuk merapatkan lagi perhubungan dan memperkuat lagi keadaan negara kita. Memanglah timbul syak wasangka yang dibangkitkan oleh beberapa Ahli-ahli Yang Berhormat di dalam Dewan ini, saya rasa bukannya daripada segi pindaan-pindaan itu, tetapi ialah daripada keraguan terhadap perlamaannya kelak daripada pindaan-pindaan yang dikeskukan di dalam Dewan yang mulia ini.

Pada diri saya terutama sekali Fasal 4 pindaan Perkara 5, saya menyokong pindaan ini demi untuk keselamatan negara, bagi menjamin kepentingan orang ramai. Masalah keraguan implimentasi seperti yang disebutkan, ada contoh-contoh oleh parti pembangkang; Ahli Yang Berhormat dari Kota Melaka telah membuat dua tiga contoh, ini adalah semata-mata daripada segi implementation. Saya percaya perkara ini tidak akan berlaku lagi, kerana walaupun perkara ini telah berlaku kerana warganegara kita daripada sehari ke sehari bukannya makin bodoh tetapi bertambah cerdik dan saya percaya tidaklah betul perkara-perkara teraniaya yang digambarkan oleh Ahli Yang Berhormat dari Kota Melaka itu.

Satu perkara lagi, Tuan Yang di-Pertua, mengenai Fasal 21 meminda Fasal 2 Perkara 106 Perlembagaan—membolehkan Juruodit Negara diberi kuasa-kuasa dan tugas-tugas oleh Undang-undang Persekutuan berkenaan dengan akaun-akaun bagi badan lain daripada Pihak Berkuasa-Pihak Berkuasa Awam yang mungkin ditentukan dengan perintah yang dibuat oleh Yang di-Pertuan Agong. Ini adalah satu pindaan yang baik untuk mengawal perbelanjaan yang ada pada setiap negeri yang dijalankan oleh badan-badan awam. Tetapi, Tuan Yang di-Pertua, saya

minta perkara ini sebagai satu perhatian, boleh juga kalau tidak ada persediaan yang lengkap daripada pihak Kerajaan Pusat boleh menimbulkan masalah, sekiranya di Jabatan Juru Odit Negara tidak mempunyai pegawai dan kakitangan yang cukup dan ini boleh melambatkan dan akan menimbulkan kesulitan pula bagi negeri-negeri yang hendak mempercepat ataupun yang hendak memajukan keadaan mereka.

Fasal 23 seperti yang disebutkan oleh Yang Amat Berhormat Ketua Menteri Pulau Pinang tadi, saya pun turut sama-sama menyokong perkara ini, tetapi ingin memberi perhatian sedikit terutama sekali daripada segi kelulusan pihak Kerajaan Pusat ataupun Kerajaan Persekutuan untuk meluluskan sebarang rancangan meminjam oleh Kerajaan Negeri. Kita kerap kali mendengar masalah berlaku antara Kerajaan Negeri dengan Kerajaan Pusat iaitu perkara salah-menyalah, kalau berlaku kelambatan itu di pihak Kerajaan Negeri; Kerajaan Negeri akan menyalahkan: Oh! kerana ni lambat, belum mendapat jawapan daripada Kerajaan Pusat dan sebagainya. Perkara-perkara seperti perbalahan, sengkita dan sebagainya ataupun communication gap yang berlaku di antara Kerajaan Negeri dan Kerajaan Pusat ini, saya berharap tidak akan timbul lagi dan tidak akan mengelirukan orang ramai tentang masalah kedudukan perhubungan antara Kerajaan Negeri dengan Kerajaan Pusat.

Dan juga saya percaya pindaan ini akan dapat menolong pembangunan sesuatu rancangan di peringkat negeri di dalam masa jangka panjang, kerana selalunya kebenaran yang hendak dipinda ialah daripada satu tahun kepada lima tahun. Dan dengan adanya undang-undang pindaan ini bolehlah kita menghilangkan keraguan daripada harta-harta orang ramai kepunyaan Kerajaan tidak akan tergadai sekiranya berlaku peralihan sebarang pentadbiran di peringkat negeri kerana kuasa maktamat itu ada kepada Kerajaan Pusat.

Satu perkara lagi, Tuan Yang di-Pertua, Fasal 24—Fasal (2) Perkara 112—bagi membolehkan negeri-negeri membuat tambahan-tambahan kepada perjawatan-perjawatan jabatan-jabatannya. Dan ini, Tuan Yang di-Pertua, satu pindaan yang amat penting kerana selalunya pembangunan sesuatu negeri itu kadang-kadang tersekat, kerap kali kita dengar rungutan-rungutan daripada pihak

negeri iaitu kerana tidak cukup pegawai; tidak dapat tambahan, hantar surat kepada Perbendaharaan, susah; jawapannya lambat dan sebagainya. Pada kali ini dengan adanya pindaan kuasa-kuasa yang tertentu telah diberikan kepada Kerajaan Negeri. Kami daripada Dewan ini mengharapkan kepada Kerajaan Negeri kuasa-kuasa yang diberikan melalui pindaan ini jangan disalah-gunakan dan hendaklah digunakan semata-mata demi untuk pembangunan negara yang boleh menguntungkan dan memberi menafaat kepada orang ramai.

Tuan Yang di-Pertua, satu perkara lagi Fasal 27, saya ingin juga menyentuh di sini dari segi kedudukan Pesuruhjaya Kehakiman. Walaupun di sini Suruhanjaya Kehakiman ini mempunyai kuasa bagi menjalankan tugas seorang hakim dan akan menikmati immunity sama seperti yang dinikmati oleh seorang hakim, tetapi hakikat daripada segi teknik ataupun technically Suruhanjaya Kehakiman ini tidak seorang hakim mempunyai betul-betul seperti hakim. Dengan ini inginlah saya hendak bertanya kepada pihak Kerajaan adakah jawatan Suruhanjaya Kehakiman ini dianggap sebagai satu qualification untuk memilih para hakim pada masa yang akan datang jawatan Suruhanjaya Kehakiman ini dibentuk?

Tuan Yang di-Pertua, pada akhirnya ingin saya mengucapkan setinggi-tinggi tahniah kepada pihak yang telah merangka pindaan daripada perkataan "Gabnor" iaitu Fasal 42 kepada "Yang di-Pertua Negeri". Ini saya rasa amatlah sesuai. Kerana saya terangkan di awal ucapan saya sebab kita ini dulu mencapai kemerdekaan daripada penjajah, banyak lagi perkataan-perkataan atau pengaruh penjajah yang masih kita gunakan di dalam Perlembagaan kita. Jadi, perkataan "Gabnor" ini pun kita pinjam daripada penjajah, hampir-hampir 20 tahun baru kita dapat satu perkataan yang baru dan saya ucapkan tahniah kepada pihak yang merangka perkataan "Yang di-Pertua Negeri" daripada "Gabnor".

5.45 ptg.

Tuan S. Samy Vellu (Sungai Siput): Tuan Yang di-Pertua, saya menyokong Rang Undang-undang bernama Suatu Akta bagi meminda Perlembagaan Persekutuan. Tuan Yang di-Pertua, saya minta izin berucap di dalam bahasa Inggeris di samping berucap dalam Bahasa Malaysia.

Tuan Yang di-Pertua: Saya izinkan.

Tuan S. Samy Vellu: (Dengan izin) Tuan Yang di-Pertua, Constitution is a working instrument created by the people as to how they wished to be governed. When any portion of it does not comply to the situation or for the progress of the country, it is only fair that an amendment should be carried out. I am sure, Tuan Yang di-Pertua, bearing this strongly in mind, Y.A.B. the Prime Minister moved in this Honourable House certain amendments for the benefit of the country as well as the people. The Constitution is created at the will of the people and therefore it should be amended as and when the creators themselves feel that certain portion does not suit their own requirements. Therefore, Tuan Yang di-Pertua, I support this Bill to amend certain provisions of the existing Constitution.

Tuan Yang di-Pertua, biarkan saya sekarang menyentuh tentang Fasal 7 yang bertujuan memansuhkan kewarganegaraan ke atas seorang Malaysia yang dengan sendiri mendakwa sebagai seorang warganegara di luar Persekutuan.

Tuan Yang di-Pertua, saya rasa seseorang warganegara Malaysia yang hidup dengan senang di Malaysia tidak patut dibiarkan terus mengadakan kewarganegaraan di luar negeri. Saya rasa sikap seperti ini harus diberhentikan serta-merta khususnya kalau didapati seseorang yang tertentu itu telah melakukan kesalahan-kesalahan di luar negeri. Maka saya rasa pindaan ini dalam Perlembagaan Persekutuan adalah wajar dan saya menyokong Fasal ini.

Tuan Yang di-Pertua, one should not try to ride on two horses at the same time and if they do wish to use the citizenship as a mechanical means to ride on two horses. I think it is right time that we should stop them. Every person who is loyal to a country must have loyalty only to one country. If he is going to have dual loyalty, I think it is time such a person should decide whether he is going to be there or here and I am sure that the Government has brought in this amendment to stop persons having dual citizenship and at the same time enjoying dual privileges. I thank the Government for that portion of the amendment

Tuan Yang di-Pertua, saya suka merojok kepada Fasal 23 di mana Kerajaan-kerajaan Negeri dibenarkan meminjam bukan sahaja dari bank-bank tetapi juga dari sumber-sumber yang lain untuk pembangunan. Satu lagi faktor yang menggalakkan bahawa tempoh itu diluaskan satu tahun kepada lima tahun.

Tuan Yang di-Pertua, saya rasa bahawa pindaan ini akan membolehkan untuk menumpukan perhatian ke atas pembangunan dengan sendiri di dalam tempoh lima tahun ini. Kebanyakan, Tuan Yang di-Pertua, Kerajaan-kerajaan Negeri hari ini berasa susah untuk meminjam wang kerana tempoh yang ditetapkan sebelum pindaan ini dibuat dan saya harap setiap Kerajaan Negeri akan menggunakan kemudahan ini.

Tuan Yang di-Pertua, saya menyokong Fasal 24 yang meminda Fasal (2) Perkara 112 yang bertujuan menambahkan pertubuhan dengan tidak mendapatkan kebenaran Kerajaan Pusat.

Tuan Yang di-Pertua, I think this Clause will now enable the State Governments and also the various departments of the State Governments to engage more staff especially in the various District Offices in order to clear the backlog of applications and cases which lie there for years and years. It has been said in this Honourable House, Tuan Yang di-Pertua, many times by many Honourable Members that State Government offices especially the District Offices, Land Offices and Survey Offices have delayed the process of many applications but when we approach such offices, they say they are lack of staff. I think the provision of this amendment will enable them to engage staff for less than \$400 per month so that it will give them the opportunity to engage more staff and at the same time to function more effectively to the needs of the people.

Sekarang, Tuan Yang di-Pertua, saya suka menyentuh Fasal 41 yang bertujuan menggantikan perkataan "Gabnor" dengan nama "Yang di-Pertua Negeri". Saya rasa ini adalah penting dalam sebuah negara untuk mengadakan jawatan yang uniform dan sama. Itulah sahaja ucapan saya dan saya ucapkan setinggi-tinggi terima kasih.

USUL

WAKTU MESYUARAT DAN URUSAN YANG DIBEBAHKAN DARIPADA PERATURAN MESYUARAT

Menteri Perhubungan (Tan Sri V. Manickavasagam): Tuan Yang di-Pertua, saya mohon mencadangkan:

Bahawa walau apapun peruntukan Peraturan Mesyuarat 12 (1), Dewan ini tidak akan ditangguhkan hari ini sehingga Rang Undang-undang Perlembagaan (Pindaan) telah selesai dipertimbangkan.

Tan Sri Ong Kee Hui: Tuan Yang di-Pertua, saya mohon menyokong.

Usul di kemuka bagi diputuskan, dan dipersetujukan.

Diputuskan,

Bahawa walau apapun peruntukan Peraturan Mesyuarat 12 (1), Dewan ini tidak akan ditangguhkan hari ini sehingga Rang Undang-undang Perlembagaan (Pindaan) telah selesai dipertimbangkan.

RANG UNDANG-UNDANG PERLEMBAGAAN (PINDAAN)

Tuan Yang di-Pertua: Ahli-ahli Yang Berhormat haruslah ingat selain daripada kita berbincang dalam perbahasan bacaan kali yang kedua, kita ada lagi peringkat dalam Jawatankuasa dan kita teruskan dalam Dewan ini bacaan kali yang Ketiga. Jadi, saya harapkan Ahli-ahli Yang Berhormat yang hendak menegur atau hendak berucap tolong pendek-pendekkan. Sungguhpun pada hari semalam saya telah berkata, Ahli-ahli Yang Berhormat eloklah jangan panjangkan ucapan, cuma lebih kurang 20 minit sahaja, tetapi janganlah sebab saya telah pelawa 20 minit itu hendak dituntut. Kata orang dahulu: kalau beri sekati daging itu hendak habiskan sekati. Sebab masa kita sudah lewat malam. Jadi, saya bercadang hendak menjemput Yang Amat Berhormat Perdana Menteri menjawab, sebab saya tengok ada ramai lagi Ahli-ahli Yang Berhormat yang hendak bercakap, saya hendak menjemput Yang Amat Berhormat Perdana Menteri menjawab pada pukul 6.45 petang. Ada tiga suku jam lagi dari sekarang.

Sekarang saya jemput siapa yang hendak bercakap.

5.54 ptg.

Datuk Syed Nahar bin Tun Syed Sheh Shahabuddin (Jerlun-Langkawi): Tuan Yang di-Pertua, saya juga berasa yang kebebasan hak Kerajaan Negeri juga adalah sama penting seperti kebebasan hak individual. Oleh kerana itu saya ingin membahaskan Fasal 23. Perkara 111 berkaitan dengan kuasa pinjaman wang kepada Negeri-negeri. Kalau communism adalah musuh besar kepada kita saya fikir pengangguran juga adalah satu gejala yang besar yang kita sedang hadapi. Maka negeri-negeri, lebih-lebih lagi negeri yang miskin memerlukan wang yang banyak bagi menjayakan Rancangan Malaysia Ketiga ini untuk mengatasi masalah ini.

Dalam pindaan yang dicadangkan, saya fikir kalau undang-undang yang hendak dipinda biarlah undang-undang itu yang akan kita pinda boleh membawa faedah yang banyak dan sebenar-benarnya kepada masyarakat dan undang-undang yang boleh dipraktikkan dan bukanlah satu undang-undang yang cuma menjamin satu golongan sahaja.

Tuan Yang di-Pertua, tempoh masa lima tahun itu agak saya terlalulah pendek kerana setengah-setengah daripada projek yang kita akan jayakan, kejayaan itu memakan masa lebih daripada lima tahun, lebih-lebih lagi projek-projek yang berasaskan pertanian. Projek pertanian seperti ladang getah umpamanya tidak akan menerima hasil selepas 6 tahun. Oleh itu, pihak pengurusan yang melaksanakan rancangan itu bagi pihak negeri tentulah mesti mendapat jaminan bantuan yang tetap selepas daripada lima tahun, jika tidak pengurusan dan pentadbirannya terganggu. Ini juga akan melibatkan perbelanjaan-perbelanjaan tambahan yang banyak kerana tiada continuity bagi pelaksanaan projek itu, terutama sekali dalam bidang finance. Maka dengan itu, saya merayu supaya Kerajaan menimbang moga-moga tempoh lima tahun ini akan ditambahkan atau dipanjangkan supaya pelaksanaan projek-projek besar-besaran yang dianjurkan oleh negeri-negeri melalui badan-badannya tidak terganggu dan Kerajaan-kerajaan negeri juga dapat nafas yang lebih bagi menjelaskan pinjaman-pinjaman itu. Nampaknya syarat yang ditentukan pada sekarang ini tidak pula berasaskan kepada viability projek itu dan tepat dengan masa yang projek itu boleh menerima hasil, tetapi sekali lintas nampaknya berasaskan kepada suatu masa yang ditentukan oleh Kerajaan

Pusat berdasarkan pada pilihanraya, kerana Kerajaan Pusat mungkin bimbang di atas pertukaran Kerajaan-kerajaan Negeri dan standard managementnya. Namun begitu, saya fikir Kerajaan Pusat sendiri sudahpun memberi pengecualian untuk dirinya sendiri bagi membolehkan pinjaman-pinjaman walaupun ianya tertakluk kepada Undang-undang Pilihanraya yang sama, dan mungkin Pegawai-pegawai Pentadbir juga memperoleh pengalaman yang sama. Kalau sistemnya tidak betul inginlah saya cadangkan supaya Kerajaan Pusat sambil menimbangkan masa yang saya fikirkan tidak mencukupi itu mengadakan satu sistem di mana Kerajaan Pusat sendiri boleh mengadakan wangnya untuk mengatasi masalah ini dan di samping itu mengawasi kegunaan wang-wang pinjaman ini.

Bersabit dengan pindaan ini juga sukacita saya memaklumkan kepada Dewan yang mulia ini, satu lagi kesulitan yang biasa kita menghadapi berkaitan dengan pinjaman wang ini ialah timbulnya masalah physical boundary Kerajaan-kerajaan Negeri itu. Masalah ini mesti juga diselesaikan jika sekiranya undang-undang ini hendak dipraktikkan. Misalnya, satu contoh yang terkemuka yang sekarang ini Kerajaan Negeri Kedah dan Pulau Pinang sedang menghadapinya. Baharu-baharu ini satu pinjaman telahpun diuruskan oleh Kerajaan Negeri Pulau Pinang untuk satu projek di Seberang Prai yang merupakan projek secara besar-besaran yang dianjurkan oleh Kerajaan Pulau Pinang, di mana Kerajaan Pulau Pinang meminjam wang daripada ADB, tetapi ADB telah mensyaratkan pula supaya Negeri Kedah pula menjamin pinjaman itu kerana punca air untuk rancangan itu datangnya daripada Negeri Kedah. Pihak Kerajaan Negeri Kedah pula enggan menjamin kerana masalah sempadan belum lagi diselesaikan. Apa yang telah berlaku ialah Kerajaan Pulau Pinang telah mengambil sebahagian Sungai Muda sebagai sempadan yang diterima, ini semata-mata kerana di masa lampau iaitu lama sebelum merdeka, pihak yang berkuasa di waktu itu pemerintah British dan pemerintah Thai bersetuju menggunakan Sungai itu untuk mengawal penyeludupan, tetapi pada hari ini aktiviti-aktiviti sebegitu tidak lagi didapati dalam kawasan sungai itu, tetapi Pulau Pinang masih menggunakan sungai itu sebagai sempadan. Dari segi peraturan antara-bangsa yang diterima sekiranya sungai itu hendak dijadikan sebagai sempadan, maka sungai itu hendaklah dibahagi dua supaya

keuntungan jualan pasir umpamanya dan lain-lain bahan dalam sungai itu dapat dinikmati oleh kedua-dua pihak sekali.

Lagi satu kesulitan yang belum memberi penyelesaian bagi soal sempadan ialah di bawah perjanjian Federation of Malaya dahulu dalam usaha-usaha untuk mempercepat kemerdekaan, Kerajaan Negeri Kedah diwaktu itu telah diminta supaya jangan bertegas sangat tentang masalah pajakan Province Wellesley dan Pulau Pinang oleh Kedah berasaskan perjanjian yang dibuat oleh East Asiatic Company dahulu di mana Kedah memperolehi wang pajakan sebanyak \$10,000 setahun. Pajakan itu masih berjalan dan wang ini dibiayai oleh Kerajaan Pusat, tetapi nilai \$10,000 dahulu dengan nilai \$10,000 sekarang adalah amat berbeza, namun begitu bayaran ini masih dibuat walaupun nilai itu belum lagi dikaji semula. Maka dari segi undang-undang agaknya Province Wellesley dan Pulau Pinang masih menjadi sebahagian daripada Negeri Kedah, walaupun perkara ini tidak dituntut oleh Kerajaan Negeri Kedah. Maka sebagai rumusan bagi masalah itu, mungkin Kerajaan Pusat dapat menimbang dengan secepat mungkin supaya jumlah sebanyak \$10,000 yang diberi dahulu itu diberi taksiran pada kadar masa sekarang ini, melainkan pihak Province Wellesley itu dengan sendirinya hendak pisah dan balik ke Negeri Kedah.

6.01 ptg.

Tuan Chian Heng Kai (Batu Gajah): Tuan Yang di-Pertua, sebagai seorang biasa yang taat setia, saya bukan sahaja tidak menyokong Rang Undang-undang Perlembagaan (Pindaan), 1976 ini bahkan saya membangkang dan membantah dengan sekerasnya terhadap peristiwa ini.

Fasal 4 Rang Undang-undang ini ialah untuk meminda Fasal (5) Perkara 5 Perlembagaan kita supaya seseorang yang ditangkap atau ditahan atau diletakkan di bawah kediaman terhad di bawah mana-mana undang-undang berkaitan dengan keselamatan Persekutuan, tahanan pencegahan, kediaman terhad, imigresen atau buang-negeri, kehilangan hak untuk berunding dengan orang peguam dan sebab-sebabnya ia ditangkap tidak akan diberitahu. Selain daripada itu pindaan Rang Undang-undang ini juga membatalkan hak orang yang ditangkap itu hendaklah dibawa ke hadapan seorang majistret dengan segera dalam masa 24 jam dan sekiranya tiada apa-apa yang berpatutan

orang itu tidak boleh ditahan selanjutnya dengan tiada kuasa majistret itu. Saya mengetahui Yang Amat Berhormat Perdana Menteri akan meminda pindaan Rang Undang-undang ini di bawah bantahan Pertubuhan Peguam Malaysia supaya membolehkan hak untuk berunding dengan seorang peguam.

Tuan Yang di-Pertua, apa yang menarik perhatian rakyat jelata bukan hak ini dan dapat tahu sebab-sebab penangkapan sahaja tetapi hak manusia yang tidak patut ditahan tanpa bicara di hadapan majistret dan tidak patut kita teruskan tahanan tanpa kuasa majistret itu tidak kira Peraturan-peraturan Perlu (Kes-kes Keselamatan), 1975 dibahaskan di Dewan ini. Saya telah memberi ramalan bahawa Rang Undang-undang yang lagi dahsyat dan ngeri akan dikemukakan di dalam Dewan ini tidak lama lagi. Dengan membahaskan Rang Undang-undang Perlembagaan (Pindaan), 1976 ini sudah membuktikan bahawa ramalan saya itu tidak salah.

Tuan Yang di-Pertua, semiranya Rang Undang-undang Perlembagaan (Pindaan), 1976 ini diluluskan, saya berani bercakap di sini hak kebebasan asasi di Malaysia sudah mati. Sungguhpun semua Undang-undang termasuk Perlembagaan yang suci boleh dipinda di bawah keadaan yang ada, tetapi dukacitanya semenjak Malaysia mencapai kemerdekaan sampai sekarang setiap kali Perlembagaan dipinda bukan untuk kepentingan dan keuntungan rakyat jelata tetapi hanya untuk mengukuhkan kuasa politik Kerajaan Barisan Nasional sahaja.

Tuan Yang di-Pertua, akhirnya saya mencadangkan untuk kepentingan seluruh rakyat Malaysia patutlah menubuhkan sebuah Jawatankuasa yang ahli-ahlinya termasuk semua parti politik, kumpulan-kumpulan dan wakil-wakil daripada semua golongan untuk menyemak dan meminda Perlembagaan yang ada sekarang supaya selaras dengan kemahuan dan kepentingan semua kaum di Malaysia.

6.05 ptg.

Tuan Oo Gin Sun (Alor Star): Tuan Yang di-Pertua, saya bangun mengambil bahagian dalam perbahasan di atas Rang Undang-undang Perlembagaan (Pindaan) ini dan saya minta izin bercakap dalam bahasa Inggeris.

Tuan Yang di-Pertua: Diizinkan. Minta pendek-pendekkan sedikit—jangan panjang-panjang sangat.

Tuan Oo Gin Sun: (*Dengan izin*) Tuan Yang di-Pertua, I do agree that certain amendments to the Articles of the Constitution are good for our country, like the amendment to Article I bringing the States of Sabah and Sarawak within the ambit of our Federal laws. At the moment certain aspects of the laws in Sabah and Sarawak restrict Malaysians from West Malaysia to go over there, like certain practising lawyers in Malaysia are not allowed to go in to practise law in Sabah and with this amendment all aspects of the Sabah law or Sarawak law will come into the ambit of the Federal law and it is heartening to note that.

There is the other amendment to Article 5. This is the most controversial amendment which has created a lot of uneasiness among us who are legal practitioners. An explanation has been given by the Attorney-General that the proviso is only related to one particular law, that is the Restricted Residence Ordinance, and if that is so, I think it would create a lot of comfort to all of us if that can be spelt out clearly under the proviso instead of saying "Provided that this Clause shall not apply to the arrest or detention of any person under the existing law which makes no provision for the production of such person before a magistrate, and all the provisions of this Clause shall be deemed to have been an integral part of this Article as from Merdeka Day".

Now, if the Attorney-General has stated that it only applies to one particular Act, then it would be better for all of us that he spelt out that particular Act which the Legislature has in mind.

The other Article, Tuan Yang di-Pertua I would like to bring to the attention of this House is relating to the appointment of Judicial Commissioners under the amendment to Article 122A which states that "by inserting immediately after the Clause (4) of the Article 122A a new clause (5) as may follows:

"(5) For the despatch of business of the High Court in Malaya, the Yang di-Pertuan Agong acting on the advice of the Lord President of the Federal Court, may by order appoint to be judicial commissioner for such period or such purposes as may be specified in the order any person qualified for appointment as a judge of a High Court; and the person so appointed

shall have power to perform such functions of a judge of the High Court in Malaya as appear to him to require to be performed; and anything done by him when acting in accordance with his appointment shall have the same validity and effect as if done by a judge of that court"

Now, if that be the case, Tuan Yang di-Pertua, if it is the concern of the Legislature that there is an acute shortage of Judges, then it will be better that we should amend certain provisions in the Constitution for the appointment of more Judges rather than the appointment of these so-called Judicial Commissioners for such period or such purpose as specified in the order. It would appear that we are going to have contract Judges or Judges who will be on probation for a specified period. Does it mean that those Judicial Commissioners who will be appointed for a specified period after their contractual period will be subject to renewal? That is a question I would like to bring to the attention of this House.

If they are not subject to renewal but yet holding status of a qualified Judge, then it would appear that the image of the independence of the Judiciary will be tarnished. We all know, in so far as our country is concerned, the record of the independence of the Judiciary is very distinguished and if you introduce this Clause where a Judicial Commissioner can be appointed for a specified period holding the position of the duties of a Judge, does it mean that this "L" plate licence Judge, after a period, will be appointed as a Judge? If this does not mean that, before the specified period is over will his period be renewed?

If he is to be on probation and his period is to be renewed, then this person who is appointed as the Judicial Commissioner before the expiration of his term will have to think carefully, whether his contract will be renewed or not whether he will be promoted as a Judge. In that case, he will not be administering justice fearlessly and independently. He will think twice if he is given an assignment by the Government to do a special commission or to hear a particular case; before his period is up when such an assignment is given to him if he thinks whether his contract will be renewed or whether he will be promoted as a Judge, then will not be in a position to act fearlessly

and independently as a Judge. Now, if the Legislature intends to appoint a Judicial Commissioner for this purpose, then it will be wiser to spell out that his appointment as a Judicial Commissioner would be for a fixed period and there is no question of renewal—say, the moment he is appointed, it will be for a period of five years. There will not be any renewal and he will not be promoted to be a Judge because he will then preserve the image of the independence of the Judiciary. Otherwise, the Judicial Commissioner will think about his appointment more rather than the administration of justice. So I hope the Legislature will amend this Clause so as to preserve the image of the independence of the Judiciary.

6.12 ptg.

Tuan Latip bin Haji Dris (Mukah): Tuan Yang di-Pertua, saya turut bercakap dengan seberapa ringkas di dalam perbincangan yang sangat penting ini. Hanya saya menyatakan setinggi-tinggi terima kasih kepada pihak Kerajaan Pusat yang begitu tegasnya mengemukakan suatu Akta bagi meminda Perlembagaan Persekutuan seperti yang telah diterangkan oleh Yang Amat Berhormat Perdana Menteri sewaktu mengemukakan Rang Undang-undang ini semalam.

Tuan Yang di-Pertua, di dalam sesebuah negara atau negeri yang sedang membangun seperti negara kita ini, maka satu Perlembagaan yang teratur bagi kepentingan, keselamatan dan kesejahteraan rakyat dan negara amatlah mustahak sekali diberi perhatian bagi menjamin hak asasi serta hak istimewa rakyat dan kedaulatan pihak yang berkenaan terutama Raja-raja yang berdaulat di negeri-negeri di dalam Persekutuan Malaysia kita ini.

Saya sebagai seorang rakyat kaum bumiputra dari negeri Sarawak mengucapkan tahniah kepada Kerajaan Pusat kerana dengan adanya pindaan seperti yang dimaksudkan oleh Rang Undang-undang ini maka negeri Sarawak dan rakyatnya sama seperti negeri-negeri yang lain di dalam Malaysia. Ini sebagai satu kehormatan kepada kami di Sarawak, di bawah perlindungan satu Raja, satu bangsa dan juga satu negara. Walaupun kami di Sarawak terdiri daripada beberapa kaum, mempunyai kebudayaan yang tersendiri tetapi di bidang politik merupakan satu ilham dan satu kepercayaan kepada pemimpin-pemimpin Barisan Nasional baik

di peringkat Persekutuan ataupun di negeri Sarawak seperti terbukti pada hari ini. Saya yakin perkara ini dapat menjadi satu tauladan dan gambaran walaupun rakyat di negeri Sarawak pada keseluruhannya seperti Dewan yang mulia ini sedia maklum sebagai salah sebuah negeri yang masih mundur di berbagai bidang terutamanya dari segi ekonomi, pelajaran, terutamanya bagi kaum-kaum bumiputra di luar-luar bandar yang terpencil.

Tuan Yang di-Pertua, sebelum Sarawak merdeka dalam Malaysia pada tahun 1963, satu rombongan Suruhanjaya Lord Cobbold telah meninjau dan menyiasat hasrat rakyat di Sarawak mengenai kemerdekaan negeri itu. Walaupun di waktu itu didapati sokongan dan banganan daripada golongan rakyat yang tertentu memang ada, namun sebahagian besar rakyat adalah bersetuju Sarawak merdeka di dalam Malaysia sebagaimana satu keputusan lapuran perjanjian di antara Kerajaan Persekutuan dengan negeri Sarawak sebagaimana yang terdapat di dalam Perlembagaan Persekutuan pada hari ini.

Sekarang 13 tahun negeri Sarawak telah merdeka menempuh bermacam-macam masalah rakyat. Walaupun demikian dengan adanya Perlembagaan yang teratur, maka segala sesuatu dapat diatasi. Oleh itu saya berpendapat Perlembagaan negara kita tidak seharusnya dibeku begitu sahaja melainkan dipinda mengikut keadaan zaman dan masa bagi menyesuaikan kehendak untuk kebaikan dan faedah rakyat dan negara seluruhnya.

Mengenai Fasal 42 dan 43 pindaan dari perkataan "Gabnor" dan "Negeri-negeri Borneo" yang terdapat dalam Perlembagaan maka dengan kelulusan Rang Undang-undang ini kedua-dua perkataan yang sangat penting itu dipinda dengan menggantikan perkataan-perkataan "Yang di-Pertua Negeri" dan "Negeri-negeri Sabah dan Sarawak". Dalam hal ini memang tepat kedua perkataan baru itu menggantikan perkataan yang terdapat di dalam Perlembagaan yang ada sekarang. Walaupun pada maksud dan hakikatnya adalah boleh diertikan sama sahaja seperti perkataan dipinda dengan perkataan-perkataan menggantikannya. Apa yang kita harus sedar perkataan-perkataan "Yang di-Pertua Negeri Sarawak" dan "Negeri-negeri Sabah dan Sarawak" adalah lebih jelas kepada rakyat jelata untuk memahaminya. Jika kita masih menggunakan perkataan

"Gabnor" dan "Negeri-negeri Borneo" seolah-olah perkataan itu tidak ada perkataan yang lain untuk menggantikannya.

Kita masih ingat lagi di negeri Sarawak di waktu penjajah dahulu, ketua negeri itu adalah seorang Gabnor berkulit putih dan Gabnor itulah juga sebagai orang yang menyerah negeri Sarawak selepas dijajah beberapa lama kepada rakyat negeri Sarawak merdeka di dalam Malaysia. Bagi kami rakyat di negeri Sarawak sudah pasti berbangga di atas perkataan-perkataan "Yang di-Pertua Negeri Sarawak" daripada perkataan-perkataan "Negeri-negeri Sabah dan Sarawak" daripada perkataan "Negeri-negeri Borneo". Oleh kerana perkataan Borneo boleh mengelirukan jika seseorang yang datang dari negeri-negeri asing. Juga sekarang terdapat negeri yang tertentu di Borneo masih lagi di bawah perintah penjajah. Dengan perkataan yang begitu jelas bagi negeri-negeri Sabah dan Sarawak, rakyat berasa lapang dan menyedari tanggungjawab rakyat merdeka serta juga dapat bekerja lebih rapat lagi dengan saudara-saudara di negeri-negeri lain di dalam Malaysia baik di bidang keselamatan, perpaduan, kebudayaan dan berganding bahu untuk membasmi aktiviti-aktiviti anasir jahat dan musuh negara.

Di zaman penjajah berkuasa di Sarawak yang menjadi satu sejarah Sarawak Gabnor kulit putih di negeri Sarawak telah terkorban disebabkan perasaan tidak sabar dan marah rakyat menentang penjajah dan Gabnor kulit putih di waktu itu yang berkuasa di negeri Sarawak. Oleh yang demikian saya berpendapat segala perkataan asing atas nama jawatan tinggi dan bagi kehormatan rakyat dan negara mestilah menggunakan perkataan kita sendiri sejajar dengan kedaulatan negara ini.

Saya adalah menyokong atas segala pindaan yang dimaksudkan oleh Rang Undang-undang ini dan menentang pihak-pihak yang membangkangnya.

(Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua *mem-pengerusikan Mesyuarat*)

6.20 ptg.

Tuan Mohd. Bakri bin Abdul Rais (Parit): Tuan Yang di-Pertua, saya bangun menyokong Akta Perlembagaan (Pindaan) 1976. Saya suka menyentuh kepada Fasal 7 perkara 24.

Pindaan-pindaan kepada Perlembagaan berkaitan dengan pelucutan kewarganegaraan adalah kena pada masanya. Kerajaan patut diberi tahniah kerana menimbangkan pindaan-pindaan ini oleh kerana saya percaya bahawa pindaan-pindaan sedemikian timbul bukan sahaja dari pemikiran yang mendalam tetapi juga dengan memandang jauh. Saya katakan pindaan ini kena pada masanya ialah kerana dalam hubungan Rancangan Malaysia Ketiga Kerajaan telah memutuskan untuk menjayakannya ia memerlukan kerjasama yang jujur dari setiap warganegara di negara ini. Tidak ada tempat bagi mereka yang hanya pandai bercakap sahaja tetapi tidak berusaha untuk kejayaan rancangan ini.

Pindaan-pindaan yang baru ini akan memberhentikan ketidak jujur. Pindaan-pindaan ini memang wajar kerana orang-orang yang masuk dalam golongan untuk pelucutan tidak dinafikan kerakyatannya secara automatik tetapi melalui proses Perlembagaan. Dengan lain perkataan penafian tidak dibuat tanpa keadilan.

Tuan Yang di-Pertua, sungguhpun kesan-kesan kepada pindaan-pindaan ini hanya akan dirasakan di awal kurun yang akan datang atau tahun-tahun lapan puluhan Kerajaan mestilah memandang berat terhadap warganegara kita yang di dalam golongan profesyenal di seberang laut yang telah layak atau yang akan melayakkan diri dibidang teknologi dan juga yang akan dengan sebab-sebab yang hanya diketahui oleh mereka sendiri enggan balik ke sini untuk memberikan sumbangan terhadap pembangunan negara. Barangkali ramai di antara mereka yang berniat mengambil kerakyatan negara yang telah bermurah hati membenarkan mereka belajar. Sekiranya mereka berbuat demikian negara kita akan mengalami kerugian yang besar.

Saya yakin ianya tidak sekiranya Kerajaan tidak berubah kepada kebenaran dan memberikan keperluan insentif kepada warganegara yang di dalam golongan profesyenal ini di atas dasar membuat mereka yakin atau merasakan yang mereka itu diperlukan dan tidak kerana sebab-sebab lain. Semasa pelaksanaan Rancangan Malaysia Ketiga Kerajaan hendaklah berusaha bagi tidak menggalakkan warganegara kita yang di dalam golongan profesyenal ini daripada mencari sesuatu lebih baik dari apa yang ada sekarang di negara kita. Kita tidak mampu dengan

keadaan seperti itu di masa kita berada di saat-saat genting ini. Kita juga tidak dapat menafikan yang kita memerlukan mereka, dan jika kita kehilangan mereka, mereka akan hilang selama-lamanya dan kemungkinan yang hilang itu adalah golongan profesyenal yang ada warganegara kita. Kerajaan mestilah cuba memujuk warganegara kita yang belajar di seberang laut itu mempunyai niat untuk tidak mahu kembali semula ke sini setelah tamat perjanjian dan menjadi orang yang akan kehilangan taraf kerakyatannya.

Sebagai sebuah negara yang sedang pesat membangun Kerajaan hendaklah meminta kerjasama negara-negara yang lebih maju untuk membantu Malaysia dengan menafikan warganegara kita yang di dalam golongan profesyenal ini akan peluang-peluang untuk berhijrah sekurang-kurangnya sehingga ke sesuatu masa di mana mereka telah memberikan sumbangan yang berguna kepada negara ini.

Tuan Yang di-Pertua, akibat dari pindaan-pindaan ini Kerajaan adalah dinasihatkan supaya meneliti kemasukan mereka yang pernah menjadi rakyat Malaysia kemudian meninggalkan negara ini beberapa tahun yang lampau dan sekarang mengaku menjadi rakyat Malaysia dengan menggunakan hak mereka untuk masuk ke negara ini. Tersangat ramai mereka yang di dalam golongan ini dan jika dibenarkan mereka ini masuk semula malangnya Kerajaan tidak boleh untuk menafikan mereka akan hak ini. Mereka tidak memberikan banyak sumbangan terhadap pembangunan negara ini. Ramai di antara mereka tidak dapat menyesuaikan diri dengan masyarakat Malaysia, dan saya sedia berkata bahawa mereka inilah orangnya yang akan menghalang kemajuan perpaduan negara. Pengaruh yang dibawa oleh mereka ini dari luar negeri mungkin tidak mendatangkan faedah kepada usaha-usaha Kerajaan dalam menyusun semula masyarakat Malaysia yang berbilang kaum.

Tuan Yang di-Pertua, adalah diharapkan juga bahawa dalam pertimbangan untuk perlucutan kerakyatan Kerajaan akan bertimbang rasa terhadap mereka yang benar-benar bertujuan untuk mengerti hak kerakyatan Malaysia dengan baik kerana kerakyatan yang mereka telah perolehi tan a pengetahuan mereka.

Sebelum saya akhiri ucapan saya mengenai perkara ini ada satu perkara yang memerlukan pemikiran yang mendalam dan perkara ini ialah a a akan jadi kepada mereka yang telah dilucutkan kerakyatan tetapi dibenarkan tinggal di negara ini? Mungkinkah mereka akan menjadi lagi seorang yang tidak mempunyai kerakyatan yang akan menikmati keamanan dan ketenteraman negara ini atau mungkinkah mereka menjadi satu masalah yang tak dapat dielakkan oleh masyarakat Malaysia.

6.28 ptg.

Tuan Ngan Siong Hing (Kinta): (*Dengan izin*). Mr Speaker, Sir, I think no less than a million words have poured out from the mouths of the different Members of Parliament in this House. Sir, as far as I am concerned, I view this Bill with considerable forebodings. It is another major onslaught on the supreme law of the country. This is an affront to logic, an affront to what I would want to call the national conscience. By the passage of this Bill, millions of people are now caught by what the ramifications of this Bill can bring. This is where it is unfair and unconscionable.

A Bill of this magnitude, I would have thought, to amend the Constitution ought not to have been laid before this House, before the people to whom we are all responsible have had a chance of debating the Bill and giving their views. In other words, Mr Speaker, Sir, the Bill must first be vetted by public opinion, but public opinion finds no avenue of expression these days. The Press, that most vocal son of a democratic country, that most vocal son of parliamentary democracy, is today shockingly a prisoner of fear. The intimidated Press and the public are being disciplined to think in a particular way. This is what the Bill is supposed to be.

The time-honoured belief that the existence of a Parliament signifies democracy is as far as I am concerned a lofty ideal. In the context of Malaysian politics today, the Parliament where Members are supposed to parley become no more than an automaton to roll out Bills and laws that go to preserve the status quo. Mr Speaker, Parliament is activated whenever the occasions suit the establishment to debate Bills that will only enhance the powers of the Government. The Parliament of this country, I am sad to say,

Mr Speaker, is not used for constructive purpose. It exists, as far as I can understand, as part of a power game to preserve, to safeguard and to protect the interests of the perpetrators of injustice and the purveyors of political bigotry.

To deny the people even their basic rights is to carry the country one step further to the brink of revolution, and as for revolution we have heard so much of it and we are still hearing about revolution. And is revolution the answer, Mr Speaker, Sir? If this not what the Government wants, then I say, "Stop it!" If it is what the Government wants, then I say, "Go ahead!" But stop using Parliament as a tool of oppression. Stop using Parliament to legalise illegality. Stop using Parliament to intimidate. Stop using Parliament in the name of democracy.

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: But you are still free to say it, Ahli Yang Berhormat.

Tuan Ngan Siong Hing: But that is guided democracy. (*Ahli-ahli Yang Berhormat: No!*) Stop using Parliament to hoodwink the gullible.

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: If you go against the Standing Orders, I will stop you from talking! (*Ketawa*).

Tuan Ngan Siong Hing: But I am not going against any Standing Order.

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Please proceed.

Tuan Ngan Siong Hing: Stop using Parliament in the name of the country and the people.

Mr Speaker, Sir, I am sure we are all aware that the whole world is now laughing at us; the whole world is now laughing at Malaysia.

Malaysia, once upon a time, was supposed to be a light-house of democracy. What is it today, Mr Speaker, Sir? A labyrinth of darkness. I hope, Mr Speaker, Sir, that you agree with me.

But where does this lead to? I was one of those who saw the Union Jack being lowered and our national flag being hoisted way back on 31st August, 1957, Merdeka Day. But it

appears to me that the Government sees a red flag in every nook and corner of the country. Something must be wrong somewhere. Is there no land in this country? Is there no wealth for the people? Is there no justice? Is there no Parliament? We have everything. Mr Speaker, Sir. Yet what has become of the country today? Call me what you like, Mr Speaker. I see oppression everywhere. I see indifference to the plight and sufferings of the people—the working class, the peasants. I see indifference. What I find is officialdom, autocratic attitude of the people who rule and such must be done away with, and yet we have a Constitutional Amendment Bill which, in my opinion, seeks to further reinforce the power of those people who are already top autocratic.

Mr Speaker, Sir, this Bill, as far as I am concerned, will further drive away many a good man from entering politics, and we do not have enough good men in politics. I am sad to say, Mr Speaker, Sir, that what we have is a bunch of caboodle, men who strive to stay at the pinnacle of power in the name of national interest and naked capitalism.

Mr Speaker, Sir, the fact that this Bill originally intended to deprive arrestees of the right counsel clearly indicates the purport of the Government. This Bill only adds to the mounting unsavoury heap of unconstitutional or constitutional jurisprudence. It gives nothing to the country. It gives nothing to the people to be proud of.

This Bill does not attract the higher patriotism of the people. It only seeks to court the wrath of the people, the wrath of the masses, the wrath of the working class, the wrath of the peasants. This is what this Bill is for!

Mr Speaker, Sir, why is all this happening. I do not understand. Common sense will tell that the overall intention of this Bill is to enable the Government to do anything otherwise illegal and unconstitutional with a semblance of legality and constitutionality.

When this Bill is passed, Mr Speaker, Sir, those present in this House can then look back, but I suppose that by then it will be too late. By this Bill the Government meant to say that all citizens must obey the Rule of Law even though the law is unjust—and that is what is meant by the Rule of Law! In this country, as far as I am concerned,

my view of the Rule of Law has changed, not that I want it, but I find that I am today a victim of the System, a victim of circumstances beyond my control and there are a mass of labour laws, the Internal Security Act, etc., where we are also helpless, where we all cannot do a thing. In my opinion, they are all unjust, but we have to respect those unjust laws, and that is what is meant by the Rule of Law, and that is what is meant by Parliamentary democracy, Mr Speaker, Sir. Is that the sort of democracy that we have been brought up to think about, to fight for, to champion to preserve? Maybe to some of them but not to me.

Mr Speaker, Sir, this is true because laws are still made by Parliament, as I have said. Beyond the four walls of Parliament there is nothing that the people can do. It would, perhaps, be another quarter of a century before many of us realise the full impact of all these changes. This House may be able to stop people from expressing their views but it certainly cannot kill the feelings of men of conscience. Those of us, Mr Speaker, Sir, who stand here today to condemn this Bill, perhaps, stand the risk of losing our fundamental rights and civil liberties but, as I have said, these are only lofty ideals which do not exist in reality and if we have to pay for it, let us pay for it now. We would have lost nothing and just as there are those who agree merely to survive, there will be sufficient people in this country, Mr Speaker, Sir, who will survive to disagree. I therefore, Mr Speaker, Sir, beg to oppose the Bill.

6.37 ptg.

Tuan Haji Ahmad Shukri bin Haji Abdul Shokor (Padang Terap): Tuan Yang di-Pertua, saya menyokong Akta bagi meminda Perlembagaan Persekutuan seperti yang dikemukakan oleh Yang Amat Berhormat Perdana Menteri kita semalam.

Sesungguhnya tujuan pindaan-pindaan itu sangat penting untuk memperseimbangkan kedudukan dan perkembangan semasa dalam satu perkara yang tertentu seperti perkembangan-perkembangan beragama dalam Malaysia, perjalanan undang-undang dan keadilan dan lain-lain perkembangan yang diperlukan oleh Perlembagaan kita dipinda. Umpamanya, dalam perkembangan beragama oleh kerana tradisi kita rakyat di Malaysia ini berbilang-bilang kepercayaan dan agama dan oleh kerana Perlembagaan negara kita telah

menentukan kebebasan beragama kepada seluruh rakyatnya, maka cadangan pindaan kepada Fasal (2) Perkara 12 dalam Perlembagaan yang memperuntukkan memberi hak-hak tiap-tiap kumpulan agama menubuh dan menyelenggarakan institusi-institusi untuk pelajaran kanak-kanak dalam agama kumpulan masing-masing. Peruntukan ini bukan sahaja melengkapkan sepenuhnya kehendak Perlembagaan negara kita yang telah menentukan hak kebebasan beragama, bahkan juga sejajar dengan Rukunegara yang menjadi tatasusila dan pegangan hidup rakyat Malaysia seluruhnya. Ini juga sangat penting dan berkesan dalam usaha kita membentasi pengaruh dan fahaman komunis yang mana fahaman komunis itu adalah merupakan satu ideologi yang tidak percaya kepada syarat hidup beragama sepertimana yang kita amalkan sekarang. Untuk membentasi fahaman yang seperti itu hanya berkesan dengan cara mendekatkan anak-anak masyarakat kita dengan ugamanya, terutama sekali dengan agama Islam. Jadi, Fasal (2) dalam Akta ini saya rasa sangat penting kepada perkembangan-perkembangan beragama, khususnya agama Islam bagi seluruh rakyat Malaysia sejajar dengan Rukunegara kita dan berkesan untuk membendung pengaruh ideologi komunis.

Tuan Yang di-Pertua, saya sangatlah tidak bersetuju dengan apa yang telah diperkatakan oleh salah seorang Ahli Yang Berhormat dari pihak Pembangkang dalam Dewan ini semasa berucap semalam yang menuduh bahawa pindaan kepada Fasal (2) Perkara 12 dalam Perlembagaan adalah menekan kepada kumpulan-kumpulan agama yang lain daripada agama Islam. Tuduhan ini saya rasa merupakan suatu tuduhan yang boleh dianggap jahat, padahal dalam Fasal 2 yang baru dicadangkan itu dengan terang dan jelasnya memperuntukkan tiap-tiap kumpulan agama berhak menubuh dan menyelenggarakan institusi-institusi untuk pelajaran kanak-kanak dalam agama kumpulan itu sendiri. Tidakkah boleh ada perbezaan, kata Fasal 2 itu seterusnya, semata-mata oleh sebab agama dalam mana-mana undang-undang berkaitan dengan institusi-institusi itu. Walau bagaimanapun, Tuan Yang di-Pertua, saya inginlah hendak menyentuh sedikit Fasal 28 dalam Akta ini. Sesungguhnya saya sedar tujuan mengadakan Perkara 125A setelah Perkara 125 dalam Perlembagaan Persekutuan ialah untuk diperakui ataupun untuk diakui sah akan perjalanan mana-mana kes yang telah

berjalan sejak tarikh penubuhan Malaysia dahulu, sehingga hari ini yang mana Hakim Mahkamah Persekutuan mengadili atau mengadilkan sesuatu kes seperti kes jenayah umpamanya, dibicarakan di Mahkamah Tinggi dan apabila kes itu dirayukan kepada Mahkamah Persekutuan maka hakim yang sama dibolehkan mendengar kes itu di Mahkamah Persekutuan pula. Inilah tujuan Fasal 28 Akta ini tanpa sebarang sangkaan (prejudice) terhadap keadilan yang berjalan seperti itu dalam mahkamah-mahkamah keadilan di negara kita. Inginlah saya meminta kepastian daripada Yang Amat Berhormat Perdana Menteri kita iaitu adakah amalan yang seperti ini menjadi suatu kezaliman kepada mahkamah-mahkamah pengadilan mana-mana negara demokrasi dalam dunia ini mengamalkan seperti yang kita amalkan ini. Dan saya juga meminta kepastian iaitu dengan cara yang demikian tidakkah mungkin keputusan Mahkamah Persekutuan terpengaruh juga oleh suasana pengadilan yang telah berjalan di Mahkamah Tinggi yang terdahulu daripada Mahkamah Persekutuan ini.

Tuan Yang di-Pertua, dengan ikhlasnya saya menyatakan bahawa dalam menghadapi Fasal 28 Akta ini saya tidaklah sekali-kali bersedia untuk dipergunakan menjadi alat kepada mana-mana pihak dan sesungguhnya saya juga tidak sekali-kali berniat untuk kepentingan seorang dua yang mungkin terlibat dengan Fasal 28 Akta ini. Saya timbulkan Fasal ini hanya semata-mata untuk keadilan undang-undang yang berjalan di negara kita, kerana kita bimbang kemungkinan perjalanan undang-undang dan keadilan di negara kita menimbulkan keraguan perjalanan undang-undang itu sendiri dan kemungkinan masalah ini boleh dipertikaikan oleh mana-mana pihak.

Inilah sahaja tujuan saya menimbulkan perkara ini dan tidak lebih daripada itu. Berbalik kepada Fasal 28 Akta ini, jika pindaan kepada Perlembagaan negara kita dibuat dengan mengadakan Perkara 125A atas sebab-sebab menghadapi masalah kekurangan hakim dalam negara kita pada satu ketika seperti sekarang ini, maka adakah pada suatu ketika yang lain manakala hakim-hakim di negara kita telah mencukupi akan dipinda pula Perlembagaan Persekutuan? Hal yang seperti ini juga boleh menimbulkan suatu keraguan di atas sikap-sikap kesucian dan keadilan mahkamah di negara kita ini.

Itulah sahaja yang hendak saya bangkitkan dalam Fasal 125A ini, dan sekali lagi saya menyatakan bahawa saya menyokong Rang Undang-undang ini.

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Saya jemput Yang Amat Berhormat Perdana Menteri menjawab.

6.46 ptg.

Perdana Menteri: Tuan Yang di-Pertua, saya mengucapkan berbanyak terima kasih kepada Ahli-ahli Yang Berhormat yang telah memberikan pandangan, teguran serta menyuarkan kebimbangan masing-masing berkenaan dengan pindaan kepada Perlembagaan yang telah saya kemukakan itu. Sebelum saya memberi penerangan sedikit sebanyak atas perkara-perkara yang telah dibangkitkan oleh Ahli-ahli Yang Berhormat sekalian sukalah saya memberi pandangan sebagaimana yang saya memberi pandangan semalam pada masa saya mengemukakan Rang Undang-undang pindaan ini, iaitu pindaan ini tidaklah dibuat dengan cara terburu-buru, secara tergesa-gesa sebagaimana sebilangan daripada Ahli-ahli Yang Berhormat di sini memikirkan kami semua berbuat demikian. Saya telah menerangkan iaitu pindaan-pindaan yang dikemukakan ini telah dikaji dengan mendalam bukan sahaja oleh satu badan, bahkan badan-badan lain seperti badan-badan pegawai, badan Kementerian, iaitu peringkat Kementerian di antara Kerajaan Persekutuan dengan wakil-wakil daripada Negeri Sabah dan Sarawak dan juga oleh Jawatankuasa Kabinet. Jadi pindaan-pindaan ini telah ditapis, dibahas dan difikirkan dengan sedalam-dalamnya barulah dikemukakan pindaan ini ke Dewan ini.

Saya suka juga memberi makluman kepada saudara sekalian iaitu cadangan hendak mengemukakan pindaan ini di dalam Dewan yang mulia ini telah dibuat tiga kali dan kita terpaksa bermesyuarat sebanyak tiga kali sebelum kita mengadakan mesyuarat ini. Tetapi oleh kerana banyak perkara-perkara yang dikemukakan dan dicadangkan kepada Kabinet dan Menteri-menteri berkehendakkan kajian dan siasatan yang mendalam dan giat lagi maka pembawaan pindaan ini ditangguhkan sehingga hari ini.

Tuan Yang di-Pertua, di dalam perbahasan kita ini ada sebahagian daripada Ahli-ahli Yang Berhormat sekalian mengatakan kebimbangan bahawa pindaan ini akan

menyentuh hak-hak asasi dan hak-hak yang mustahak dan Ahli-ahli Yang Berhormat semua tidak diberi masa yang cukup bagi menyemak, mengkaji, menengok dan memahami tujuan-tujuan dan pindaan-pindaan yang ada di dalam Rang Undang-undang pindaan ini.

Tuan Yang di-Pertua, kalau Ahli-ahli Yang Berhormat mengkaji dengan sebenarnya dan mendalam kandungan-kandungan maksud-maksud yang dikehendaki di dalam Rang Undang-undang pindaan ini perkara-perkara yang kontroversi amatlah sedikit. Saya akan membutuhkan perkara yang menjadi kebimbangan yang difikirkan menyentuh hak asasi dan perkara yang mustahak bagi dipertimbangkan dengan sehalus-halusnya dan berkehendakkan masa bukan sehari dua hari bahkan ada yang menyatakan berkehendakkan dua minggu hingga sebulan. Tetapi kalau kita teliti kandungannya betul-betul, fahamkan dan membandingkan pindaan ini dengan Perlembagaan bukan semata-mata diambil satu-satu perkataan dalam Undang-undang pindaan ini, kita memahami kebanyakan pindaan ini adalah perkara biasa dan tidak menyentuh banyak hak asasi. Saya telah menerangkan semalam iaitu perkara-perkara yang telah dikemukakan, misalnya, ada perkara berkenaan dengan nama Persekutuan, menyusun semula nama negeri-negeri mengikut susunan alphabet, perkara berkenaan dengan perkhidmatan awam (public service) yang kita telah berunding berbulan, malah bertahun dengan Kerajaan Negeri Sabah dan Sarawak supaya kita mengadakan integrasi Jabatan-jabatan Persekutuan di negeri-negeri itu dan juga integrasi uniformasi berkenaan dengan polis dan begitu juga yang lain berkenaan dengan perkara berkenaan dengan negeri-negeri, berkenaan dengan hak Duli Yang Maha Mulia Seri Paduka Baginda Yang di-Pertuan Agong dan Timbalan Yang di-Pertuan Agong. Itu perkara yang banyak kalau saudara-saudara betul-betul meneliti-nya dengan sedalam-dalamnya, tetapi sebaliknya memanglah kebiasaan Ahli-ahli yang di hadapan saya di sini, terutamanya Pembangkang memang mengambil kesempatan dan selalu menjerit memomok-momok jika dikemukakan pindaan Perlembagaan, tetapi momok-momok yang disebut, yang dijerit-jeritkan tidak ada dan Ahli-ahli Yang Berhormat sekalian tentu tidak tertarik dengan percakapan yang dijeritkan oleh momok dan hantu yang telah disebutkan oleh Ahli-ahli Pembangkang di hadapan saya ini.

Tuan Yang di-Pertua, di dalam penerangan saya, saya minta izin bercakap dalam Bahasa Kebangsaan dan bahasa Inggeris. Momok yang pertama disebut oleh Ahli Yang Berhormat di hadapan saya yang pertama mengatakan pindaan dikemukakan dengan dengan tergesa-gesa dengan tidak memberi cukup masa. Yang kedua, menuduhkan Kerajaan ini mabuk kuasa (power-drunk). Cuba siasat, cuba baca pindaan itu, apakah kuasa-kuasa yang hendak ditambah yang tidak ada, yang kurang di tangan Kerajaan sekarang? Pindaan-pindaan ini membetulkan lagi, mengemaskan lagi dan mengisi kalau ada kekurangan dan hendak mengatasi kesulitan yang dihadapi oleh jentera-jentera Kerajaan khususnya Polis, masalah keselamatan yang tentu kita sendiri mengetahui dalam perjalanan mentadbirkan negara ini dari setahun ke setahun menghadapi bermacam-macam masalah undang-undang yang dipergunakan oleh anasir-anasir yang kita hendak membendung kegiatan-kegiatannya.

Ahli-ahli Yang Berhormat sekalian, saya suka menjawab Ahli Yang Berhormat yang di hadapan saya yang mengatakan Kerajaan ini power-drunk. Kita tidak power-drunk sungguhpun sembilan perpuluhan sepuluh daripada Ahli-ahli di sini di dalam satu parti. (*Tepuk*).

Tuan Yang di-Pertua, saya suka juga memberi cabutan-cabutan dari pandangan-pandangan ahli-ahli undang-undang berkenaan dengan cara dan cermatnya dan pertimbangan Kerajaan ini sejak daripada tahun 1957 menjalankan dan menggunakan kuasa-kuasa yang berat dan besar itu bagi mentadbirkan negara ini. Saya suka dengan izin, Tuan Yang di-Pertua, membacakan petikan di dalam satu buku yang ditulis oleh Tan Sri Suffian yang berkata:

"An important point to be made out of the Federal Government's exercise of extraordinary powers"

Ya, kita ada extraordinary powers. Ahli-ahli Yang Berhormat jangan lupa negara ini masih di dalam keadaan emergency. Mengikut Perlembagaan, declaration of emergency masih berjalan kuasa sepenuhnya di dalam tangan Kerajaan, tetapi kita tidak menggunakan kuasa dengan sewenang-wenangnya. Dalam buku ini mengatakan:

"An important point to be made out of the Federal Government's exercise of extraordinary powers" ini Tan Sri Suffian bercakap berkenaan dengan emergency

power dan subversion—"during the Emergency is that everything that was done was sought to be done in accordance with the Constitution"—and not in accordance with our wishes and whims and fancies—"and throughout the period the Constitution was never, never suspended. Though it is, of course, true to say that some of the powers assumed were inconsistent with some provisions of the Constitution, but such deviations in the special circumstances were all of them authorised by the Constitution itself."

Finally it is stated here:

"It is worth noting that at no time did the Government, despite the wide powers available to them, abridge in any way any of the provisions relating to fundamental liberties."

Now, our record proves it in spite of what the Honourable Members in front of me said.

May I cite another legal author with regard to how careful and how cautious we are in the exercise of this extraordinary power. There is another book by Grosh which says:

"During the period of Emergency, neither the Federal Parliament nor the Federal Executive invoked anything like the full scope of their powers. State Legislatures and Governments continued to function. Indeed two national elections—maybe three or four national elections—were held and fundamental liberties were generally not subjected to greater restrictions than could have been accomplished under Article 149 under other constitutional powers."

Now, I stress this thing to remind Honourable Members not to be so easily swayed by those Honourable Members who do not do their homework, if I may say it with great respect, and who refuse to recognise the records of this Government that we do not and we are not drunk with power.

Tuan Yang di-Pertua, saya suka memberi pandangan-pandangan atas provision yang ada di dalam Rang Undang-undang ini. Pertama, saya hendak memberi penjelasan dan penerangan berkenaan dengan Article 5 (4) ataupun Clause 4 dalam Bil kita. Mula-mula memang ada tersilap semasa hendak meminda Article 5 ini. Di dalam Article itu

termasuk Clause (3) yang tidak bertujuan kita hendak memasukkan Clause (3) itu yang berkaitan dalam Clause (5) yang berbunyi:

"Clauses (3) and (4) do not apply to an enemy alien."

This is in respect of fundamental liberties which affect the liberties of a person. It was never intended to take away the right of being informed about the grounds of a person's arrest and the right to be defended by counsel of a person's choice as provided under Article 5 (3). We are aware of this and many of us have been trained in law. We have been trained in law and to value liberties of person, property or otherwise. We do not take it easily, nor do we "fiddle about"—as some of the Honourable Members used the term "fiddle about"—with the Constitution affecting the liberties of the person. We are quite responsible in this.

Sekarang yang saya katakan Artikel ini akan dipinda lagi selepas mendengar pandangan-pandangan dari pihak-pihak yang di luar dan juga di sini supaya tidak ada salah faham dan kuasa-kuasa ini tidak luas daripada yang berpatutan. Saya sendiri menyamak benda ini sehingga malam semalam dan saya sendiri melihat pindaan yang telah dicadangkan kepada Dewan ini masih lagi luas dan patut dikurangkan lagi dan saya akan mengemukakan pindaan kepada pindaan itu, dan ini sikap saya jika Ahli-ahli Yang Berhormat di hadapan saya masih tidak memahami sikap kita memerintah negara ini.

Tuan Yang di-Pertua, yang kita bimbang ialah kalau tidak ada peruntukan berkenaan dengan hak seseorang itu bila ditangkap mengenai sesuatu kesalahan dan kebanyakan yang besar ialah tidak ada peruntukan di dalam satu Ordinan yang kita beri contoh yang tidak ada memberi hak ini, hak mereka itu mesti dibawa di hadapan Magistrate dalam masa 24 jam selepas ditangkap. Hak itu tidak ada terkandung di dalam satu Undang-undang iaitu Restricted Residence Enactment, tidak ada jaminan itu, tidak ada provision itu dan itu diakui dan ini akan dibetulkan, bukan hendak meluaskan kuasa-kuasa bernaharajalela kita. Dan Restricted Residence Enactment was ruled by the Federal Court a few years ago to be a valid law under the Constitution, although there is no provision requiring the authorities to bring the detainee to a magistrate within

twenty-four hours of the arrest. Now, the proviso, therefore, only seeks to declare what is not written in the law.

Sebalik daripada sangkaan-sangkaan Ahli ahli Yang Berhormat itu, Tuan Yang di-Pertua, sebagaimana yang saya katakan di peringkat Jawatankuasa nanti saya akan mengemukakan pindaan kepada pindaan kepada Clause 4 di dalam Bil ini. Saya suka juga menyambungkan dan memberi pandangan kepada Artikel atau Clause yang lain, yang telah dibangkitkan oleh Ahli-ahli Yang Berhormat dan saya suka menarik perhatian dan pandangan berkenaan dengan Clause 6 dalam Bil kita (Clause 6 in the Bill) yang hendak meminda Artikel 12 Perlembagaan. Tujuan pindaan ini bukan sebagaimana Ahli Yang Berhormat dari Kepong mengatakan hendak menghad, hendak menarik hak orang memberi ajaran agama kepada anaknya. Tujuannya di sini memang tidak nampak jika Ahli-ahli Yang rhormat tidak mengaitkan maksud di dalam Clau 6 ini dengan Education Act. Maksud Clause 6 ini dalam Bil ialah ada orang-orang mengambil kesempatan membuka sekolah dengan tidak payah mendapat kebenaran daripada Kementerian Pelajaran kerana berlingung pada pengajaran agama. Jadi, peruntukan yang ada sekarang, jika sesuatu badan atau kolah itu mengajar agama boleh jadi dalam satu masa selama satu jam sahaja sehari tetapi masa yang lain dia mengajarkan subject-subject secular, dia tidak payah mendapat kebenaran daripada Kementerian Pelajaran fasal dia berlingung. Kepada saya ialah sekolah yang mengajar agama walaupun hanya mengajar setengah jam agama, yang lain semua Science, Mathematics, Geography, History, Physics dan lain-lain lagi dan ini hendak menutupkan orang-orang yang mengambil kesempatan institution ini bagi mengelakkan daripada kehendak dan kemahuan Education Act kita. Ini akan menutupkan dan kita tidak sekali bertujuan hendak menghadkan dan menahan ibubapa hendak mengajar anaknya dalam agama masing-masing sebagaimana yang dituduh oleh Ahli Yang Berhormat dari Kepong.

With regard to the citizenship provisions which are contained in Clause 7 and 8 of the Bill, now the amendments here only require a change of definition of countries outside the Federation to include not only a foreign country but also a Commonwealth country, the idea being therefore that if any Malaysian citizen is allowed to exercise rights in a

country outside the Federation, privileges which are exclusively reserved for nationals of that country, that would be a ground for the deprivation of his citizenship.

Now, this amendment will put all Malaysian citizens in so far as their treatment in a country outside the Federation is concerned on equal footing among themselves and there ought to be no discrimination between Commonwealth and non-Commonwealth countries. Now, this will ensure national integrity and unity in the years to come.

The proposed amendment does not amount to a question of sensitive issues as some Honourable Members have suggested and it does not come within the definition of the Sedition Act. This amendment has gone through the process of the Conference of Rulers who have given their consent.

Another Clause on which I would like to give clarification is Clause 17, i.e. with regard to Article 65 (2) on which comments had been made by some Honourable Members. The proposed amendment is to enable the Yang di-Pertuan Agong to appoint Clerks to the Senate and to the House of Representatives on a secondment basis, of a fixed duration, which had been adopted for a long, long time. Now, I cannot agree, as alleged by the Honourable Member for Kota Melaka, that this amendment will effect the independence of Parliament or its service. I do not see how that point arises—appointment of Clerks to the Council affecting the independence of this noble House. Isn't he exaggerating a bit? Ini yang saya kata memomok-momokkan. (*Ketawa*).

Tuan Yang di-Pertua, ada ramai juga bilangan Ahli-ahli Yang Berhormat memberi pandangan kepada Clauses 26 dan 27 dalam Bill ini. Now increase in the number of judge—not the individual or the names of the judges—should be the concern of the Lord President and the Chief Justice who know much better than the Honourable Member for Kepong or the Honourable Member for Kota Melaka as to how many judges are required. The proposed amendment is nothing more than to enable a flexibility of methods in the increase of the number of judges by decision of the judicial authorities requesting for the increase of their own number. This

procedure could not be regarded as undermining the independence of the Judiciary, any more than the appointment of judges made on the advice of the Prime Minister.

Ini satu lagi momokan yang disebutkan oleh Ahli-ahli Yang Berhormat di hadapan saya—independence of this House, independence of the Judiciary. Apa independence yang terlibat di sini, menentukan berapa hakim patut ada daripada 8 tambah 10; tambah 12. Apa benda yang melibatkan kebebasan hak Dewan yang mulia ini? Bagaimana dia memomok-momokkan. Itu sebabnya saya katakan samada Ahli Yang Berhormat di hadapan saya itu tidak membacanya dan memahami sepenuhnya ataupun memang cuba sengaja memomok-momokkan kita semua dan nasib baik kita semua cukup umur (*Ketawa*). Itu tujuannya. Adakah tiap-tiap kali negara kita daripada setahun demi setahun makin maju, makin banyak perkara, makin banyak kes. Tiap-tiap kali hendak tambah seorang hakim amend the Constitution, amend the Constitution kerana tambah seorang hakim lagi, Ahli Yang Berhormat dari Kota Melaka; Ahli Yang Berhormat dari Kepong kata lagi, tiap-tiap hari asyik pinda Perlembagaan. Tujuan ini ialah hendak menyenangkan daripada tiap-tiap kali kita hendak tambah hakim, kita datang ke Dewan ini, kita berikan kuasa itu kepada Yang di-Pertuan Agong, apa yang terlibat mengenai kebebasan, kemuliaan Dewan ini.

Tuan Yang di-Pertua, saya suka juga memberi pandangan berkenaan dengan Clause 28 dalam Bill ini, sungguhpun perkara ini telah disebutkan oleh rakan saya Menteri Undang-undang. Now this amendment is nothing more than to declare. Saya tarik perhatian Ahli-ahli Yang Berhormat semua kepada perkataan di situ. Article 125A (1):

“Notwithstanding anything contained in this Constitution, it is hereby declared . . .”

Bukan perkara baru. Ini perkara memang sudah jadi bertahun-tahun. Bagi hendak mengelakkan salah faham dan mencrangkan lagi jangjan bersalah faham, maka digunakan “it is hereby declared”. Kalau kita tengok di dalam Perlembagaan yang dahulu, peruntukan yang dahulu benarkan saya, Tuan Yang di-Pertua, menarik perhatian peruntukan Fasal 125 (10) yang kita pinda pada tahun 1966. Saya bacakan:

“A judge of the High Court who is appointed to be a judge of the Federal

Court shall cease to be a judge of the said High Court;

Provided that any such judge of a High Court who is so appointed shall continue to be a judge of such High Court for the purpose only of giving judgment in any case tried by him prior to his appointment as a judge of the Federal Court.”

Kuasa ini memang sudah ada. Dan bagaimana yang diterangkan oleh Menteri Undang-undang tadi, dan disebut, dibutirkan Judges Federal Court yang mengambil cases ini di High Court. Berapa cases yang diambil. Benda itu berjalan sekarang. Itu tidak unconstitutional. Ini cuma hendak menerangkan lagi. Sebab perkataan yang dikatakan di situ “is declared”. Kalau adapun berbeza sekarang, Lord President pun boleh jadi a Judge of the first instance. Dahulu Federal Judges semua ada, boleh. Kalau adapun perbezaan ditambah Lord President boleh mengambil cases of the first instance in the High Court. Ini bukan suatu perkara baharu. Bukan mengambil hak yang telah ada. Dan saya hendak menegaskan di sini, ini tidak ditujukan kepada siapa-siapa pun, walaupun ada kes, yang masih belum dibicarakan.

Ahli-ahli Yang Berhormat tentu berasa marah kalau datang tuduhan kepada kita sebagai wakil rakyat yang sedikit sebanyak ada akal fikiran dan tanggungjawab serta timbang rasa takkan dengan sewenang-wenangnya kita meminda Perlembagaan kita kerana satu perkara, satu kes. Mustahil. Kalau saya pun hendak berbuat begitu, barangkali tentu Ahli-ahli Yang Berhormat di sini tidak bersetuju. Kalau itu tujuannya. Tujuannya tidak sekali-kali begitu. Dan ada Ahli Yang Berhormat dari Payang menyatakan—saya bersetuju sangat Ahli Yang Berhormat dari Payang dan saya mengucapkan terima kasih—kenapa kita ada Borneo, kerana kita ada Semenanjung, kenapa tidak hendak disatukan. Ini ialah langkah yang pertama. Kita berharap pada suatu masa, court kita hanya satu, iaitu yang dikatakan Court Malaysia. Tidak dipecah-pecahkan, diadakan Chief Justice daripada Sabah dan Sarawak; Chief Justice dari Semenanjung. Ini permulaan kita berunding daripada satu masa kesatu masa bagi hendak menuju ke matlamat itu. Dan saya mengucapkan banyak terima kasih kepada Ahli Yang Berhormat dari Payang itu dan mudah-mudahan Tuhan panjangkan usianya. (*Ketawa*). Kita tidak boleh membuat demikian pada masa ini.

It is desirable, no doubt, but cannot be effected unless drastic changes are made in the structure of the Judiciary. That is why we cannot do it at the moment because there will be a lot of drastic changes to the set-up of the Judiciary.

Saya suka menyebut di sini iaitu this statement is nothing more than to declare the present legal position and this was not a recent invention but had been settled almost two years ago. The amendment will not prejudice any case at all, whether *sub judice* or otherwise.

Previously a judge of a High Court on being appointed a judge of the Federal Court was prohibited from exercising his jurisdiction as a judge of the High Court except to finish his part-heard cases which he had heard before his appointment to the Federal Court. This prohibition was removed by an Amendment Act, No. 31 of 1971 and back-dated to 19th November, 1966. As a result of the lifting of this prohibition, it would mean that a judge of the Federal Court is not prevented from hearing any High Court case. This amendment, therefore, is nothing more than to give an express declaration to that position. Now I stress this thing because so much emphasis has been given and so much meaning and implication had been suggested to this Clause. In the end, what is the meaning of a High Court? A High Court is a court presided by a judge, one judge. It makes no difference whether the judge is designated a Federal judge or a High Court judge. What difference does it make? When we talk of a High Court judge, it means one judge. Similarly, a Federal Court is a court with 3 judges or 5 judges as the case may be. The designation of these judges make no difference; their numbers are important in giving the necessary jurisdiction. What difference does it make whether a judge who sits in the Court of the first instance, in the High Court is a Federal judge or a High Court judge? It is, therefore, not true to say that this amendment is an attempt, as has been alleged and seriously alleged, to cure the defect of any *sub judice* proceedings.

Tuan Yang di-Pertua, satu perkara lagi ialah berkenaan dengan Clause 30 di dalam perlembagaan ini.

Perhaps many Honourable Members in this House are not aware that public servants

in Malaysia enjoy better security of tenure than their counterparts in the United Kingdom. It may surprise you all that public servants in Malaysia enjoy better security of tenure than their counterparts in the United Kingdom. In that country, public servants hold office during the pleasure of the Crown and, as such, have no right of being heard whatsoever. Disciplinary action can therefore be taken swiftly before being required, as a matter of law, to be given an opportunity of being heard by the person concerned. In Malaysia, the Constitution qualifies the tenure of office under pleasure but requires the disciplinary authorities to give rights of being heard to public servants. This has caused great delay and cumbersome proceedings and it would certainly be odd for the Government to keep employing civil servants and pay their salaries when they are, for example, being detained under the law because the Government considers them to be subversive and anti-national. Now the intention of this proviso is merely to free the disciplinary authorities from the Constitutional requirements of giving opportunity of being heard but it does not, as a matter of procedure, dispense with altogether the giving of such right. In some appropriate cases, for example, the disciplinary authorities may proceed under the rules of the General Orders which may require such rights to be given.

Tuan Yang di-Pertua, selain daripada pandangan-pandangan yang saya kata mustahak ini yang saya sebutkan; yang lain-lain itu semua ialah berkenaan dengan matter of public service integration yang berbangkit daripada perbincangan kita dengan Negeri Sabah dan Sarawak berkenaan dengan D.Y.M.M. Yang di-Pertuan Agong dan sebagainya.

Saya mengucapkan berbanyak terima kasih kepada Ahli Yang Berhormat dari Padang Rengas yang memberi pandangannya dengan menggunakan akal fikiran, bukan dengan emosi atau benda menarik-narik semangat sebagaimana yang telah dibuat oleh separuh daripada separuh Ahli-ahli Yang Berhormat yang ada di hadapan saya ini.

Saya suka juga memberi pandangan kepada Ahli Yang Berhormat dari Panti—yang juga saya anggap sebagai sahabat saya

(Ketawa) yang telah menyampaikan perasaan yang telah sebanyak-sedikit menyinggong hati sanubari pegawai-pegawai yang berkhidmat dengan ikhlas di dalam Jabatan Peguam Negara.

Pindaan ini yang dikatakan telah diberi cuma dalam dua hari sahaja tidak menjadi salah dan tidak melanggar Peraturan-peraturan Dewan yang mulia ini. Kalau Ahli-ahli Yang Berhormat semua memahami tujuan dan kehendak butir-butir pindaan-pindaan itu yang terkandung di dalam Rang Undang-undang ini walaupun pindaan datangnya dua jam sahaja masanya boleh faham tujuan dan maksudnya tidak berkehendak sebulan, dua bulan dan enam bulan notis. Saya cakap begini dengan sebab pandangan-pandangan semacam ini telah mengelirukan kita, memberi pandangan yang Kerajaan ini hendak memaksa dan memasukkan di dalam mulut Ahli-ahli Yang Berhormat semua satu perkara pindaan kepada dokumen yang amat mustahak kepada negara kita dengan paksa dengan tidak memberi cukup peluang masa meneliti, menengok dan mengkaji. Itulah sebabnya saya sebutkan. Kalau ada pandangan-pandangan atau fahaman semacam itu diambil oleh Ahli-ahli Yang Berhormat di sini daripada percakapan-percakapan Ahli Yang Berhormat yang saya sebutkan tadi.

Tuan Yang di-Pertua, rasa saya sedikit-sebanyak saya telah cuba menjelaskan dan saya berharap dengan kepuasan hati Ahli-ahli Yang Berhormat di Dewan yang mulia ini berkenaan dengan cadangan hendak meminda Perlembagaan kita yang terkandung di dalam Rang Undang-undang ini dan saya telah menerangkan ini saya fikir dengan jelas dan menumpukan kepada perkara-perkara yang mustahak yang mendatangkan keimbangan kepada Ahli-ahli Yang Berhormat. Saya berharap dengan penjelasan ini keraguan-keraguan, keimbangan-keimbangan, tidak kepuasan hati dan sangkaan-sangkaan yang tidak baik yang telah dicurahkan dan dilemparkan kepada Kerajaan ini dapat dipadamkan daripada fikiran dan hati Ahli-ahli Yang Berhormat sekalian. Kerajaan ini tidak berniat hendak khianat atau hendak lebih kuasa daripada yang ada sekarang. Jika keadaan mencedasak dan kita terpaksa datang ke mari meminta kuasa lebih daripada yang ada, kita akan buat dan jika kita buat demikian ini ialah semata-mata bukan hendak memuaskan

nafsu-nafsu kita dengan kekuasaan, tetapi kalau mustahak dan desakan demi kepentingan dan keselamatan negara kita.

Oleh yang demikian, Tuan Yang di-Pertua, saya berharap Ahli-ahli Yang Berhormat semua dapat menyokong dan di dalam peringkat Jawatankuasa nanti saya akan mengemukakan dua pindaan kepada Rang Undang-undang yang saya kemukakan.

Tuan Yang di-Pertua, dengan itu saya mohon mencadangkan (*Tepuk*).

Tuan Yang di-Pertua: Ahli-ahli Yang Berhormat, saya percaya tentulah Ahli-ahli Yang Berhormat telah sedar apabila Dewan menimbang satu undang-undang hendak meminda Perlembagaan hendaklah pungut undi bagi bacaan kali yang kedua dan ketiga dilakukan dengan cara belah-bahagian. Banyak Ahli-ahli Yang Berhormat baru yang ada bersidang yang telah dipilih pada Parlimen kita yang keempat ini, jadi saya hendak menerangkan lebih kurang caranya.

Di Dewan kita ini ada 6 petak atau block. Saya telah utukkan kepada tiap-tiap block ialah seorang Penghitung. Apabila Penghitung itu seru nama dan bagaimana Yang Berhormat hendak mengundi, Ahli-ahli Yang Berhormat ada tiga pilihan: satu pilihan bersetuju; satu pilihan tidak bersetuju; satu pilihan tidak mengundi. Saya tidaklah hendak buat sebagaimana kita buat dalam Parlimen Yang Kedua atau Ketiga dahulu yang pada pandangan saya tidak berbetulan sedikit, sungguhpun sah tetapi tidak berbetulan sedikit dengan peraturan yang dicadangkan di dalam Peraturan-peraturan Mesyuarat. Saya harap Ahli-ahli Yang Berhormat tidaklah ragu-ragu lagi dan tidak ada salah faham. Bila Penghitung seru nama, Yang Berhormat "A" bagaimana hendak mengundi. Saya harap Yang Berhormat "A" bangun dan berilah undi: bersetuju, tidak bersetuju, atau tidak mengundi; kemudian duduk. Bagaimana Yang Berhormat "B" hendak mengundi? Yang Berhormat "B" kata: bersetuju, tidak bersetuju, ataupun tidak mengundi. Itulah caranya.

Sekarang saya hendak pungut undi dengan jalan belah-bahagian dan saya jemput Juru Penghitung mengambil tempat masing-masing.

Usul dikemuka bagi diputuskan.

Dewan berbelah-bahagi; Yang Bersetuju, 130; Yang Tidak Bersetuju, 9; Yang Tidak Mengundi, Tiada.

YANG BERSETUJU

1. Datuk Hussein bin Onn
2. Datuk Lee San Choon
3. Tan Sri V. Manickavasagam
4. Datuk Haji Mohd. Asri bin Haji Muda
5. Tan Sri Ong Kee Hui
6. Tan Sri Haji Muhammad Ghazali bin Shafie
7. Datuk Haji Abdul Ghani bin Ghlong
8. Tan Sri Lee Siok Yew
9. Tan Sri Datuk Haji Abdul Kadir bin Yusof
10. Puan Hajjah Aishah binti Haji Abdul Ghani
11. Datuk Amar Haji Abdul Taib bin Mahmud
12. Datuk Ali bin Haji Ahmad
13. Tengku Datuk Ahmad Rithauddeen Al-Haj bin Tengku Ismail
14. Datuk Haji Mohamed bin Yacob
15. Tuan Michael Chen Wing Sum
16. Datuk Musa Hitam
17. Tengku Tan Sri Razaleigh Hamzah
18. Datuk Abdul Samad bin Idris
19. Tuan Haji Hassan Adli bin Haji Arshad
20. Tan Sri Choong Hon Nyan
21. Datuk Shariff Ahmad
22. Datuk Mohamed bin Rahmat
23. Datuk Haji Mustapha bin Haji Abdul Jabar
24. Datuk Sri Haji Kamaruddin bin Haji Mohd. Isa
25. Tuan Chan Siang Sun
26. Datuk Abdullah Ahmad
27. Tuan Mokhtar bin Haji Hashim
28. Datuk Haji Abu Bakar bin Umar
29. Tuan Richard Ho Ung Hun
30. Dr Sulaiman bin Haji Daud
31. Tuan Haji Ramli bin Omar
32. Tuan Abdullah bin Majid
33. Dr Goh Cheng Teik
34. Dr Neo Yee Pan
35. Tuan Mohd. Ali bin M. Shariff
36. Tuan Rais Yatim
37. Tuan S. Subramaniam
38. Tuan Edmund Langge anak Saga
39. Tuan Mustapha alias Haman bin Ali
40. Tuan Lew Sip Hon
41. Dr Ling Liong Sik
42. Tuan Mohd. Zahari bin Awang
43. Tuan K. Pathmanaban
44. Tuan Patrick anak Uren
45. Tuan Zakaria bin Haji Abd. Rahman
46. Tuan Lubat Wan
47. Tan Sri Datuk Syed Nasir bin Ismail
48. Tan Sri Syed Jaafar Albar
49. Tuan Abdul Ghafar bin Baba
50. Datuk Seno bin Abdul Rahman
51. Tuan Mohd. Khir Johari
52. Datuk Patinggi Haji Abdul-Rahman bin Ya'kub
53. Dr Lim Chong Eu
54. Datuk Engku Muhada bin Abdul Kadir
55. Tengku Zaid Al-Haj bin Tengku Ahmad
56. Tan Sri Haji Mohamed Said bin Keruak
57. Pengiran Ahmad bin Pengiran Indar
58. Datuk Stephen Yong Kuet Tze
59. Tuan Azahari bin Md. Taib
60. Tuan Haji Nik Abdul Aziz bin Nik Mat
61. Tuan Edwin anak Tangkum
62. Tuan Tan Cheng Bee
63. Datuk Peter Lo Su Yin
64. Tuan Jawan anak Empaling
65. Datuk Haji Shafie bin Abdullah
66. Tuan Haji Abdul Wahab bin Yuans
67. Tuan Jonathan Narwin anak Jenggong
68. Datin Hajjah Fatimah binti Haji Abdul Majid
69. Tuan Sulaiman bin Haji Taib
70. Tuan Haji Mohd. Zain bin Abdullah
71. Penghulu Abit anak Angkin
72. Tuan Latip bin Haji Dris
73. Tan Sri Abdul Aziz bin Yeop

74. Datuk Syed Nahar bin Tun Syed Sheh Shahabuddin
75. Datuk Peter Lim Pui Ho
76. Dr Hee Tien Lai
77. Wan Sulaiman bin Haji Ibrahim
78. Datuk Mohd. Najib bin Tun Haji Abdul Razak
79. Tuan Shaari bin Jusoh
80. Tuan Sanusi bin Junid
81. Tuan Pang Sui Chee *alias* Alex Pang
82. Tuan Lim Kiam Hoon *alias* Lim Ah Ying
83. Tuan Haji Ahmad Shukri bin Abdul Shukor
84. Tuan Haji Ahmad bin Haji Ithnin
85. Tuan Haji Mohammad Taufek bin O. K. K. Haji Asneh
86. Tuan Haji Madina bin Unggut
87. Tuan Oo Gin Sun
88. Tuan Haji Zakaria bin Haji Ismail
89. Tuan Racha Umong
90. Tuan Mohd. Salleh bin Datuk Panglima Abdullah
91. Datuk James Stephen Tibok
92. Tuan Jaafar bin Hamzah
93. Datuk Albert Mah
94. Tuan Buja bin Gumbilai
95. Tuan Haji Hadadak bin Haji D. Pasauk
96. Raja Nasron bin Raja Ishak
97. Tengku Noor Asiah binti Tengku Ahmad
98. Puan Wan Zainab binti M. A. Bakar
99. Toh Puan Oon Zariah binti Abu Bakar
100. Tuan Ariffin bin Haji Daud
101. Tuan Lee Boon Peng
102. Tuan Yang Siew Siang
103. Tuan Liben anak Kato *alias* Wairy Leben anak Kato
104. Tuan Richard Damping anak Laki
105. Tuan S. Samy Vellu
106. Puan Chow Poh Kheng
107. Tuan Hishamuddin bin Haji Yahaya
108. Tuan Mak Hon Kam
109. Tuan Chin Hon Ngian
110. Tuan Au How Cheong
111. Tuan Loh Fook Yen

112. Tuan Wee Ho Soon
113. Tuan Sibat anak Tagong *alias* Sibut Miyut anak Tagong
114. Tuan Haji Abdul Manan bin Haji Othman
115. Tuan Azharul Abidin bin Haji Abdul Rahim
116. Tuan Abu Bakar bin Arshad
117. Tuan Abdul Jalal bin Haji Abu Bakar
118. Tuan Haji Jamil bin Ishak
119. Tuan Syed Hassan bin Syed Mohamed
120. Tuan Chieng Tiong Kai *alias* Chieng Sie Lung
121. Tuan Thomas Salang Siden
122. Tuan Mohd. Idris bin Haji Ibrahim
123. Datuk Nik Hassan bin Abdul Rahman
124. Tuan Haji Suhaimi bin Datuk Haji Kamaruddin
125. Tuan Embong bin Yahya
126. Tuan Shamsuri bin Md. Salleh
127. Tuan Shamsuddin bin Din
128. Tuan Mohd. Bakri bin Rais
129. Tuan Hashim bin Ghazali
130. Tuan Lukman bin Abdul Kadir

YANG TIDAK BERSETUJU

1. Tuan Lim Kit Siang
2. Dr Chen Man Hin
3. Dr Tan Chee Khoon
4. Tuan Lim Cho Hock
5. Tuan Farn Seong Than
6. Tuan Lee Lam Thye
7. Tuan Chian Heng Kai
8. Tuan Oh Keng Seng
9. Tuan Ngan Siong Hing

YANG TIDAK MENGUNDI

Tiada

Rang Undang-undang dibacakan kali yang kedua.

Dr Tan Chee Khoon: Tuan Yang di-Pertua, saya bangun untuk mencadangkan Rang Undang-undang ini diserahkan kepada satu Select Committee Dewan ini.

Dr Chen Man Hin: Tuan Yang di-Pertua, saya mohon menyokong.

Tuan Yang di-Pertua: Ahli-ahli Yang Berhormat, mengikut Peraturan Mesyuarat, sesiapa Ahli Yang Berhormat pun ada hak membawa cadangan atau usul supaya suatu Rang Undang-undang itu diedarkan kepada satu Jawatankuasa Pilihan samada terdahulu daripada bacaan kali yang kedua, ataupun selepas daripada bacaan kali yang kedua. Usul itu, Yang di-Pertua akan kemukakan kepada Dewan, samada hendak menerimanya atau menolak.

Sekarang, Ahli Yang Berhormat dari Kepong dengan sokongan Ahli Yang Berhormat dari Seremban telah mencadangkan usul bahawa Rang Undang-undang ini diedarkan kepada satu Jawatankuasa Pilihan. Saya hendak kemukakan usul ini: Ahli-ahli Yang Berhormat yang bersetuju pada usul itu hendaklah kata, Bersetuju.

Dua Ahli Yang Berhormat: Bersetuju.

Tuan Yang di-Pertua: Ahli-ahli Yang Berhormat yang tidak bersetuju pada usul itu hendaklah kata, Tidak.

Ramai Ahli-ahli Yang Berhormat: Tidak.

Tuan Yang di-Pertua: Saya dukacita memaklumkan bahawa usul itu tidak disetujui.

Usul dikemuka bagi diputuskan, dan tidak disetujui.

Tuan Yang di-Pertua: Sekarang kita sampai pada had hendak masuk kepada Jawatankuasa.

Saya berasa oleh sebab pegawai-pegawai dan juga Ahli-ahli Yang Berhormat telah lama sudah hadir dalam Dewan ini, saya fikir ada baiknya jikalau sekiranya saya tempohkan mesyuarat ini selama 15 minit untuk Ahli-ahli Yang Berhormat yang mana hendak menunaikan fardhu sembahyang Maghrib, boleh menunaikan sembahyang Maghrib. Jadi, saya tempohkan Dewan ini selama 15 minit, bila kita masuk balik, Dewan akan beredar kepada Jawatankuasa.

Dewan ditempohkan selama 15 minit.

Persidangan ditempohkan pada pukul 7.47 malam.

Persidangan disambung semula pada pukul 8.05 malam.

(Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua *memperkerusikan Mesyuarat*)

Dewan bersidang sebagai Jawatankuasa

(Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua *memperkerusikan Jawatankuasa*)

Fasal 1 hingga 3 diperintahkan menjadi sebahagian daripada Rang Undang-undang.

Fasal 4—

Pertama Menteri: Tuan Pengerusi, saya mohon mencadangkan pindaan kepada Fasal 4, sebagaimana yang telah disampaikan kepada Dewan ini dalam Kertas DR. 16/76 dan saya hendak juga mencadangkan iaitu Pindaan ini saya hendak mencadangkan dipinda lagi, kalau mengikut dalam bahasan Inggerisnya dalam Clause 4 Kertas DR 16/76 itu. Pindaan ini, Tuan Pengerusi, saya telah beri notis mengikut Peraturan 57 yang disampaikan kepada Tuan Pengerusi.

Pindaannya ialah demikian—Pada ayat “Provided that this Clause shall not apply to the arrest or detention of any person under the existing law” di situ kekal. Tetapi perkataan yang berikut lagi selepas itu, “which makes no provision for the production of such persons before a magistrate”, saya ulang lagi.

Selepas perkataan “the existing law” di dalam proviso itu, perkataan “which makes no provision for the production of such person before a magistrate”, dipotong dan digantikan selepas perkataan “the existing laws” digantikan dengan perkataan “relating to restricted residence”. Pindaan yang telah dipinda ini berbunyi demikian:

“Provided that this Clause shall not apply to the arrest or detention of any person under the existing law relating to restricted residence, and all the provisions of this Clause shall be deemed to have been an integral part of this Article as from Merdeka Day”.

Jadi, dalam Bahasa Kebangsaan, Tuan Pengerusi, ayatnya:

“Dengan syaratnya bahawa Fasal ini tidak boleh dipakai bagi apa-apa tangkapan atau tahanan yang dilakukan terhadap mana-mana orang di bawah Undang-undang yang ada”.

Selepas perkataan yang ada, perkataan:

“yang tidak membuat apa-apa peruntukan tentang membawa orang itu ke hadapan seseorang Mejjisteret”,

dipotong dan digantikan dengan perkataan,

“yang berkaitan dengan kediaman terhadap”.

Pindaan keseluruhannya berbunyi demikian:

“Dengan syarat bahawa Fasal ini tidak boleh dipakai bagi apa-apa tangkapan atau tahanan yang dilakukan terhadap mana-mana orang di bawah Undang-undang yang ada yang berkaitan dengan kediaman terhadap, dan semua peruntukan Fasal ini hendaklah disifatkan sebagai telah menjadi sebahagian integral perkara ini mulai Hari Merdeka”.

Tuan Pengerusi, tujuan pindaan ini ialah sebagaimana yang saya terangkan tadi supaya mengurangkan lagi pintu keluasan berkenaan dengan kebebasan rakyat kita supaya perkara ini cuma terhadap kepada masalah atau kesalahan kediaman terhadap (restricted residence). Ini yang saya sebutkan tadi bukanlah kita membuat pindaan-pindaan ini dengan sewenang-wenangnya dan kita mengahiji sampai petang ini juga bagaimana kita hendak menentukan iaitu pindaan-pindaan ini tidaklah luas daripada yang berpatutan. Jadi, ini difikirkan dengan adanya pindaan ini, benda ini adalah terhadap kepada perkara ini sahaja, perkara yang berkaitan dengan kediaman terhadap.

Tuan Pengerusi: Fasal 57 perenggan 2 di dalam Peraturan Majlis Mesyuarat berbunyi:

“(2) Apa-apa pindaan yang hendak dicadangkan hendaklah dikeluarkan pemberitahu sekurang-kurang satu hari terlebih dahulu. Pindaan demikian yang tidak dikeluarkan pemberitahu hendaklah diserahkan kepada Pengerusi dengan bertulis dan tiada boleh dicadangkan kecuali jika Pengerusi puashati bahawa tiada dapat dikeluarkan pemberitahu.”

Ahli-ahli Yang Berhormat baru sebentar mendengar hujah-hujah daripada Yang Amat Berhormat Perdana Menteri mengapa pindaan ini perlu diadakan iaitu yang baru

ditimbangkan, setelah mendengar hujah-hujah, fikiran dan pendapat yang telah dikemukakan oleh Ahli-ahli Yang Berhormat dalam masa membincangkan dan membahaskan dalam masa Majlis ini bersidang sebagai Majlis Mesyuarat. Jadi, dengan sebab itu, sudah tentu tidak ada waktu hendak memberitahu satu hari notis.

Dengan sebab itu, saya puas hati bahawa pindaan yang baru ini tidak dapat dijalankan atau tidak dapat diadakan satu hari notis sebagaimana yang dikehendaki di dalam Fasal 57 perenggan 2. Oleh sebab itu, saya kemukakan sekarang untuk dibahaskan sekiranya perlu dibahas, kalau tidak, saya undi, kerana ini pindaan atas pindaan. Jadi, kalau ada sesuatu pindaan di atas pindaan yang memang sudah ada, jadi pindaan terbaharu ini saya hendak undi terlebih dahulu, melainkan kalau ada orang yang hendak bercakap. Kita sudah lama bercakap dalam masa membincangkan bacaan kali yang kedua dan sudah dapat penjelasan yang luas dan boleh katakan memuaskan kepada orang yang sudah puas daripada Yang Amat Berhormat Perdana Menteri. Dengan sebab itu, saya harap kalau hendak dibincangkan biarlah ringkas-ringkas sahaja, hanya mengenai dengan pindaan yang terbaharu iaitu saya bacakan di dalam bahasa Inggerisnya iaitu pindaan di atas pindaan yang sudah ada pada Kertas 16/76 itu hanya memotong perkataan:

“which makes no provision for the production of such person before a magistrate” digantikan dengan:

“relating to restricted residence”

dan dalam naskah Bahasa Malaysianya dipotong perkataan:

“yang tidak membuat apa-apa peruntukan tentang membawa orang itu ke hadapan seseorang mejjisteret”

digantikan dengan:

“yang berkaitan dengan kediaman terhadap”
Jadi, ini sahaja kalau hendak dibahaskan sekarang.

Sila Yang Berhormat dari Kepong.

8.16 mlm.

Dr Tan Chee Khoo: Tuan Pengerusi, saya hendak mengambil kesempatan untuk berucap sepatah dua di atas pindaan yang baru ini yang dikemukakan oleh Yang Amat Berhormat Perdana Menteri.

Tuan Pengerusi, Yang Amat Berhormat Perdana Menteri telah menerangkan bahawa Kerajaan telah mengkaji dengan mendalamnya atas pindaan keseluruhannya yang dibawa oleh Kerajaan, tetapi, Tuan Pengerusi, Kerajaan mula-mulanya membawa pindaan yang disebutkan di sini dan baru-baru ini bawa lagi satu pindaan menggantikan pindaan yang dahulu dibawa di Dewan ini. Tuan Pengerusi, ini menunjukkan Kerajaan bukan tidak membuat salah, ini menunjukkan pertimbangan yang dibangkitkan oleh pihak Pembangkang mahupun back-benchers ada menarik perhatian Kerajaan. Saya sendiri berasa sukacita kerana Kerajaan telah membawa pindaan yang baru ini, saya hendak bertanya kepada Yang Amat Berhormat Perdana Menteri in what way, Mr Chairman, Sir, can the latest amendment affect the meaning of Clause 4. As far as I can see, Mr Chairman, Sir, Clause 4 if it were left by itself would serve just as well—without this amendment.

Tuan Pengerusi: Ahli Yang Berhormat dari Kota Melaka.

8.18 mlm.

Tuan Lim Kit Siang (Kota Melaka): Tuan Pengerusi, oleh sebab ada perkara teknikal dalam Rang Undang-undang ini, saya minta izin berucap dalam bahasa Inggeris.

Tuan Pengerusi, oleh kerana pindaan ini baru dikemukakan oleh Yang Amat Berhormat Perdana Menteri, kita tidak ada peluang untuk menimbang dengan mendalam implikasi-implikasi pindaan-pindaan baru ini. Kalau ada peluang barulah boleh kita memberi impressions dan minta penjelasan daripada Yang Amat Berhormat Perdana Menteri mengenai effects pindaan yang baru. Saya nampak yang pertama bahawa pindaan ini:

"Provided that this Clause shall apply to the arrest or detention of any person under the existing law relating to restricted residence."

(Dengan izin) I observe that the specific law is not mentioned but a very wide phrase is used—"restricted residence". In other words, my impression—I am not a lawyer and, as I have said, I have not had the opportunity to study the implications of this latest amendment—is that this proviso is not

tied to any one particular law but has a general coverage, a general applicability, to laws relating to restricted residence, which seems to give it, nonetheless, a very wide ambit which, in view of the fact that there had been considerable abuse of Police powers by Police Officers with regard to the use of the Restricted Residence powers, is still objectionable. I would like to ask the Honourable Prime Minister whether this further amendment will now apply only with regard to a detainee or to an arrestee who has violated, say, a Restricted Residence Order, who has already been put under Restricted Residence and who violates the Restricted Residence Order and, therefore, this applies; or does it apply to an arrestee or a detainee who has been arrested but who has not been placed under Restricted Residence but under the Restricted Residence Enactment—whether it affects only with regard to a person who has violated an Order already put on him that he must be under Restricted Residence and that he need to keep to that Order of staying in that restricted area, which will be specific; or is it very wide that any person arrested under the Restricted Residence Enactment to be considered whether to be placed under Restricted Residence or otherwise, that he will not be required to be produced before a magistrate within 24 hours. If this is the case, I think it is too wide to the extent that the fundamental liberty of an individual is not protected and, therefore, cannot be supported.

8.20 mlm.

Tuan Ariffin bin Haji Daud: Tuan Pengerusi, saya mengucapkan setinggi-tinggi terima kasih kepada Yang Amat Berhormat Perdana Menteri kerana sanggup menerima pendapat-pendapat, pandangan-pandangan semasa Rang Undang-undang ini dibahaskan dan setakat fahaman saya dengan adanya pindaan yang baru dibuat ini it means that as long as a person is not an enemy alien he has the right to his counsel; he has the right to know the charge against him; and if he is not an enemy alien, it now means that only those persons who commit offences connected with restricted residence can be detained without the order of the Court. Jadi oleh sebab itu, saya sekali lagi mengucapkan setinggi-tinggi terima kasih kepada Yang Amat Berhormat Perdana Menteri.

8.22 mlm.

Tan Sri Abdul Kadir bin Yusof: (*Dengan izin*) Tuan Pengerusi, saya menjawab teguran Ahli Yang Berhormat dari Kota Melaka. Kalau dibacakan dalam bahasa Inggeris perkataan "existing law" ada di situ dia lupa "existing law relating to restricted residence bermakna the meaning of "existing to restricted residence", the only law that exists now is the Restricted Residence Enactment. There is no other existing law relating to restricted residence. So the amendment is very clear, specific and to the point. It cannot apply to any other law other than the existing law, i.e. the Restricted Residence Enactment, which is in existence. So I maintain that this amendment is clear, specific and with the clear intention of clearing any other doubts.

8.25 mlm.

Perdana Menteri: Tuan Pengerusi, benarkan saya menambah sedikit supaya dapat terang makna, tujuan dan pindaan ini dan saya mengetahui iaitu Ahli Yang Berhormat di hadapan saya tentu dengan sekali imbas payah faham tujuan dan maksudnya. Sebagaimana saya terangkan tadi pada asasnya ini ialah memberi "safeguard" lagi bukan meluaskan dan membukakan pintu supaya kesalahan-kesalahan lain termasuk di dalam pindaan ini. Bagi mendapat keterangan, tujuan dan maksud proviso ini kita hendaklah membaca Clause (4) Article 5 itu. Fasal ini ialah proviso kepada Clause (4) of Article 5. Jadi, kalau saya bacakan dengan kebenaran, Tuan Pengerusi, maksudnya terang—Article 5, Clause 4 of the Constitution yang ada sekarang berbunyi demikian:

"Where a person is arrested and not released he shall without unreasonable delay and in any case within twenty-four hours (excluding the time of any necessary journey) be produced before a magistrate and shall not be further detained in custody without the magistrate's authority."

Itu dia tambahan proviso itu:

"Provided that this Clause shall not apply to the arrest or detention of any person under the existing law relating to restricted residence, and all the provisions" and so on.

Sebagaimana yang telah diterangkan tadi, saya akan memberi contoh lain supaya dapat lebih terang lagi. Pada masa ini Restricted Residence Enactment tidak ada provision yang mengatakan orang itu mesti dibawa di hadapan mejisteret bila ditangkap dalam masa 24 jam. Memang tak ada.

Contoh yang lain seperti Prevention of Crime Ordinance, 1959 relating to the arrest and detention of gangsters, it is written in that law the arrested person must be brought before a magistrate within 24 hours. So there is no danger of a person not being brought to the court within 24 hours as required by the Prevention of Crime Ordinance, as an example.

I can give you another example with regard to the immigration law. The arrest only occurs when a person is committing an offence under that law and, therefore, the provisions of the Criminal Procedure Code will be applicable, and complied with, as to the production before the magistrate's court.

Now, you get another type of law with regard to arrest under the Internal Security Act. The Police and the Home Affairs Ministry follow strictly the provisions of the Internal Security Act and the validity of this law is safeguarded by Article 149 of our Constitution.

With regard to the Restricted Residence Ordinance, in that law, there is on such provision.

My attention has been drawn, only a few hours ago, to our Traffic Ordinance. In our Traffic Ordinance there is no provision for a person to be brought before a magistrate within 24 hours. So we only confine to the fact that a person need not be brought before a magistrate within 24 hours in respect of offences committed under the Restricted Residence Ordinance. That is what it means. So we only confine this to only one very important Enactment, which is, again, in the context of our security. So any infringement of that fundamental liberty is only restricted to that particular one. That is what it means.

Pindaan kepada pindaan asal dikemuka bagi diputuskan, dan disetujui.

Pindaan ini menjadi sebahagian dalam Fasal 4.

Tuan Pengerusi: Sekarang kita pergi kepada pindaan asal iaitu Kertas D.R. No. 16/76.

Perdana Menteri: Tuan Pengerusi, saya mohon membandingkan pindaan dalam Fasal 4, sebagaimana yang ada dalam Kertas D.R. 16/76 yang telah dipinda tadi. Pindaannya adalah seperti di bawah ini:

Clause 4—

Substitute the following—

"Amendment of Article 5.

4. The Constitution is hereby amended by substituting for the full-stop appearing at the end of Clause (4) of Article 5 thereof a colon and inserting immediately thereafter the following proviso:

"Provided that this Clause shall not apply to the arrest or detention of any person under the existing law relating to restricted residence all the provisions of this Clause shall be deemed to have been an integral part of this Article as from Merdeka Day."

Fasal 4—

Gantikan dengan yang berikut—

"Pindaan bagi Perkara 5.

4. Perlembagaan adalah dengan ini dipinda dengan menggantikan noktah yang terdapat di hujung Fasal (4) Perkara 5 dengan noktah bertindih dan masukkan proviso yang berikut selepas sahaja daripadanya:

"Dengan syarat bahawa Fasal ini tidak boleh dipakai bagi apa-apa tangkapan atau tahanan yang dilakukan terhadap mana-mana orang di bawah Undang-undang yang ada yang berkaitan dengan kediaman terhad dan semua peruntukan Fasal ini hendaklah disifatkan sebagai telah menjadi sebahagian integral Perkara ini mulai dari Hari Merdeka."

Tuan Pengerusi: Adakah Yang Amat Berhormat Perdana Menteri hendak bercakap lagi dalam perkara pindaan Fasal 4 ini sepenuhnya?

Perdana Menteri: Tuan Pengerusi, saya tidak ada hendak tambah lagi.

Pindaan dikemuka bagi diputuskan dan disetujui.

Fasal 4 sebagaimana yang dipinda diperintahkan menjadi sebahagian daripada Rang Undang-undang.

Fasal 5 hingga 29—

Dr Tan Chee Khoo: Mr Chairman, Sir, I wish to comment a little on Clause 6 of the Amendment. If I may, Mr Chairman, read the original Article 12 (2) which says:

"Every religious group has the right to establish and maintain institutions for the education of children and provide therein instruction in its own religion....."

Mr Chairman, in the amendment, unfortunately, the words "and provide therein instruction" have been left out. The Prime Minister in his speech unfortunately did not touch on the omission.....

Tuan Pengerusi: Which speech are you referring to—the speech when Yang Amat Berhormat Perdana Menteri introduced the Bill or when he replied just now?

Dr Tan Chee Khoo: When he introduced the Bill.

Tuan Pengerusi: Were you not here?

Dr Tan Chee Khoo: Yes, I was here, but he did not touch.....

Tuan Pengerusi: Sit down first, please, when the Chair speaks. Were you not here when Yang Amat Berhormat Perdana Menteri explained the reason for the deletion of the phrase that you raised in his reply just now? Were you not here just now when he replied?

Dr Tan Chee Khoo: I was here, Mr Chairman. But what I am referring to is that when he made the speech in introducing the Bill he did not touch on the deletion of these words.

Tuan Pengerusi: Just to give you a chance to speak!

Dr Tan Chee Khoo: No, Mr Chairman, Sir. I have the right to speak when the Bill is in the Committee Stage. I want to stress, Mr Chairman, that in any amendment to the Constitution, one must be very careful. One must not judge it from the good intentions of the Prime Minister or of the Cabinet or of the Government—these are very reasonable men, I can be persuaded to believe—these are very reasonable men. But, Mr Chairman, Sir, we are dealing with the Constitution, we are dealing with a law which must be implemented not by these men of goodwill, but by people lower down. This is where the trouble arises: that the omission of these four words, to me, seems to be vital. Having had no explanation from the Prime Minister when he introduced the Bill, I had to ask the Prime Minister what were the reasons for the omission of these words. Now that I have listened to the Prime Minister, Mr Chairman, Sir, when he wound up the debate on this Bill, I want to ask the Prime Minister what effect would it have if these words were left alone because, as you know, we are a multi-religious country and tampering with religious freedom may cause a great deal of anxiety on the part of lots of people.

I want to ask the Prime Minister if these words were left behind, what ill-results will be accrued. The Prime Minister has, of course, told us that the intention of this whole amendment is to prevent people from starting a religious class and from thereon expand it into a whole class and a whole school. I maintain that the Minister of Education has got wide powers under the Education Act to prevent or to come down on hard on anyone who tries to evade the law by starting a class for religious instruction and memperluaskan kelas itu kepada bukan satu kelas tetapi satu sekolah. It is in this context, Mr Chairman, Sir, that I would hope that the Prime Minister would give us a further explanation in order to assuage the fears of quite a number of people.

Tuan Pengerusi: Sila, kalau ada yang hendak tambah lagi.

Perdana Menteri: Tuan Pengerusi, jikalau Ahli Yang Berhormat itu mencarangkan apa yang tertinggal itu barangkahi Ahli-ahli Yang Berhormat lain fahamlah apa yang tertinggal dan kalau Ahli Yang Berhormat itu melihat daripada provision Artikel 12 Clause

(2) Perlembagaan ini, perkataan yang ditinggalkan itu bukannya disengaja terailap atau sengaja ditinggalkan tetapi ada tujuannya.

Tujuannya seperti mana yang saya terangkan tadi dengan adanya perkataan seperti ini ada golongan-golongan mengambil kesempatan membuka sekolah dengan tidak ada kebenaran Kementerian Pelajaran berlindung kepada dia mengatakan dia di sekolah mengajar agama, jadi terkeluar daripada kuasa Education Act. Saya suka menarik perhatian Ahli Yang Berhormat dari Kepong perkataan yang ditinggalkan. Di dalam peruntukan yang ada sekarang yang belum dipinda saya bacakan:

“Every religious group has the right to establish and maintain institutions for the education of children.....”.

Ini yang dikeluarkan daripada Clause (2) yang sekarang ini perkataan “and provide therein instruction”. Perkataan yang dikeluarkan di situ yang tidak ada di sini yang dipinda itu maknanya yang dipinda, yang ditarik keluar ialah perkataan “and provide therein instruction” dan di dalam sini ada “maintain institutions for the education of children in its own religion”. Ada juga di sini “in its own religion”. Tetapi di dalam original yang dikeluarkan perkataan “and provide therein instruction.” Perkataan “and provide therein instruction” itulah yang menjadikan ada keraguan iaitu orang daripada mana-mana golongan boleh mengadakan sekolah-sekolah tidak payah mendapat kebenaran dari Kementerian Pelajaran asal dia memberi instruction dalam religion. Jadi dengan sebab loophole seperti itu yang diambil kesempatan seperti itu maka sebab itulah ditarik keluar perkataan itu. Itulah maksudnya.

Fasal 5 hingga 29 diperintahkan menjadi sebahagian daripada Rang Undang-undang.

Fasal 30--

Perdana Menteri: Tuan Pengerusi, saya mohon mencadangkan iaitu Fasal 30 dalam Rang Undang-undang ini dipinda. Pindaannya sebagaimana yang telah diedarkan kepada Ahli-ahli Yang Berhormat sekalian iaitu dalam bahasa Inggeris yang berbunyi:

Clause 30--

Immediately after the words “to which this Part applies” appearing in

paragraph (a) thereof add a comma and the following thereafter—

"and this proviso shall be deemed to have been an integral part of this Clause as from Merdeka Day".

The reason for this is given in the Explanatory Notes.

Fasal 30—

Selepas sahaja perkataan-perkataan "yang baginya dipakai Bahagian ini" yang terdapat dalam perenggan (a), tambah satu koma dan kemudian daripada itu tambah yang berikut—

"dan proviso ini hendaklah disifatkan sebagai telah menjadi sebahagian integral Fasal ini mulai dari Hari Merdeka".

Pindaan dikemuka bagi diputuskan, dan disetujui.

Fasal 30 sebagaimana yang dipinda diperintahkan menjadi sebahagian daripada Rang Undang-undang.

Fasal 31 hingga 48 diperintahkan menjadi sebahagian daripada Rang Undang-undang.

(Majlis Mesyuarat bersidang semula)

(Tuan Yang di-Pertua *mempengerikan Mesyuarat*)

Bacaan Kali Yang Ketiga

Perdana Menteri: Tuan Yang di-Pertua, saya mohon memaklumkan bahawa Rang Undang-undang bernama Suatu Akta bagi meminda Perlaksanaan Persekutuan telah ditimbang dalam Jawatankuasa dan telah dipersetujui dengan pindaan. Saya mohon mencadangkan bahawa Rang Undang-undang ini dibacakan kali yang ketiga dan diluluskan sekarang.

Datuk Lee San Choon: Tuan Yang di-Pertua, saya mohon menyokong.

Tuan Yang di-Pertua: Ahli-ahli Yang Berhormat, usul telah dicadang dan disokong bahawa Rang Undang-undang ini dibacakan kali yang ketiga dan diluluskan sekarang. Sebagaimana yang saya telah maklumkan tadi undi akan dipungut dengan cara belah-bahagian, dan sekarang saya minta pihak

Setiausaha Dewan menjemput Ahli-ahli Yang Berhormat dan membunyikan loceng. (*Loceng dibunyikan*).

Saya jemput Ahli-ahli Yang Berhormat Juru Penghitung mengambil tempat masing-masing sebagaimana yang telah saya beri petua tadi.

Usul dikemuka bagi diputuskan.

Dewan berbelah-bahagi: Yang Bersetuju, 130; Yang Tidak Bersetuju, 4; Yang Tidak Mengundi, Tiada.

YANG BERSETUJU

1. Datuk Hussein bin Onn
2. Datuk Lee San Choon
3. Tan Sri V. Manickavasagam
4. Datuk Haji Mohd. Asri bin Haji Muda
5. Tan Sri Ong Kee Hui
6. Tan Sri Haji Muhammad Ghazali bin Shafie
7. Datuk Haji Abdul Ghani Gilong
8. Tan Sri Lee Siok Yew
9. Tan Sri Datuk Haji Abdul Kadir bin Yusof
10. Puan Hajjah Aishah binti Haji Abdul Ghani
11. Datuk Amar Haji Abdul Talib bin Mahmud
12. Datuk Ali bin Haji Ahmad
13. Tengku Datuk Ahmad Ridhauddeen Al-Haj bin Tengku Ismail
14. Datuk Haji Mohamed bin Yaacob
15. Tuan Michael Chen Wing Sum
16. Datuk Musa Hitam
17. Tengku Tan Sri Razaleigh Hamzah
18. Datuk Abdul Samad bin Idris
19. Tuan Haji Hassan Adli bin Haji Arshad
20. Tan Sri Chong Hon Nyan
21. Datuk Shariff Ahmad
22. Datuk Mohamed bin Rahmat
23. Datuk Haji Mustapha bin Haji Abdul Jabar
24. Datuk Sri Haji Kamaruddin bin Haji Mohd. Is
25. Tuan Chan Siang Sun
26. Datuk Abdullah Ahmad

27. Tuan Mokhtar bin Haji Hashim
28. Datuk Haji Abu Bakar bin Umar
29. Tuan Richard Ho Ung Hun
30. Dr Sulaiman bin Haji Daud
31. Tuan Haji Ramli bin Omar
32. Tuan Abdullah bin Majid
33. Dr Goh Cheng Teik
34. Dr Neo Yee Pan
35. Tuan Mohd. Ali bin M. Shariff
36. Tuan Rais Yatim
37. Tuan S. Subramaniam
38. Tuan Edmund Langgu anak Saga
39. Tuan Mustapha *alias* Hassan bin Ali
40. Tuan Lew Sip Hon
41. Dr Ling Liong Sik
42. Tuan Mohd. Zahari bin Awang
43. Tuan K. Pathmanaban
44. Tuan Patrick Anek Uren
45. Tuan Zakaria bin Haji Abd. Rahman
46. Tuan Luhut Wan
47. Tan Sri Datuk Syed Nasir bin Ismail
48. Tan Sri Syed Jaafar Albar
49. Tuan Abdul Ghafar bin Baba
50. Datuk Senu bin Abdul Rahman
51. Tuan Mohd. Khir Johari
52. Datuk Patinggi Haji Abdul-Rahman bin Ya'kub
53. Dr Lim Chong Eu
54. Datuk Engku Muhsein bin Abdul Kadir
55. Tengku Zaid Al-Haj bin Tengku Ahmad
56. Tan Sri Haji Mohamed Said bin Keruak
57. Pengiran Ahmad bin Pengiran Indar
58. Datuk Stephen Yong Kuet Tze
59. Tuan Azahari bin Md. Taib
60. Tuan Haji Nik Abdul Aziz bin Nik Mat
61. Tuan Edwin anak Tangkun
62. Tuan Tan Cheng Bee
63. Datuk Peter Lo Su Yin
64. Tuan Jawan anak Empaling
65. Datuk Haji Shafie bin Abdullah
66. Tuan Haji Abdul Wahab bin Yunus
67. Tuan Jonathan Narwin anak Jinggong
68. Datin Hajjah Fatimah binti Haji Abdul Majid
69. Tuan Sulaiman bin Haji Taib
70. Tuan Haji Mohd. Zain bin Abdullah
71. Penghulu Abit anak Angkin
72. Tuan Latip bin Haji Dris
73. Tan Sri Abdul Aziz bin Yeop
74. Datuk Syed Nahar bin Tun Syed Sheh Shahabuddin
75. Datuk Peter Lim Pui Ho
76. Dr Hee Tien Lai
77. Wan Sulaiman bin Haji Ibrahim
78. Datuk Mohd. Najib bin Tun Haji Abdul Razak
79. Tuan Shaari bin Jusoh
80. Tuan Sanusi bin Junid
81. Tuan Pang Sui Chee *alias* Alex Pang
82. Tuan Lim Kiam Hoon *alias* Lim Ah Ying
83. Tuan Haji Ahmad Shukri bin Abdul Shukor
84. Tuan Haji Ahmad bin Haji Ithnin
85. Tuan Haji Mohammad Taufek bin O. K. K. Haji Asneh
86. Tuan Haji Madina bin Unggut
87. Tuan Oo Gin Sun
88. Tuan Haji Zakaria bin Haji Ismail
89. Tuan Racha Umong
90. Tuan Mohd. Salleh bin Datuk Panglima Abdullah
91. Datuk James Stephen Tibok
92. Tuan Jaafar bin Hamzah
93. Datuk Albert Mah
94. Tuan Buja bin Gumbilai
95. Tuan Haji Hadadak bin Haji D. Pasauk
96. Raja Nasron bin Raja Ishak
97. Tengku Noor Asiah binti Tengku Ahmad
98. Puan Wan Zainab binti M. A. Bakar
99. Toh Puan Oon Zariah binti Abu Bakar
100. Tuan Ariffin bin Haji Daud
101. Tuan Lee Boon Peng
102. Tuan Yang Siew Siang
103. Tuan Liben anak Kato *alias* Wairy Leben anak Kato

104. Tuan Richard Damping anak Laki
105. Tuan S. Samy Vellu
106. Puan Chow Poh Kheng
107. Tuan Hishamuddin bin Haji Yahaya
108. Tuan Mak Hon Kam
109. Tuan Chin Hon Ngian
110. Tuan Au How Cheong
111. Tuan Loh Fook Yen
112. Tuan Wee Ho Soon
113. Tuan Sibat anak Tagong *alias* Sibut Miyut anak Tagong
114. Tuan Haji Abdul Manan bin Haji Othman
115. Tuan Azharul Abidin bin Haji Abdul Rahim
116. Tuan Abu Bakar bin Arshad
117. Tuan Abdul Jalal bin Haji Abu Bakar
118. Tuan Haji Jamil bin Ishak
119. Tuan Syed Hassan bin Syed Mohamed
120. Tuan Chieng Tiong Kai
121. Tuan Thomas Salang Siden
122. Tuan Mohd. Idris bin Haji Ibrahim
123. Datuk Nik Hassan bin Abdul Rahman

124. Tuan Haji Suhaimi bin Datuk Haji Kamaruddin
125. Tuan Embong bin Yahya
126. Tuan Shamsuri bin Md. Salleh
127. Tuan Shamsuddin bin Din
128. Tuan Mohd. Bakri bin Rais
129. Tuan Hashim bin Ghazali
130. Tuan Lukman bin Abdul Kadir

YANG TIDAK BERSETUJU

1. Tuan Lim Kit Siang
2. Dr Tan Chee Khoon
3. Tuan Farn Seong Than
4. Tuan Lee Lam Thye

YANG TIDAK MENGUNDI

Tiada

Rang Undang-undang dilapurkan dengan pindaan: dibacakan kali yang ketiga dan diluluskan.

Tuan Yang di-Pertua: Majlis ditangguhkan sekarang sehingga pukul 2.30 petang esok, Rabu, 14hb Julai, 1976.

Dewan ditangguhkan pada pukul 8.45 malam.